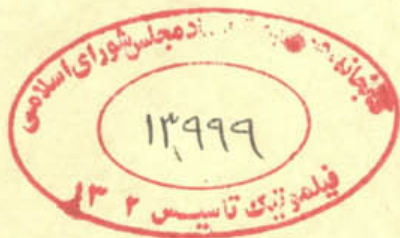

۷۱۲۱۹

بازدید شد
۱۳۸۲

۹۲۷۸-ج

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: خبث لطمه در سرفراز کی بر پیر کی دل چرخم عروند

مؤلف: _____

موضوع: _____

شماره قفسه: ۸۶۴۳

شماره ثبت کتاب: ۸۵۷۱۵ / ۱۲۱۷۵

	<p>خطی به فهرست شده</p> <p>۸۶۴۳</p>
---	-------------------------------------

۷۱۲۱۸

۹۲۷۸-ن

	شماره ثبت کتاب	۸۵۷۱۵ ۱۲۱۷۵
	موضوع	.....
	مؤلف	.....
	شماره قفسه	۸۶۴۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب خمد لخم در سفرهای عمری و ... (مجموعه عروند)

هر که او هرگز نک یار خوش نیست ^{فرد} عشق او جز رنگ و بوی پیش نیست
 تو مگو مار ابران در بار نیست ^{فرد} با که بیان کار و کارشوار نیست
 من از تو هیچ مراد دیگر نمیخواهم ^{فرد} همین قدر بکنی که خودم جدا نکنی
 او هدی شصت سال سختی دید ^{فرد} تابشی روی نیک بختی دید
 تا بچاروب لائرونی راه ^{فرد} نرسی در سرای الاله
 گویند عنان خود چه تابی ^{رباعی} کم شو چو کم شوی بیابانی
 این نکته نمودن ناصوابم ^{فرد} چون کم شوم آنکه چه باجم
 هیچ کس را تا نکردد او فنا ^{فرد} نیست ره در بار کاهی کبریا
 که بر سر کوی عشق ماکشته شوی ^{فرد} شکرانه بده که خون بهای تو منم
 من شوم عریان ز تن او از خیال ^{فرد} تا خرامم در نهایات الوصال
 هر آنکو غافل از وی یکدمانست ^{فرد} دران دم کافر است اما نهانست
 اگر آن عاقل بیگفته بودی ^{فرد} در اسلام بروی بسته بودی
 پیش من نیست دو تا در طلب یکایی ^{فرد} با وجودی بنفیری راه بیگفتی نیست
 گفت با من که عطا دونه حقیقت ^{فرد} هیچ مایه بتر از دونه دمای نیست
 کلام در تفسیر است

در کمالی و اول
 و حکمت و اصغر و اول
 و علی و برین و اول
 و در کمالی و اول

شماره ۱۱
 کتابخانه باقر قزوینی

بازرسی شد
 ۳۶ - ۳۷

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة والسلام على رسوله
محمد وآله وصحبه أجمعين بدان ارشادك الله تعالى ابتداء معامله
این بزرگواران بذكر قلب و طریق آنست که طالب باید که
چشم بسته در زبان خود به کام بحسبانند و بجمع همت
متوجه قلب صنوبری که در پهلوی و اقصی کرد که درین
قلب صنوبری آشیانه قلب حقیقی است که از عالم امر است
و انرا حقیق جامع نیز گویند و از لفظ مبارک الله جل شانہ ذات بیخو
خواهند و هیچ صفت بآن ملاحظه نمی نماید تا از ذرّوة ذات
بخصیض صفت فرود نیاید و چندان بذكر مد اومت نماید صفت لازم دل
چنانکه بفر صفت با صر محذیه اگر تکلف ذکر و حضور را از دل دور کند
دور نشود حرکت باشد یا نباشد ضروری نیست و نور این لطیفه اوزر است
و زیر قدم حضرت آدم است علی نبیا و علی الصلوة والسلام و بعد ازین محل
ذكر لطیفه روحست که زیر پیمان راست است و نور او کمر خست
و زیر قدم حضرت ابراهیم علیہ السلام است و بعد ازین لطیفه کمر است

لطائف

در عشره نورانی زیر قدم
پیرس از ریح از در و خلی بها

و نورش نفیذ است زیر قدم موسی علیہ السلام است بجانب چپ بر ارباب و اقصی
بعد ازین لطیفه خفی است بر ابرو و اقصی و نورش سیاه زیر قدم حضرت
عیسی السلام است و بعد لطیفه اخفی که در سینه و اقصی و نورش
سبز زیر قدم حضرت خاتم الرسل است صلی الله علیه و علی جمیع الانبیاء و الملک
اجمعین هر یک ازین لطیفه را افتاد و بقا است فناء لطیفه قلب محصور بجای
فعل و بقا آن بآن و فناء لطیفه روحست تجلیات صفات و بقا
آن بآن و فناء لطیفه بنر شیون و اعتبارات و بقا آن بآن و فناء
لطیفه اخفی صفات سلبیه تنزهیه و بقا آن بآن و فناء لطیفه
اخفی تجلی ذات عز شانہ حصول انجامد تا مدتها عروج کیر لطایف
عالم امر است بعد معامله کیر لطائف پنجگانه عالم خلقت که نفس
و عناصر اربع باشند محل نفس حواس باطنه و دماغ است و نور نفس
جسد نیز که پندارم که نور بی کیف باشد و مظهر عناصر اربعه تمام
بدانست باید که چشم بسته از سر تا قدم بتوجه تمام تصور است
کند محذیه که هر مود اگر گرد بی تکلف و قصد جاری باشد علم بارگاه اوست
ضروریست و فناء جسدی و فناء فی الشیخ که عبارت از تجلی خلاق

صفتان علی حدیث
کبریا

یکصفت ذکر الله ذکر

مطلب نفی و اثبات

نمونه این ذکر است و بعد از آن نفی و اثبات کند یعنی کلمه طیبه لا اله الا الله
و طریقی آنست که زبان را بکام بحسیانه و نفس را در زیر ناف حبس
کند و کلمه لا را از ناف بکشد و بفرق سر رساند و اله را از فرق
بکشف راست آورد الا اله را از کتف راست بر دل صنوبری
که در پهلو چپ واقعست بیارد و نقش آن مجموع بصورت لای معلوم
می شود و این کلمات را در جای بجای برون یابد که بخمال باشد بی حرکت
اعضا و نفس در زیر ناف بند باشد در هر نفسی طاق کوبه این ذکر را
و قوف عده دی باشد چون نفس تنگی کند بگذارد و بار حبس کند
بطریق سابق ذکر باشد غم و غم و معنی کلمه طیبه چهار قسم ملاحظه
نماید اول آنکه نفی سازد باطله را و اثبات سازد حق را یعنی نیست
هیچ معبود جز ذات حق دوم آنکه نفی سازد ممکنات را اثبات
سازد واجب الوجود را یعنی هیچ موجود ممکن نیست مگر واجب
الوجود سیم آنکه نفی سازد ممکن و واجب را اثبات کند او را
در مرتبه اطلاق یعنی نیست هیچ معبود و وجود غیب و نهادت
مکر و وجود مطلق و ابشارت اثبات بخود نماید چهارم آنکه

هر شیئی نفی کند اثبات سازد و همان شیئی را یعنی نیست هیچ موجود مکر و
مطلق و نتیجه این ذکر کشود دیده بصیرت و کشف کونی و فناء
فی الرسول که کنایت از تخلق با خلاق عظیمه آنجا است
و بعد از این مراقبه پردارد درین مراقبه سلسله عالم چهارده
اول چشم بسته از خود تصور نماید که الله معی شاهدی حاضر فلان
و ازین مراقبه کشف قبور و فانی آنه بحصول می آید دوم آنکه
تصور نفی خود نماید و موجود حق را در اند و سمع و بصر و دیگر
صفات اصفاف حق داند ازین مراقبه کشف حقایق و ولایت
صغرا که عبارت از ولایت اولیا است حصول می انجامد مراقبه
سیم درین مراقبه تصور اسمی از اسماء الهی من جمله نمود و نه نام
کند که مناسب بسالک است و ازینجا شرب خود معلوم
نماید و ازین مراقبه ولایت کبریا که ولایت انبیا است میسر شود
مراقبه چهارم درین مراقبه چشم بسته تصور معنی این آیه
کند و فی انفسکم افلا تبصرون ازین مراقبه ولایت علما و صاحب
سالک میشود و آن ولایت ملائکه عظام است باید دانست

که ولایت صفری تعلق بظلال اسماء و واجبی که در حقیقه اصول
اصول لطائف خمسین ولایت کبری تعلق با اسماء و واجبی که تفصیل
اسم الظاهر اند دارد و فی هذا الولاية حصول الفناء الاثم
والبقاء الاثم وزوال العین والاشتریح الصدر والاسلام الحقیقه
وما یناسبها و ولایت علیا تعلق با اسماء و واجبی که تفصیل اسم
الباطن اند دارد و الذی فی هذه الولاية اولی بالاستتار و رتبه
ازینجا منوط است بکثره صلوات و بعد ازین مقامات کماله
نبوت اند دانست که و وصول بذات مقدسه و کشف
مقطعات قرآنی و کثرت نماز نفل و طول قراءت و بعد طال
اولو العزم اللام بعد طالاه قیومیت و بعد حقیقه خلقت و بعد محبت
صرفه و پس محبت مفرجه بعد محبت خالصه من بعد لا یقین پس
حقیقه کعبه ربانی بحقیقه قرآنی حقیقه صلوات من بعد
مقام معبودیت صرفه لا یبیل الیه للقیوم و من ضمنه و اعلم
ان التحقیق و الترقی فی کماله الرساله و ما بعدها منوط بالمحبه
و التبعیه بخاتم الرسل صلی الله علیه و سلم قال الله سبحانه و تعالی ان کنتم
تحبون الله فاتبوننی بحبکم الله و هو یقول الحق و یرزق السائل هر که رتبه او پیشتر عارف
اند در حقایق پیشتر و السلام علی من اتبع الهدی تمت الرساله النبیخ السیف الدن
بر حقیقت
قد کلمه

معلوم اولاً که طریق نقشبیه که حقایق او چدر دوام نفی خواطر و دوا
دگر قلی و دوا قمریه در و بولدرخی بر برینه معین و قوتدر و مراقبه
اسسه حق تعالی که جمیع ذرات کائناته ابداً مطلق اولد و غنی کوکلدن
بر لحظه کیدر بمکدر و بولر یقینک نهایی انجی حضوره ایر مکدر
بیت تراک بند بس از هر دو عالم رجات بر نیاید خدام
اما بوطریق مجموع اصول بو او ای کلمه مندر حیدر نفی وجود
و بزل موجود بک صورت و عمل بعزمت هو درم
نظر بر قدم سفرد و وطن خلوت در انجن احتراز عن الی
اقد ابست ذکر مدام توجه تام در بطریق وصول بوصول
حصوله کور و اما بوطریق شریط بر معنادر که دل چانده محبت
مولادر پس بر کوکل که انده در و طلب رز و ظهور ایستد انی بویک
نفت سیکر کردر و لیل نه اراد یادینه سعی و همت ایتمک کر کردر
زیرا اوجب از لیدر که مرآت دله منعکس و لیدر الیکچو اول
کوکل ارادت و محبت و شوق تمثیلدر پس مرید مولانا بولمان کسه
مراد اولمن و لیدر نه یکم حق تعالی بحبکم و بحیثونه بیور مسیله کند
محبتی کند و به محبت برین اصلی اولد یغن طیور مشدر

اما بطریق نقشبندی به بل بغلیا نر ظاهره خلق ایل اختلاط اید و
خدمتده اولور لر و باطنده اجتنی حضرت حق بولور کند و لر ن کثرت
ایچره کیز لر و کوکلدن وحدت یولنی این لر لر بد نلر که خلقه و کوکلرین
حقه تسلیم اید لر لر بوز سم و راه ایله مخفیجه حقه طوغری کید لر لر
طشره دن بیگانه ایچرین همنانه اولور بدن اغیار ایله کوکل یار ایل
قولا قصد ایله کوکل خدا ایل کوز رقبیده کوکل حبسیده لسان گفتار ایل
کوکل دلدار ایله الحیصنیده کوکل حضرتده ایاق نمده کوکل کرامتده
بدن یوس ایل نام کوکل دوست ایل قائم بدن راحله مکانده کوکل
سیاحتله جولانده بدن اسباب ایل غوغاده کوکل مطلق اسن مولاده بولور

بیست

کرمی خواهی که کرد سر بلند در طریق نقشبندی نقش بند
قسمه نون و قلدر او قامت ابرو که دل همیشه اود لبرله اولد و روبر
نشان و صلیق بولش هرا رکشنده چوسر و فاخته بلز فغان ایدر کوکو
هزار شکر که هجران غمندن از ادم کوکل که عشق ایل در همنشین همزانو
کوکل کوزنده ابراع و یقین برابر اولور که طوب عالم اولور باغ دلدن مثل کدو
بری دیشینچدر حال قلبک ایچن فراق یار ایل مجنون دیشین سوزد و
یکانه غم بوجد ایل که دانه یلی ایل بن اولیم که ملزم بو بنییم یا او
سوزمه ایتمه امید شفا دیدنک حبیبی انت طیبی فکیف لا ارحو

وله ایضا

بر صوفی صفت صفایز درز یرقیاب کبریا یز
بوارض و سمایه صغایز کیم بز جوهر عالم عما یز
چون جام الست مستی بز خوش پس طالب شاهد بقایز
ازاده و فارغز جهان دن بوجسم ایله کچه مبتلا یز
وارلقدر اهل عقل و دلم بز طالب فقر ایله فنا یز
بز حضرت حقه بک یقینز اندن بزی صامنه که جد ایز
تن پرده سی رفع اولانده حقی سیره ایله که بز نه مهلقایز
عشقی اودینه یاندی هیت فتنه یقینز و رایشا
قطر و اولدی جمع اولان ایز اولدی رفع طولدی و جان طرب اولدی حقایق عیان
بو نفحات بخور جانراه ویردی سرور نورینی خوش بولدی شمع کندی اوزن دغان
خواجیه در آییندن طوبیه نطق اوکدن جمله همان طولدی نور خود ایل مجر نهان
جامه ویرجانی ال حیرته و ارعشقه طای آینه یوق ندن مرغ ایله سولر لسان
فقر قنای بولان عشق دمندن طوای بی دل و بی خوش حال ریج عین زیان
عشق که بی کیف و کم جمله یه دیریشن و کم حسننه حیران اولان حی اولور او حکوان
سولیه عقل و حکم حقی اولور و جهان

حق سکر

طشیر میل ایته دل سینه است و لیری	ایچ کل سینه بول اولیا غار دیری
دوست از سرک دوست او دیریم سینه ایلاز	برک واری جسم قوی جان دیرین بریری
حسن فانی الله صاتم عشق فانی فانیه	بویکی نهر کج اندن ایچ اونی کوثری
جانبو ایجان طلوسود کوزل افکار یله	ایکی عالمه نیری اول و لکه سینه نیری
سن که ای لدر واسع سن او دیراره مدام	آرم بن جسم و جانی خانانی سکر
نقش پرده دیر جاندر جهان دیر لیری	پرده رفیع ایله کیر این حسن روی دیری
خاموش حق کوکل احوال انظار الیه	سری افشا ایته استرین کلا بوسری

ذکر قدرت و ائمه الله باد	ارزویت حضرت آن شاه باد
باش خالی همین ز افکار جهان	تا که فکر تو خدا ماند همت
فکرهای ناسرائی نفس بد	روی جاندر هیچ کس دردم و غل
فداهای لدر دار الغرور	میکند جاندر از بنرم دوست دور
کمرتری کشتی ز افکار جهان	پیش روی این ز اسرار جهان

کوکل عشقده ناپیرادری دوست	سنی کوکل عجب سود اداری دوست
---------------------------	-----------------------------

عدو بلز بو معنایی که دایم

جبالک از وایله قوت اشیا	جها ناپر نور ویر غوغا درای دوست
ایکلیک پرده سی رفع اولدی لدر	دو عالمدن کوکل یکتا درای دوست
چو کلر خاطر پر وای اغیار	کوکل شوریده و شنید اداری دوست
اگر چه رتبه عقل اولدی عالی	مقام عشق هم اعلا درای دوست
جهان لدر تلین بولدم چو حلوا	ولی عشق می احلا درای دوست
شونک سیر ایدر عالمه ای جان	که چشم عشق ایله بینا درای دوست
چو سنسن اول و اخر سر و هرول	بو حق هیچ و ناپید اداری دوست
الا عشق بی پروا که سنسن مقصد افشا	چو سنسن احسن الحسنی هم اولدر عائق شنید
عجب حسن ایچره نیلین عجب موزون غیا	عجب ماه دلار این زهی کجای بی همتا
جبالک صفی هدم نه وصف ایله که بولیم	قوذر زات ایدر هم که امتا و صدقنا
سنگ ذلت که دایم در عیله جمله قائمدر	کمرسان کمرهایمدر اگر اعلا اگر دنا
مضارع ماضی و حالین فحقیق کمال	شیر لطف انجلا السین دیکدر عرو و قفا
جهاندر حسن کا حیران که سنسن جمله جان	زهی محسن زهی حسنا زهی هر جهان ارا
اوجان که نور مائلدر دو کمر ذوق مائلدر	سکا حق که واصلدر نه حاجت قصه فدا

دل عاشق سکا ماوی درای دوست
جهان پر نور ویر غوغا درای دوست
دو عالمدن کوکل یکتا درای دوست
کوکل شوریده و شنید اداری دوست
مقام عشق هم اعلا درای دوست
ولی عشق می احلا درای دوست
که چشم عشق ایله بینا درای دوست
بو حق هیچ و ناپید اداری دوست
چو سنسن احسن الحسنی هم اولدر عائق شنید
عجب ماه دلار این زهی کجای بی همتا
قوذر زات ایدر هم که امتا و صدقنا
کمرسان کمرهایمدر اگر اعلا اگر دنا
شیر لطف انجلا السین دیکدر عرو و قفا
زهی محسن زهی حسنا زهی هر جهان ارا
سکا حق که واصلدر نه حاجت قصه فدا

فیه قلبه نیکو
زهی عالم عاری
میکند
اهل

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا سيّد السادات جئتك قاصدا
 والله يا خير الخلاق ان لي
 فوحي جايك انني بك مغرم
 انت الذي لولاك ما خلق اهل
 انت الذي من نور البدر انسا
 انت الذي لما فوحت الى السما
 انت الذي ناداك ربك مرصفا
 انت الذي فيما سالت شفاعة
 انت الذي بك قد توسل آدم
 وبك الخليل دعا ففادت ناره
 ودعاك النبي ليضرب مسه
 وبك للشيخ اتى بشير اخبر
 وكذاك موسى لم ينزل متوسلا
 والانبياء وكل خلق في الوري

اجوا رضاك واحتمى بحماكا
 قلنا مشوقا لا يروم سواكا
 والله يعلم انني اهواكا
 كلا ولا خلق الوري لولاكا
 ولك من شقير بنور بهاكا
 بك قد صمت وتترنت لسواكا
 ولقد دعاك لقرية وجباكا
 ناديك بك لم تكن لسواكا
 من ذلة قد فاز وهو اباكا
 بزوا وقد خربت بنور سناكا
 فازيل عنه الفرح حين دعاكا
 بصفات حسنك ما دعا لعاكا
 بك في القيمة تختم بحماكا
 والسرسل والاملاك تحت لوكا

لك معجزات اعجزت كل الوري
 نطق الطعام بسمك لك مقلنا
 والذئب جاءك والفزاة قد انت
 وكذا الوحش انت اليك وسلمت
 ودعوت اشجار التيك مطيعا
 والماء فاض براحتك ومجت
 وعليك ظلمت الغمامة في الوري
 وكذاك لانت لمشيكي في النري
 اشفيت ذالاهات من امراضهم
 ورددت عين قادة بعدلهم
 وكذا حبيب وابن عفر بعدما
 وعلى من رمده به داوية
 وسكنت ربك في ابن جابوعا
 ودعوت عام الفحل ربك مقلنا
 ودعوت كل الخلق فانقادوا

وفضائل جلت فليس تحاكا
 والضئ قد باتك حين لقانا
 بك تستجير وتختفي بحماكا
 وشكى البعير اليك حين رآكا
 وسعت اليك مجبة لنداكا
 جثم الحصى بالفضل في ثماكا
 والخزع حزن الى كريم لقانا
 والصخر قد غاضت به قدماكا
 وملائك كل الارض من مجدواكا
 وابن الحصان شفيت بشفاكا
 جرحا شفيت كما يلمس بداكا
 في خيبة فشقي بطيب لماكا
 ان مات احياء وقد ارضاك
 فانزل قطر السحب حين دعاكا
 دعواك طوعا سامعين نداكا

اعداك عادوا في القلب جمعهم
في يوم بدر قد انتك ملائكتك
والفتح جاءك يوم فتح مكة
هوذا ويونس من بهاك تجللا
قد فتت ياطه جميع الانبياء
والله يايس مثلك لم يكن
عن وصفك الشعراء يامدثر
ماذا يقول المادحون وما عني
والله لو ان البحار مرداهم
لم تقدر النمل ان تجمع ذرة
في قلب مغرم يا سيدي
واذا سكنت ففك صمتي ناطوا
واذا سمعت ففك قول طيبا
يا مالكي كن شافع من فلقتي
يا اكرم الثقلين يا كثر العطا

صرعا وقد حرموا الرضا بجفا
من عند ربك قاتلت اعداكا
والنصر في الاحزاب قد وفاقا
وجال يوسف من ضياء سناكا
طرا فنبهان الذي اسراكا
في العالمين وحق من تباكا
تجرو وكوا عن صفات علاكا
ان تجمع الكتاب من معناكا
والعشب اقدم جعلن لذاكا
ابدا وما اسطاعوا له ادراكا
وحشاشته محشوة بهواكا
واذا نطق فامع علياكا
واذا نظرت فما اري الاكا
التي فقير في الوري لغناكا
جد لي بجودك وارضي برضاكا

انا طامع في الجود منك ولم يكن
ففساك تشفع فيه عند حساب
فلانت اكرم شافع ومشفع
فاجعل قراي شفاعتي في غدا
صلى عليك الله يا علم الهدي
وعلى صحابتك الكرام جميعهم
تمت القصيدة

لا بى حنيفة في الانام سواكا
فلقد غدا متمسكا بعراكا
ومن التحي ابحاك نال وفاكا
فغسى كن في الحشر تحت لواكا
ما حن مشتاق الى رؤياكا
والتابعين وكل من والاكا

داني چه كار از همه اعمال بهتر است
نظم
حمد خداييه روح دور
بسم الله احامده مفتوحه
كلش نفت نبوي بليلي
كلش اقباله كره خزان
شام و سحر قطره نفت نبوي
يا پسر دافان نفت مصطفى

یار بنج شمع شریف محمدی
یار باستوای خط شمع مستقیم
یار بفرط نور سعادت قرین مهر
یار بخوش طراوت گلزار عافیت
یار بخوش نسیم صبح گل نیاز
یار بتشنگی خمار امتزاج صبح
یار بشوق ناله خسار سوه گاه
یار بسوز آه یتیمان شام غم
یار بضعف آه خرنیکم اولور مدام
ایله قرین ظل حیات اودم کا اولور
یار پناهم کام اولور می نیم دخی
جمله نیاز و خواهش انجام حال دل
دل حالنی خدایه پیاوش ایوب بیلو

ایتم از کرم برساند کل سلام
بر روح پاک حضرت پیغمبر آفتاب

عشق اهلی مانند خوش خیز بو اولور
هم ملک هم سلطان اولور هم خلد هم ضو اولور
هم تلج هم حلوا اولور هم صورت و معا اولور
چون ماسوا جان کیم چه مسیحا اولور
شیرین اولور دل شورانسته یکد اولور دوی
چون جاذبه فالمر بکون دل زنده اولور هرقدر
محور و مستحق جان اولور بر قول ایکن سلطان اولور

وله ایضا

جمالک استرم ای مرقده فائده یوق
بوداده کلام او دیدار یوقسه ای لدا
بنم فاده بقاده مرادیم اولدی لقا
سن اولیجه بنم جامع این و آنده نیو
سنکله عالمه بقسم مثال جنت اولور
عنایتک نظر قیل بکاکه یوق هنرم
یکچو ربی بشیرتتدن ایله نمل ملک

سن اولمسک بکاهرم سفره فائده یوق
نبکرم بو سقره مرقده فائده یوق
پناهک اولمسه ای شه سیر فائده یوق
خوش و ملا یخه کوکل پاومرده فائده یوق
سنکله بقسم اول بوش نظره فائده یوق
عنایت اولمسه سندن هنرم فائده یوق
فرشته اولمسه حقی بشیرده فائده یوق

وله ايضا
 اي عشق وى جان جهان اي مبتدا وى مبتدا
 اي شكمه مشرى بزور نهانشن چو نبي
 كاهي مرابين كاه تعب كه نور و كورين كه
 اطفال انور جان كس ايلين كه سار
 عالم چو كوه طور در دره بزره فور در
 هر دم كور جان نه ندا كيم بلكند اول
 حقي كور جان ديكر كيم علم عشق بلكند
 وله ايضا

مرحبا اي عشق باقى مرحبا
 كل صالين كوكبه اي جان جهان
 اسمان دله ماه سپين تمام
 اول آفرينار غار سپين مدام
 مبتداي جمله اشيا به روان
 سنده اولدي غار و كل هم خاك و زر
 واصل ايلين قولى مولا سده
 پرو فاسين پرو فاسين پروفا
 دل را سين دل را سين دل را
 مهلقا سين مهلقا سين مهلقا
 جانقرا اين جانقرا اين جانقرا
 منته اين منته اين منته
 كيمي سين كيمي سين كيميا
 رهنما اين رهنما اين رهنما

خلق دن بيگانه اولش عايشه
 حقي حقدن غافل اولكس مدام
 آشنا اين آشنا اين آشنا
 بر صفا اين بر صفا اين بر صفا
 جامي قدس سره

چند اي معلم هر روز تا شب
 شد فرشي ديبا از ليله صحر
 تعليم ادب اورا چه حاجت
 هر جا خرامد بهر و عايش
 در دور لعلش منع از شرابم
 دي كر عشقش مذهبم كرم
 جامي از ان لب همچو صراحي
 وله ايضا حقي

عاشق يارم اينچون بود ياره كلم
 نه در اول قصه تقيل كه يوقه تقيل
 هتم چو كه بلند اولدي از دن حالا
 عشق ميدانه لايق يوقه اي بر مرمر
 يوقه بن دير جهان اينچون نكاه كلم
 باز شام بومحرايه شكاه كلم
 خوش علائقاي رخ و زلف نكاه كلم
 تن بر ايله روان بومر نكاه كلم

کربا اولیدی انده میسره بومراد
برنجی شهر عد من بود یاره کلام
یار اغیار صانور کنو بی بلر جا
شکریم معرفت نفس یله یاره کلام
در بر کز نه کو کل غارینه ای حق
که بن اول یار یله بو خلوت غار کلام
وله ایضا

انکه دروننده ذوق طرب واردر
دل بانی بلکره انک سببی واردر
دل بانی بلکره شب تا کیم کله دلدار
کله و که خفتوق ایله رو کله ادبی واردر
او جان که جدا اولمش جو یا خد اولمش
عشقینه فدا اولمش میل عجبی واردر
هر کیم که او عا شکر عشق ایچره ایدارد
جان ویر کی ساعده انک طرفی واردر
کپری طاش و کسه دستینه کیر کوه
نعم لبه کل جان کیم قد لبی واردر
ای حق سکو تایل و فزیه سو کس و یله
کیم جمع سبکر و حک جو بو طبعی واردر

مناجات

یا ذللال و الجبروت لک العلاء
یا ذا الحال و الملکوت لک الولا ولا
در یای لطفت از رحمت همی زند
امواج زرف زرف عطار اصلا
داری قدری کوردی جو ارای ملک
طغرای رحمت که دیدی کی ایله جلا
فقر و صاله موت اید و بن خوش طوق کیم
آنیکم الیدی کما و طندن جلا جلا

کشفی سراد قائله عرض جلال اید
اکا که چکری جان جگر دن بلا بلا
یا واجب الوجود و جودک عظیم القفا
یا واجب الحیات صفا که علی العلی علا
جبار بار ویدر بر زمین بلید
عقار و فزده و فزیده خد اسو خد
اجلی صفات ذات که عظم از از از
اعلای ذات اکبر که کبر یار داردا
برکز نظره عالمی قلدک معنی طبا
برکز نظره نقطه دیهار معنی مسیه
برکز نظره ایلک ابداع کائنات
برکز نظره عالمه ملک تمام ایدر
برکز نظره اسم اعظم ویرد که محمد آد
برکز نظره ایدی چو طاه و جود کد
برکز نظره ایدردی دیک بیاسیا
یارب پیو که جمله اشیا مقدسات
یارب طپو که جمله قلوب و رشنا شنا

یوز قانی قاپو که یوز لوسورم طوم
کوز قانی طابکی کوز لیم ایدم نداندا
کرم عرم اوله طاشیلرله نوره (اورم طوم)
کوز لیم قائله جیمون اولم رواروا
هر بر نفسده صادر اولور بیک خطا خطا
هر دم بو نفس و ارد اولور بیک کلاه
یوقدر یوزمکه مناجاته یوز طوم طوم
چون بی حیایم ایدرون بکر ازین حیایا

کولم چوقوردی قورقویم ایرم قورق
بر نشنه قالدی بونده مکرانی پشی ایدم
قطره دو کرم الم حکمت بحر نصیب
حجم بود کرم رسم دار وکی کعبه قلم
حجاج اگر یوکه قربان قلور بریزد
اهرام اولدر ایدم هوادن تحریزی
صوم بود که سنه اوز که دخی نشنه
بود صلوت ایدم و صلکه بن اقامتی
بود جهاد ایدم نفسله ضرب جنگ
یاد الجلال جلالک جلیل الجلا
یاد الجلال جمالک جمیل الجمال
یاد الکمال کمالک بریح الکمال
یادی النوال نوالک عظیم النوال
کرده ایدرک بنی کیم قبول ایدر
چونکیم که اوله جود وجود کمال مال

نفسم حقایق ایدر بوله درون جفا
چون عالمیک الهی سن اوم عطا
حکمت بلور کرم الم رحمت کنی ملا
سبحیم بوقیوزده طورم استیم رضا
بن جانی یوکه قلم سنک فدافدا
الا سنک هو که اوم استیم هوا
عیدم بود که یوزکی کورم بولم قافدا
بود ادا اتم ایدم حی علی الفدا
بود شهادتیم که جانی ویرم کالکا
فضل ایل بن ذلیل ایدر سن سناسنا
لطف ایل بن کلیم عجیب سن فیاضنا
فیض ایل بن علیم آجوب سن صفا
رحم ایل بن قلیل و روپ سن غنا
کرده ایدرک ایدر می کسه هدا
بسی کیم اولکم ایدر حضرت که کبریا

مقدار ایزدی غیبی خزانه در
بونده بقای ذات حشر ایدر ویر کافدا
شوسو کو حقیق که کور سن محمدی
یا خاتم الرسالة یا اشرف الوری ویر
سن فخر عالم سلطان کون کاشنا
زلفک جلالة مظهر خدک جماله
شکرم اکا که سنی عالم رحمت یردی
مجر محیطه عرفم او شامدی که بلزم
نقصان اوله حی عین کماله نظر عج
بن کیم یلوارم چوسن او که بن شمع
یا زجی او علی الهی حبیبک محمدک
اللهم علی سیدنا محمد و آله اجمعین
الای لامع الانوار قبول کرده صد انی
قبولک دیوانه کرد و کوردم نیکون بیجا

بولیدی خون کرمین بوی نوا
ایده بوم فنا لوز ایلده سنکله بقا
عفوایت میجویم صکره دم هیچ جبر ابر
بن کیم اولم که حضرت که ایلیم دعا دعا
بن خاکیا و ذره نعل کدا کدا
بوندن او قندیکه و الیل و الفیض
حدم اکا که سنک انکه لوالوا
سایه صلاهی درمه بر کون هها
طیراغه کون طعنسه اسر صبا
یا کیم اعلم چوسن ایکن بوالوفایا
قولید قبولسنه اکا بقشله شها
و سلم تسلیما کثیره الی یوم الحشر و القار
و یا ای جامع الاسرار طوبی که مقصد است
طوبی که دیوانه کرد و کوردم باده معفو

بومعین کر التون پر درنثاریم
صوغ عودن قد حله در شراب کوفتی مشو
ملاک صونه فلک باده ایچ افی ملک زاده
روانی اوله ازده صیحه جان سناسینا
شرعیه ایچ جانک بوله معراج روحانی
کوره ساقی اتی ایدر که سبحان الذی بزرگ
نیچ جان ایچیه اتی جو سلطان مجلسیه
خصوصا کم جاناندا آچو بد منتظر ایچلی

مسکله العشاق للعالم العامل عبد الله افندی شارح المشوی الشرف رحمه الله
خدايه محبتي غايه که لطفي بي نهايد
صلوات اولسون کولينه که اولم رالنده
سلام اصحاب الينده خصوصاً بار بارينه
اوبالارنده اوت اولار محمدی حله
ایا حق بولینه طایفه روز صافی الله رب
وام که حقایسه که حله خلوص قلب الله عاق
مقدرنه ایچقه مظاهره اولور
اکر ذلت اگر عزت اگر محنت اگر سختی
قدرد خیر و شر اما که عقل و اختیار
ایشت بر کرامدی دیم جملة احوالی
که نقل الایکیم سوز لومشا یخ و ایدر

تعالی علیه السلام
اصحابی کالنجوم بایتم
افندی محمد اهدی

دیشله بولی وار لمر حقیقت بین اولار
ثوقال الهی که ذوق لمر معانی و حقیقت
عجمی حق بوقسمه انک نادان اعلی
عجبد بعضله دخی ریا و مودنه کار
ولی زهد و عبادتده ریا بولور نحو
اکره اشتها نفسه تغله عیش و عشرت
کیمی دخی غیر ایچم ریاضت ایدر کون
کلوب غیبت ایدرله الینی صونه اوک
ایده لمر خلق اکا حرمت جهانه کولنه
تدبر انفسه پلور دی بو نفسین حله
کیمی او قورنچ منظم و مشغولی تقوی
کیمی رند جهانه زدی زده لازم دکل
جوی قورقنه ای و اعظم غم فردان زان
بزم عرفا غم وارد دینه روز نشین باطل
مظاهره در قوشیا بزم کورد و کز ظاهر

اوله ارواحه رحمت بزه تفقت نصیحه
قناعت ایدر صوره غیبه دون همت
نصیبه یوق الینک بیاسنی لیاقت
او قورلور ادا زکارتی صلاح الماره خصلت
ویله حور قوجا غنی کوره اوچا غنی زینت
ولیکن مقصد حق جلال الهمی رؤیت
دیه لمر نفسنه انک بوار صلیح کرامت
اکر کون انفسه کسودیه بکا حقارید
صا قنسون اولسون مکر زینت شر افیت
کوفتار الین مکره اتی حب ریا کتد
سلوکی بو عیشنه مقالی بی جلالت
بزم ادراک واردر یل زامن و راحت
بزم خود نقل صهبایه مرقعیا نقد فکر
مقامدان انما یوز سوز عیز عین حکمت
جهانه هیزه واریسم همان انوار حیدر

اگر عزت اگر خلوت نه لازم غار و دیو
 ریاضت چکر روپ نفس الم چکر مشتقد
 تکلف یوق بکم دیر خرابی و زردی
 کله کنده لبیکار اول نقب چکر نطقه
 جدال اتمه سن انگره فراغت قبل غنچه
 قیوب حالیه ترک یاره که بحث اتمک شهادت
 هوای نفسنه او یوب طبعه دوش
 اگر پاک اولسه چو کی ملوث بی طهارت
 بویوک اوله شیطی هوای نفسی کر اید
 چیقوب جهاه طبعه نده اصله انا بده
 کل احکامه قبل پاک ایت بونی اشک
 ایت اصلین سوزین دله هوای کله
 لغنه معنی عینک بین ظاهر و بقره
 نه در تقوی که پرهیز اید و فقه معای
 رفیق صالح اولان عملدر کایوله
 منازله قلوب طور مه یور مقصود
 علم اولسه علمیه بل و بال اولور حقیقه اولور
 بوعلمه عمل دخی اگر اولماز ایسته نه
 مراد اولان علمنده حقی یوق و یلکه
 عبادت نیچر و آفرین و قیوت ایت

بجز قیله و قایله کشتی اهل مذاق اولور
 حسابات سن دخی کوکله خراب یاکما
 اگر حال اهل اولور نه درونی کثافت
 بلنکر کنده و حالنی زکی اهل کیا سنده
 و یلکه صاقل طریق حقه سالک
 بولور لر ذوق طاعت بولور اخبار
 دمایند اولور عاری کتوده خفی کیداری
 بولور در قومن ابزاری ملک پسمانده
 بلی وارد و یلکه خرابی ملاحیلر
 ولی صنفه سن انلاری مباحی اهل عید
 ملاطی انلر دیر بلنیه و صورته
 نه تا جیلر دالسنده نه نال ایدنه کسوت
 بوجو ککسوه سماجی محبت نور دله
 رداسی خرقه سی دخی شهر و حقه هشتدر
 سورلر یارینک نازین نور لر لر یوزین
 دیمر لر کیه ازین بولر صاحب سیرین
 اولور محبت خرابی شراب زانیده
 عزیز و بحر وحدت بولر مقبول حفرین
 کوریم خیشم نامحرم عرایس دیر انلاره
 قیاب عزت حقه ستاده یون عفتدر
 بلی عارفین علم یولی وحدت در لقا
 محقه مقلد فرق ایدن نور فراسنده
 یقین اهل اولور عارف شهر نوی
 سقاقت اولور انلره طریق استقامت
 کماهی کور را شیبای وراثت اعتبارله
 ادب ناظر ایتن اتم بولر صاحب راند
 بوعلم لدرتید اولور لهام رتانی کز
 عجب سر الطیفر نه حکمه نه هیستدر
 پس امدی بلکه استر که نه در خور
 مجالیده تحلی سی نه معنادن عبارتدر

بوقیل و قالی سرکایه کوکل حالن طلیله
 دیله کن اولاحقنه بولوب پرکاملیم
 محمد سینه وارث انک نوریله بدر اولوش
 محمد اقباب نور حبت لایزاله
 دلی عمرش معلا در مقام سری خود آسنا
 نظرله اولور ارشادی فریداده انک
 که یعنی حق سکا اولیم تجلی جمال الیه
 بیلور سکا حق یولی دله ریلی جذبه
 چو سکا همتی برله اوله حق جذبه بی ظهور
 دوش سکا آتش عشقه خلیل آسنا اولوب تسلیم
 کرم اکسیر طرح ایره مخاس قلبه فیضیل
 که کنده قلیله کثرت ازاله وله انبیت
 نه سوز قانه نه دل قانه تجلی ناری محو ایره
 نیچو صفی الیه لاله انک حسن دلا راسین
 طغرله اولکوش باسه کوکل یوزین یوره

توجیه ایله الله دعا قیلیم اجابده
 وجود ظل یزدانه ریوزی نوری صمدیه
 مقدری اوله در عشقک اکا خلعت خلافت
 انوک سرائی اولمش روی ماه محمد
 حصا خلق ربانی عطاسی جبه خاند
 کورر کوکل کوزی نور بیلور سر ولایت
 دله پر تو صالر عشقی کورر سکنم نه لذت
 رفیق عشق سبحانی عجب راه رسیده
 مصفا اوله مرانک نظر قیل خوش طاقده
 دیه یانار کونی بر دلاست باغ رحمت
 ز رخا لعل اوله بی غل عجب آثار قدیر
 مکر عشقی قلبه انجی بوقیت اوز که قوتیه
 همان بر باقشی قانه بوریت اوز که زوید
 حساب اولمش لایق عدی سیر فی نه هایه
 انک سارینه طومر سکا تقه عنایت

مرید اول انک دلن مراد کزک ایدر حله
 ارادت آدعا ایدر کج مطیع اولمش
 کیر کج میدانه وردا بانک طوبی کج خانه
 الهمذ کور اولان ز نظر بولور به بلا نقصا
 او قور کونون یای صای کورتری درون
 الهمذ جهتی کتانی بلا غر و قود کج ایسه
 اعیان اولان بوسرا نه یچو کشف ایدر
 صیقین نا اهل طومر جلیس همی اوله
 طریق عشقه کیر ندر کوی رفع ایدر دلن
 حقیقت خلوت اولدیم ایدر دلین خالی
 ضرورت اولمش غالب فرغت انز اولاد
 نه در اولابیلور مسکد بو عشق کج کج کج
 چولا زم خرقه و لقمه بشیر راقصا الیه
 اگر کسب لاله الود و پرور بو خلق الیه
 عبودیت یوزین سور قضا طر اغنه

ارادتدن مراد اولان نفس طومر اهل
 بری یوقدر طریقتیه دیولی انک غوائیدر
 قول اول جانیه فرمانیه دیمه کلفت یچسته
 اولور سکا صحنه لایق سکا فرد کج حادیه
 کورر کج انده معنای بیلوب جم نه آیدر
 حقایق کشف سکره ولی صافیه امانیه
 بیلور جوهرین قدرین نه اهل بهریدر
 کورر الفت اندله کدر رقبه کشریدر
 که ز سیر عاشق کار یها عریضه خلوت
 سوادن آیریلوب کلی اصل عزت غزلدر
 نیچو رخصت ویر نفس عزیمت خود طریقتیه
 که هر دم بکلیه کوکل احم اولان صیاندر
 اولور رخصت که کسبیه معیشت خود ضرورت
 کورر شور و شوق اماند لیل صفا القدر
 فطور صومی وصل اولور بولوصا جبه رخصت

حقیقت نه در صومی بو عشاق فنا اولو
 بود عاشقین عینک ایزد صلیله دلدار
 نوافل چون نقره حقیقه کوی ایشید
 نوافله نه در معنی زیاد اولدی عرفانی
 ایکنه کولین حقد قولانغه ایشید حق
 ایدر جان نیرن قربان کورس قانها جهن
 نو اجد فرقی جمع ایدر وجد جمع اولو
 فرام اوله فرکت بولمز انده عیرت
 نهان انده نهان اولون نام نه نشان اولو
 بیلور کتمک نه رکمل ار او نیلکسن
 اقا ریاشی کوزون دگر عجب کیم دیکلر
 دکل بو کیه حسرت دکل بوز شوق
 یازلدی شیوه اطوار اختیارله ابرار
 همت المون اوانه نیاز در مندان
 نظم حسد عشاق اولنسه تشبیه انبیب

م
تواجهم نوافل
الزكاة

کل ای عاشق سوزی ختم نهادن وقت
 نه نوبله واری یورول نه کوزیم کور یورول
 اودر اول اودر اخر اودر باطل اودر
 الهی نضیبی ازل صبحین هر دم
 آیه قولین یارب صراط مستقیم کن
 قصیده شارح مشنوی عبد الله افندی
 اولیادن ای کوکل الحق در کد رنگ بو
 وارغیله کسمه کیمیز اولیانک کوکلنه
 سر حقه ایورسک دزه بنگ واریسه
 شویله بنگ لشکری یوقلق ایله کیمه
 بنگدن دزد کلوقا لور ایسه ای افی
 وارلغدن صاف اولوب یوقلق یوقلق
 شول کوکلیم یوقلق ایله کدی فرشته یانه
 مظهر اتمو اترسیک اولیانک کیمه
 زهد تقوی علم عرفان بیل حجاب اولدی عظم

اوله
اتقام
رضایت
مطلوب
امور حاکم
له اولد

غزل مولانا رومی قدس سره

ما هست نبد اغم خورشید رخت یانه
 بو آتلق اودینه جانم نجه بر یانه
 مردم ز فراق تو مردم هم میدانه
 عشق اودی نهان اولمز یانه و قلم ایر یانه
 صد تیر زنده بدول آن کز کان آبرو
 فتنه لی الا کوز لر چون او بخودن او یانه
 سودای رخی لیلی شد حاصلی ما خصلی
 مجنون کبی و او بلی اولدم دلی دیوانه
 از نافه زنده بر جان یکسر همی عالم
 هر وقت سحر بی زلفی قی قیور شانه
 آن روز وصال را من قدر دانستم
 هر دم یاز بفرم دوریور کم قانه
 از لعل لب منلا افتاده جدا ناکاه
 حقد که کوزم دو کمر یا قوتیله در دانه

لا فاوروب کشف اسرار ای مدعی
 یکدکلی ستر عرفان سولیم او تلو
 اولیا اسرار فنا محرمه کشف ایله
 کشف اسرار الیندر هرگز اولمز بخلو
 عشق جانان آتشیده لول کول کیم عیالو
 وار عینی بیله و پردی کلر اندن های هو
 ای کول بیک معرفت ییل بونه ذکر بر یله
 عقلی و یرو قلعه کل اهل طاول اوله دلو
 جوهریه بو خفی بو سنجیه طرخون صائر
 بیک کامل مجلسنده اغرین آچار زشت شو
 قرة کبی هر کسه کورد و کنی غز ایله
 طوطی کبی دنک لال سولیم ای ماه رو
 ادعای حق اید لر غرضه را کتد
 آرزو لیونرسنه بی عرض یوز صولو
 کیمی منصب کیمی التوف کیمی بنی طالب
 کیمی اعلی عالمه آیر کور سوء اصلا صر
 کیمیسی کشف کرم طالب صحر
 کیمی مرشد اولو کیمی لایق فای خلقه
 حقه طالب بولدم بونلر ده اصله
 لغت اولسون بو یلین طالب و مطلوب
 باش و جان فالیباء بر علو و صلا
 دانی ایلدیر او کنده فانی مطلق اوله
 بر کرمت صا غفیله یعنی اوله بر لو کو
 ناکه فدیه با کرمت برله اوله ار قلو
 هر بر نیک کویلو اولمز بر هو ایله طلو
 حتی قیو با طلا اسر طویعیه حقه خفو
 قلب صافی برله طوره پیر او کند در بدر
 ور لغند قالمیج کمرار رسک مویکو

اعلم قال الشيخ علاء الدولة اخبرني في التسماني في قوله شاهد في القبة بطريق
الواقعة فتمت جملة ما كان في الهم فقلت عليهم فاجابوني باحسن جواب ورجوب
يا حسن تر حبيب فحييت في حسي فقال لهم وصحوا لهم ففتشت عن نسبهم
فقالوا نسبنا القزوينية وطبقنا سبع طبقة الطالين وطبقة الميردين وطبقة
السالين وطبقة السارين وطبقة الطازين وطبقة الواصلين والسادس
القطب وهو الواحد في كل زمن من الازمان وقلبه على قلب محمد كما كان قلب قطب
الاباء على قلب اسرافيل ثم ان في السماء قطبين قطبا جنوبياً وقطباً شمالياً والقطب
الكواكب في القطب الجنوبي السهل والى القطب الشمالي الجدي جعل الله تعالى ايضا
في الارض قطبين وعين لكل واحد منهما مرتبة فمرتبة قطب الارشاد مرتبة السهل
وهو الاكبر الكواكب حرمها وضوءها ونفعا ومرتبة قطب الابدال مرتبة الجدي خفي عن
اعين اكثر الناس واعادهم نيلها سنة وستون مثلاً اعداد ايام السنة الشمسية
تقريباً لا تحقياً وولاية قطب الارشاد ولاية شمسية والكسرة من اعداد ايام
الشمسية وهو ربع حقة في العدد اعني الربع الغير التام من يوم وليلة وعدد الايام الشمسية
بالحساب ثلثه وهو ستون وربع غير تام من يوم وليلة ولهم ازواج واولاد وانساب
واموال واسلاك والناس يحسدونهم ويكرهونهم ويؤذونهم كما يؤذون الانبياء
عليهم الصلوة والسلام وقد صرح عن النبي عليه السلام انه قال ما اودى بني مثل ما اوديت وهم
خلفاء الانبياء عليهم الصلوة والسلام في دعوة الناس الى الحق ولا يعرفهم احد حق المعرفة الا
من نور الله سبحانه قلبه بنوره الفاضل من الصفة الدال عليها اسم المريد فهو يعرفهم ولهم
بذلك النور المتصور عين بصيرة تحت قباهم ولكل واحد منهم قبة من الهبات الالائمة
للشجرة ليكونوا محييين عن اعين الاعداء بها وكل من عرف قطب الارشاد وخلفاءه دخل

في طبقة الميردين نقل في فضل الخطاب
خواججه محمد باقر
قدس سره

بحق قلب

بحق التوحيد

اعلم ان التوحيد اربع مراتب وهو ينقسم الى لبت ولبت اللب والاقتر وقتنه
القشر وتتملك لك تقريباً الى الاقتر نام الضعيفة بالجوز في قشرته العليا فان له قشرتين
وللبت وللبت دهن وهولت اللب يعني ويرامق راسيت وان مغزرا مغزست
ويرامق راسيت وان يوسن زابوسيت جون جوزنر وروغن مغزست
فالمرتبة الاولى من التوحيد ان يقول الانسان بالله الانسان لا اله الا الله وقلبه على الله
او منكره كالمنافيق والثانية ان يصدق بمعنى اللفظ قلبه كاصديق في عموم المسلمين
وهو اعتقاد يعني معنى ان كل رايد اعتقاد دارد بتقليد جون عوام مؤمنان باسوة
ازدليل جون ميت كان اذ لا يميزون عن العوام الا بمرتبة التوحيد في دفع تسوس البدن
لهذه الاعتقاد الصحيحة والثالثة وهو اللب ان يشاهد ذلك بطريق الكشف
بواسطة نور الحق سبحانه وهو مقام المقربين وذلك بان يرى الاشياء كثيرة
ولكن يراها على كثرة صفاتها من الواحد القهار كل ذكره والمرتبة الرابعة
ان لا يرى في الوجود الا الواحد وهو مشاهدة الصديقين وتسمية الصوفية
رحمهم الله الغناء في التوحيد لانه من حيث لا يرى الا الواحد لا يرى حقيقة ايها
واذا لم يرتفع لكونه مستغرقاً بالواحد كان فانيا عن نفسه في توحيدة بمعنى انه
قضى عن رويته نفسه وقال بعض مشايخ المتأخرين رحمهم الله في تعريف الاتحاد
والمعارف المستد اول بين اهل التصوف الاتحاد وهو شهود الواحد الحق سبحانه
الذي الكل موجود للحق سبحانه يتحد به الكل من حيث كون كل شيء موجوداً به
بنفسه لان من حيث اذ له وجوداً حقيقياً اتحاداً فانه محال وقال بعضهم الاتحاد هو
سلطان الحق عز وجل على العبد بحيث يعزله عن النقص وينوب عنه وهو انبارة الى
معنى الحديث الصحيح حكاه عن الله عز وجل كنت سمع وبصره اذ اظهر سلطان الحق سبحانه على
على العبد بحيث يعزله عن النقص وينوب عنه في المحسوسات والافعال
من العبد وهي في الحقيقة لمولاه عز وجل المتصرف بصفاته الذاتية في العبد على ردي في بقوه
كنت له سمعه وبصره والوصد الذاتي للحق سبحانه وهو احدية وجوبه الذاتي وغناؤه عن العاين

وقال رحمه الله تعالى لا مطلقا ان قول القائل ان شيئا غير شيئا اخر
فانحد به محال على الإطلاق لا كما تقول اذا عقل زيد وعمر وعمره ثم قيل ان زيدا
صار عمرأ فانحد به لا يخلو عند الاتحاد انما ان يكون كلاهما موجودين او كلاهما
معدومين او زيد موجود وعمر معدوم او بالعكس ولا يمكن قسم وراء هذه الاقسام
الاربعة فان كانا موجودين فلم يصير لهما عين الاخر بل عين كل واحد منهما موجودة
وانما الغاية ان يتحد مكانهما وذلك لا يوجب الاتحاد فان العلم والارادة
والقدرة قد يجمع في ذات واحدة ولا تنسب اليها وتكون القدرة هي العلم
ولا الارادة ولا يكون قد اتحد البعض ببعض وان كانا معدومين فما اتحدا
بعضا ولعل الاتحاد شئ ثالث وهو الذي يكون بطريق التوسع والتجزؤ كما مر
وان كان احدهما معدوما والاخر موجودا فلا اتحاد اذا هي حقيقة اذ لا يتحد موجود
بمعدوم فالاعتماد بين شيئين محال وهذا جار في الذوات المتماثلة فضلا عن
المختلفة فانه يستحيل ان يصير هذا السواد ذلك السواد كما يستحيل ان يصير
هذا السواد ذلك البياض وحسب يطلق الاتحاد ويقال هو هو لا يكون بطريق
التوسع والتجزؤ وان تجاوزت هذه التأويلات الى ظاهر معنى الاتحاد
فذلك محال قطعا
وباحسب كتاب كشف المحجوب في فرائد كرمي را اندر اين
معنى يعني در معنى فنا وبقا اعطى اتمانه است وبندارند كه اين فنا بمعنى فقد است
و نهست كشتن شخص است و اين بقا انكه بقاء حق سبحانه به بنده ميوند و اين
هر دو محال است محال باشد كه كسى بصفى غيرى قائم باشد فنا صفت
بنده ببقا صفت ديكر كه حواله هر دو صفت بنده باشد و او بود بقاى ما
صفت ما است و فناى ما صفت ما و مذهب سنطوريان از روميان
و ضرارى آنست كه گويند هر چه بجا هدت از كل اوصاف ناسوت فاني
شد و بقاى لاهوت بد و ميوسست و وى بدان بقا يافت تا باقى نماند بقاء
اله و عيسى نتيجه آن بود پس وى و مادش و خداوند عز و جل هر سه

مطابقاً

باقیانند بیک بقا که آن قدیم است و صفت حق است سبحانه و تعالی غایب و غایب
 علو اکبر و حضو یان الرحمت و مشیت ذات خداوند را عز و جل محل حوادث گویند
 و این هر دو ضلالت بود چه قدیم را و صفت محدث کوی و چه محدث را و صفت قدیم
فقال الامام حجة الاسلام رحمه الله المتحلی یلبس بالمحلی فیما یلبس لون من تیرانی
 فی المرأة فیظن انه لون المرأة فمال یلبس مانی الزحاج بالزحاج فان لم یتضح له
 ما وراء ذلك اغتربه ووقف علیه و هلك و بهذه العین نظر المضاری الی السیح
 فزوا الشرف نوراً تعالی قد لا لاء فیه فطماؤ فیه کمن یری کوباً فی فراء اونی فماء
 فیظن ان الکوب فی المرأة اونی فماء فیه الماء فیه الماء لیاخذه و هو مفرور و انواع
 المفرور فی طریق السلوک الی الله تعالی یخصی فی مجذبات و اصناف عرور و انواع
 الاباحه لا یخصی و کل ذلك بناء علی اغالیط و وساد خدعهم الشیطان بها الاستقام
 بالمجاهدة قبل احکام العلم و من غیر افتد او بشیخ متقن فی الدین و العلم ضال لا لافقاء
 و احصاء اصنافهم یطول **در ترجمه حوار** است بدانکه فاعبار است
 از نهایت سیر الی الله عز و جل بقا عبارت است از بدایت سیر الی الله عز و جل
 وقتی منتهی کرده که باده وجود را بقدم صدق یکبارگی قطع کند و سیر الی الله عز و جل
 شود که بنده بعد از فنا مطلق در عالم انصاف باوصاف الهی و تخلی باخلاق ربانی
 ترقی نماید و اختلاف احوال مشایخ رحمهم الله در تعریف فنا و بقا مستند است
 باین اختلاف احوال سالکان هر کسی را در خور فهم و صلاح حال او جواب گفته اند
 بعضی گفته اند که مراد از فنا فنا لغات است از بقا بقا و موافقات و این معنی
 از لوازم توبه نصوص است و بعضی گفته اند که فنا زوال غلوظ دنیویست و بقا
 بقا غیبت احرت است و این معنی لازم مقام زهد است و بعضی گفته اند که فنا
 زوال غلوظ دنیویست و اخریست و بقا بقا حق سبحانه این معنی لازم صدق محبت
 ذات است و بعضی گفته اند که فنا غیبت است از اشیا و بقا حضور است بلیغ سبحانه
 و این معنی نتیجه کمر حاکم است شرح بزرگوار شهاب الدین عارف بالله قدس سره در عوارف

و فرموده است كه هذه الاشارات فيها معنى القناء من وجه لكن القناء المطلق هو ما يستولى
من امر الحق سبحانه على العبد فيغلب كون الحق سبحانه على كون العبد در كتاب كشف المحجوب
آورده است كه خواص اين قصه را برين دو عبارت اشارت بعلم و حال است
ايشان فنا و بقا را جز در درجه كمال ولايت نگويند فنا مرينه را از روت جلال
حق سبحانه بود و كشف عظمت وى عز و علا بر دل نادر عليه حال دنيا و عقبى فراموش
كرد و احوال و مقامات در نظر همتش حقير نمايد و غود كرامات در روكارش
ملاشى شود از عقل و نفس فاني شود و از فنا نيز فاني گردد اند عين آن فنا باستر
با حق سبحانه ناطق شود و تن خاشع و خاضع كل اوصاف خود را معيوب و معلول دانند
و نفى منسوب اعمال نفى عمل نباشد از رنج مجاهدت رسته باشند از عين مجاهدت
و از بند مقامات و احوال حبسته كرامات و مجاب شده مقامات و احوال لباس
افت پوشيده مشرب از كل ساقط كشته در حالت وجود اوصاف از آفت اوصاف
فاني شده دعوى نمائند از معنى منقطع شده و عين مراد از مرادى مراد كشته
از انبى العبد عن اوصافه ادرك البقاء بتمامه و مثال چنان بود كه هر چه در سلطان
است فتنه بفرمودى بصفت وى كرد چون سلطان اتش و صف شى را در شى مبدل كنند
سلطان ارادت حق سبحانه از سلطان اتش اوليه اما اين نصف اتش در وصف
آهن است عين ها است كه هرگز آهن اتش نكرد و هم در كتاب كشف
المحجوبى فرمايد نشان كنفا روى بود و كوينده حق سبحانه رسول گفت صلى الله عليه
و سلم الحق يطق على لسان عمر صدق رسول الله و هم در حديث صحيح است
خير من الله تعالى في سمع وى بصير و بى ينطق و قال رسول الله صلى الله عليه و سلم
من عادى لي وليا فقد اعد لي حرب و ما تقرب الى عبدى بشئ احب الى
من ان اذ ما افرقت عليه و لا يزال عبدى يتقرب الى بالنواقل حتى احبته فاد احيته
كنت سمع الذى يسمع به و بصره الذى يبصر به و يده التى يبطش بها و لحي التى يمشى بها
و ان سألنى اعطيته و ان استغاثنى اعدته و ما تردت عن شئ انا و اعدته تردت عن نفسى و ان
يكلم الموتى و انا اكره مسامحة ع

نصيحة النفوس

بند كن دخی دور اوله ز اى جانك اشتغال اليه كور طاعتنه مولانك
ماسوى الله نظر قبله اكر عافايسك نه بلا در باشك مشغله سى دورانك
دامن الود لك ايله هزاران توبه المذنبه پير روز اجل د امانك
سعى قبل بولده ايكى در دينه در مان ايله اديكم اوليه سركون باشك در مانك
بونده قبل الير ايسك انده نه امت لرى نفقى بوقدر كسا محشر ده كه و اولانك
سركون اول ايدر آماده زوادره اهن اى كوكل مور قد ر بونجى اد عانك
عاقبت خايله يكسان اوله حقيقتين لك نه سكه غره كن بوقناد و نيكانك
بى بقا اوله غنه شاهد عادل بسدر بى سكون اوله دغى بوجر بيلنه بوانك
تابش ثعله غمخور شيد قيامت نه هيب محروله زينى جرح قلده مينانك
قاليله سركون اوله صفى كرده اوزره انرى مهر منير الله ميه غره انك
عاقبت منزلى خاك اوله غنم واقف نيزه دو عقلق تابوله صقيف سلسنا
ايرمه كوئنه اوازه طبل حليل ايرمه بين ايله يورى زاده عقبا نك
سركون اول بوله كور منزل مقصود الدنوب قائم صقيف زيننه
ايله خصم كورده الكه ز نه اار خواهشدين و ريه نفقش پير بمانك

چاره در دفع غم دهره دیکه ز خدایت
 کرم اولوب عشق خشان کی غم غم
 افتخار ایله کل جامه پیر زین ایله کم
 خاک خشک اولسه کرم چونکه مکانک
 خفت مالی بوبازار فنا کد آخر
 ایله اندیشه غم ذلت عز لن ناکاه
 ذره دن فرض ایدر لم احقر اعش لن
 دم آخره خلاص اولغه واری چاره
 خاک اولور منزل اسایشی برون البت
 تلخ ایدر زهر حیات ایله دماغ جان
 شمه بوق عارضه مرکب ذوی الارواح
 کاهت السنه حال ایله کفتر الیر
 عبرت آل بنزایا مردم غافل دیر لر
 سنه الیر کویا بود اوله جفتین یارین
 بزم فایده کور و بخت سوختن آتیزک

غنی صکره کور کرم غم فرات کد
 عاقبت کرم اولور کوب عنوانک
 بر کفند ربی البسته زیبانک
 فرش آسایشه صالم بدن عمر بانک
 دگر ای خواجه دم خجلت منیر کد
 اولسه لبسته سی کل چاه غرور افرا کد
 کوبی کنده اعش مهر جهان ارانک
 نیچر لندن عجبا مرکب تحسیر بانک
 دار فایده اکبریه الیر سلطانک
 بود در آتینی بومهمانده عجز بانک
 نکته کین رفرا لیم فهم ایت یوری بوق بانک
 عارف اول بقم خوش اولد غم مو بانک
 هر بری کاتر اب ایچره اولان سکا بانک
 دون لندن کبی ایدی رحلت ایدر بارانک
 اولدو حیل لندن ارض و سما حیل بانک

جست و جا سکاک ایدر کرم غم
 نفس و شیطانه غم تابع اولور کین ایو
 امر مولای قیوب حکم هوای طوبه کین
 مرد انا کیمیز کد بوقد غفلت ایو
 ایلد کرم کیم بهموده اصاعت صید
 سب خلق کیم ایله تصور کاهی غام
 قان دو کوب یا شریزه آه و نه امیر
 فضل غفرانی ایدر کج نظر کاهی
 عادل و مستقم اسماعنی انکار کبوق
 لایق عفو و خطا اولغه کیم ایت یوقه
 تاب کرم مایه صبر ایدر مین بر لحظه
 اوله انیت دهره بوقد لبسته
 سکا تیر کیم فیضت بوقد دینار
 زیر خاک ایچره قیوب بیکس ناکد
 هله اندیشه قیل ای مست شر غفلت

سست اولور کین کلیمک طاعت مو لاند
 عاقل الیر نظر حیل کیم اعدانک
 کولک انصاف ایدر لم یولید عرفانک
 عجافرق سنک نه اوله نادانک
 نه یوز ایله واره کین در کیمه کج بانک
 سعی قیل طاعت خالق همتانک
 عفو کیم ایله جالید کیم عصیانک
 غضب کیم برنی فکر ایله برانیر بانک
 و اراسته رب جمع اولد غم یانانک
 شمه بوق در کرم و رحمت و جانک
 نیچر طاقت کور کد کور نشه نیرانک
 و خشت قبر ایله فکر ایت المی فردانک
 یک بید رحلت ایله کین اخوانک
 سنی جانی کویا هفت کیم جانانک
 قبر کد و کد نولور حال دل ویرانک

نه اینگونه مدد کارونه شمع نه فراشی
و شست و هوئی فکرایت اود
وار سن علك کیم اوله همراه کما
اولیجی رهروی اول منزل بی مهمل
ای عین فی قی بوزمه فانیده
غزل بوجه دم همدم و همصحب اولایا اناک

ای نقشبندی اهلنک فیض خداوند
اولا و ن نسبتی جمله رسول مجتادند
ابو بکر و علی ربو طریق شاه سرداری
شیوخ خوابگانی هب کبار اولادند
بویوله اتباع سنت اولدی باعث وصلت
جمع بدعت شرکاته بونده امتک اوند
طریق جذب بونده ار نیز منزله سالک
که بونده سالک لطف و کرم کنز عطا دند
دوام ذکر الیه صیت اولدی نقشبندیکاری
انجونه بوزک فیضی همان قلب جلادند
خضر قیل دل اوزتمه کل کرده نقشبند داند
یقین بیل اولاره طعن ایدر اشتیاق دند
قطعه

توبه در فقر تک معرفی
توبه در هر علك حسنی
نادم اولوب جرمه کل توبه قیل
دیگه جرمه سور حق بنی
جرمی اولور ادمه حق حجاب
ترک ایدر کور حق حجاب اولی
جانان بولنه ویرمه اهل اقامه
ایرمن منزل مقصود اهل اهل
ای دل به یاری بنی اولور ویرمه امان ویر
کرچکه عاشق ایدر اولمک جان ویر

نظم

بدره قرب خدا جذب در
رهبر ارباب هدایت جذب در
قید سودن کیم ن سالکی
رابطه اهل قیاد جذب در
نفسی خواطر لری دلدن سانی
روح جلا قلیه جذب در
درد فراقیله اولان خسته یه
روحی فزادار شفا جذب در
سعی ایل کل جذب به ایت ارتقا
سلم اصحاب لغا جذب در
حضرت صدیقی سرفراز ایدن
عزم مقامات علی جذب در
میل محبت طلب شوق عشقی
وجه عز امیل جوا جذب در
رفرف اولان وصلت ایچونه عاقه
مرتبیه تم دنا جذب در

نظم

سالک خدایه ایرمز رهبر اولمه
ارشاد ایدر طریق اکابر اولمه
لایق اولور می خدمت نیرم یلویکیم
ارباب تربیت اوکم برور اولمه
ادم کیدری راه خطر تا که بلیدین
انک رفیق رهنما سرور اولمه
سالک بویوله مظفر رحمت اولور
درگاه شیخ کامله رو کو سرور اولمه

ول

ذکر ایت ای هم اسم جلال صبح شام
ذکر حضور اوزره مدام الیه کمال
نقل الیه روحه ذکر بنی روحه فکری
رفع الیه و کده سترکی ستر جابنه قیل
سترگه ذکر متصل توفیق طوره الیه
ذکر کندن اوله منفصل تا بولیمه سر نظام
سردن خفیه ذکر ویر ذکر نده اوله مستقر
اولسون ذکر کندن مستقر بولسون اوله اعلی مقام
ذکر خفیه ال کجوب اخفاد رو ذکر کور
اخفاده در اول کجوبی نور ذکر کل کلسو

حکام سرعته ضیاء الشریف
حکام سرعته ضیاء الشریف
حکام سرعته ضیاء الشریف

نقل اليه ذكر نفسه تا اول سنو او ده ذكر كرا
 رفع اوليحي اندر صده اذكر بولورانه ختم
 سلطان ذكر الله ظهور اولور و هو كغرق نو
 بوجده بل قدر في ايله خد اندل كرفي
 اسم جلاله ذكر في اسك لطافه
 ذكر اليه رك بده ظلمتري رفع ايت
 تاكم اوله انوار لطائف كايد
 زهنا رصقين انوار لطافه بقة
 حقل اوله تاسنه تجليسي هويدا

ابرر مقصوده اول كسه ختم خواجگان
 بوجم او قومعه كشرت ويرا مال اولاده
 بوجم ايله بولور خاتم سلامت شرع ادا
 شفا بخن ايدوب اصحاب امراضه و رصحت
 بوجميين فيض روحاينين اول كسه ايركم
 طريق نقشبندي اوزره ختم خواجگان ايلر

دل چي خورده است عجب و خول من محمود
 يا فلكه انكه ديديت كه من در شوروم
 هر چه امروز بر زخم بنشكنم تاوان نيت
 هر چه امروز بگويم بكم مقدورم
 بوي جان هر نفس از لب من مي آيد
 تا نكابت نكند جان كه ز جانان دورم
 در دل جان خانه كرده عاقبت
 هر دور اديوانه كرده عاقبت
 اعضا وجود همي دوست گرفت
 ناهمست زمين بر من و باقي هم است

تفسير الرؤيا

اعلم ان الرؤيا على نوعين افاق ونفسى وكل واحد منهما على نوعين فالنفسى اما من خلا
 الجدة والذميمة فالجدة مثل الجنان ونعيمها مثل الخور والقصور والفلان والسماء
 النوراني المبيض ومثل الشمس والقمر والبحر وما اشبه ذلك متعلق بالقلب واما ما يتعلق
 بالنفس المطمئنة منها مثل ما كوال اللحم من الحيوانات والطيور واما البقر فهو
 ايتين من الجنة لادم عليه السلام لاجل زراعة في الدنيا والابل ايضا مثلها لاجل
 سفر كعبه الطاهر والطن والخيل اله البهاد الاصغر والكبر وكل ذلك في الجنة
 وفي الحديث ان الغنم خلق من غسل الجنة والبقر عفرانها والابل من نورها
 والخيل من ربحها واما البغل فهو ادى في صفة المطمئنة من رافى مناه
 فتبعه ان يكون الرائي كسلانا في العبادة وثقيلا في القيام والعقود ولا يكون
 لكسبة تتجمل في الحقيقة الا التوبة وعملك عملا صالحا فله جزاء الحسن والحسين
 من جازتها لاجل مصلحة آدم عليه السلام وزرته لكسبة الاخرة في الدنيا واما
 ما يتعلق بالروح فكان الشاب الامر ويحلى بتجلية الانوار الالهية اهل
 الجنة كلهم على هذه الصورة فاقبل اهل الجنة جرد خرد يحولون الى وقال عليه السلام
 رايت ربي في صورة شاب امرء وقال بعضهم المراد بهذه الصورة عقل الخ
 بصفة الربوبية على مرات الروح وهو الذي يسمونه بطول المعاني لانه مربي الجسد
 ووسيلة بينه وبين الرب قال علي رضي الله عنه لولا المرق لما عرفت ربي وهذا
 المرتبة مرتبة الباطن واما يحصل بسبب توبة مرتبة الظاهر بالتلقين فالانبياء
 والاوتياء مرتب القلوب ومرت القلوب ما يحصل من توبتهم ومن القادرون
 يعني كما قال الله يلقى الروح من امره على من يشاء من عباده وظل المرشد لاجل
 هذه الروح الذي يحكي له القلب ويعرف ربه فانهم قال الانام ان يري الرب
 في المنام على صورة جميلة اخرى وفي هذه التاويل المذكور قال لان مثل هذا
 المربي مثال من يتخلف اسم على قدر السداد الرائي ومنا سببه وليس حقيقة الذات

لأن الله منزلة عن الصورة أو يرى بذاته في الدنيا كروية النبي عليه السلام وعلى هذا القياس
يجوز أن يرى في صورة مختلفة على قدر مناسبة الرائي ولا يرى حقيقة المحمية إلا الوارث
الكامل في علمه وعمله وحاله وبصيرته ظاهرا وباطنا لأن ما له كذا في شرح مسلم يجوز رؤية الله
في الصورة البشرية النورية على التأويل المذكور والعباسي في تحلي كل صفة
على هذا المنهج كما تحلى موسى عليه السلام في صورة النار من شجر العناب ومن صفة
الكلام وتلك بمنزلة ياموسى ولما كانت تلك النار نور الكون سميت نارا على اسم
موسى عليه السلام وطلبه ليس للسان أو في رتبة من الشجر فلا عجب أن تحلى بصفة
من صفات الله في الحقيقة الإنسانية بعد التصفية من الصفات الحيوانية إلى
الإنسان كما تحلى بعض الأولياء كابي يزيد رحمه الله حيث قال سبحان ما أعظم شأنه
وكان الجسد رحمه الله حيث قال ليس في جسدي سوى الله ونحو ذلك وفي هذه المقام
لطائف مجيبة لأهل التصوف ويطول شرحها ثم البشرية لابد من المناسبة
فالمستد في أول أمره لا مناسبة بينه وبين الله ولا بينه وبين رسوله عليه السلام
فاحتاج إلى محالة إلى تربية الوقي لأن الوقي مناسبة بينه وبين المستد في جهة
البشرية كما البني حال حياته فإذا كان النبي عليه السلام في الحيوة الدنيا لما احتاج أحد
إلى غيره وأما إذا انتقل إلى الآخرة انقطع من صفة التعلق ووصل إلى محض التجرّد
وكذا الأولياء إذا انتقلوا إلى الآخرة لا يصل أحد منهم إلى إرشاد فافهم أن كنت
من أهل الفهم وأن لم تكن من أهل الفهم فاطلب الفهم بالرياضة والروحانية
العالية على النفسانية الظلمانية لأن الفهم يحصل بالنورانية لا الظلمانية
لأن النور لما يجيء بموضع جزئيا مشرقا فلم يبق للمستد مناسبة له وأما
الوقي الذي يكون له الحيوة فله المناسبة لأن له حقيقتين العقلية الجسمية
والتجريد الروحانية من جهة الوارثة الكاملة فتتوالى إلى فرد الولاية النبوة
من النبي صلى الله عليه وسلم وينصرف بها في الناس فافهم فإن وراء ذلك سرا
تمحيها به ركه الله تعالى فله العزة والرسالة والمؤمنين وأما تربية الأرواح

في الدنيا

في الباطن فزوج الجسماني مرتب للجسم أولا ثم الروح الرواني مرتب للقلب ثم السلطان
مرتب في القواعد ثم الروح القدسي مرتب للشر وهو الواسطة بينه وبين الحق مترجم
من الحق إلى الخلق لأنه أهل الله تعالى ومحرمه وأما الرويا التي من الاخلاق الذميمة
من صفة الامارة والوامة والملهية فهي أن يرى من السباع كالتمر والاسد
والذئب والكلب والخنزير ومثل الاربع والقطب والهرّة ومثل الحية والعقرب
والزنبور وغير ذلك من الموريات فهذه الصفات الذميمة التي تجب الاحتراز
منها عن طريق الروح وأما الترفه من صفة العجب وهو اكبر على الله كما قال الله تعالى
ان الذين كذبوا باياتنا واستكبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة
يلج الجحيم في سم الخياط وأما الاسد من صفة الكبر والتعظيم على الخلق وأما الذئب
من صفة الغضب والعنف على من تحت يده وأما الذئب فهو من كل الحرم والقهر
والغضب لاجلها وأما الخنزير فهو من صفة الحقد والحسد والحصر على الشبهات
وأما الاربع فهو من صفة الخيانة والمكر بمعاملات الدنيا وفيه والقلب ايضا
ولكن في الاربع العقلية الخالية وأما الفهد فهو من صفة الغيرة الجاهلية
وجبت الرياسة والعز وأما الهرّة من صفة البخل والنفاق وأما الحية
فهو من صفة الاذاء باللسان كالسّم والعينة والكذب ويرى كذلك السباع
في معاني حقيقة يدركها أهلها بالصيرة وأما العقرب فهو من صفة الغر
والهمزو النيمة والزنبور فهو إيهاء الخلق باللسان خفيا وقد يدل الحية
على العداوة على الناس وإذا رأى السالك في نفسه أنه يجارب مع هذه الموريات
ولم يغلب عليها بعد القدرة والروية فليجتهد في العبادة والذكر حتى يغلب عليها
ويقهرها ويقتلها أو تبدلها في صورة البشرية فإن قهرها ويقتلها أو تبدلها
في صورة البشرية فإن قهرها ويقتلها بالكلية فهو في تفكر الشبكات كما قال الله تعالى
في حق بعض الثّائنين كفر عنهم سيئاتهم وأصلح بالهم وأن رأى أنها تبدلت

الصورة الانسانية فهو يدل السينات الى الحسنات كما قال الله تعالى في بعض النسخ
 ومن تاب وامن وعمل الصالحات اولئك سيئاتهم حسنات فقد خلص منها هذه
 المرة فينبغي ان لا يات من منها بعد ذلك لانه اذا وجد الفرقه من خبايا
 العصيان والسيئات تقوت فقلبت على المصلحة ولذلك امر الله تعالى
 ان يجتنب العبد المناهي في جميع الاوقات مادام في الدنيا وقد يرى ذات
 النفس الامارة بالسوء على صفة القفار واللوامة على صورة الهمود والملممة
 على صورة النصارى وكذا في صورة المبتدعة

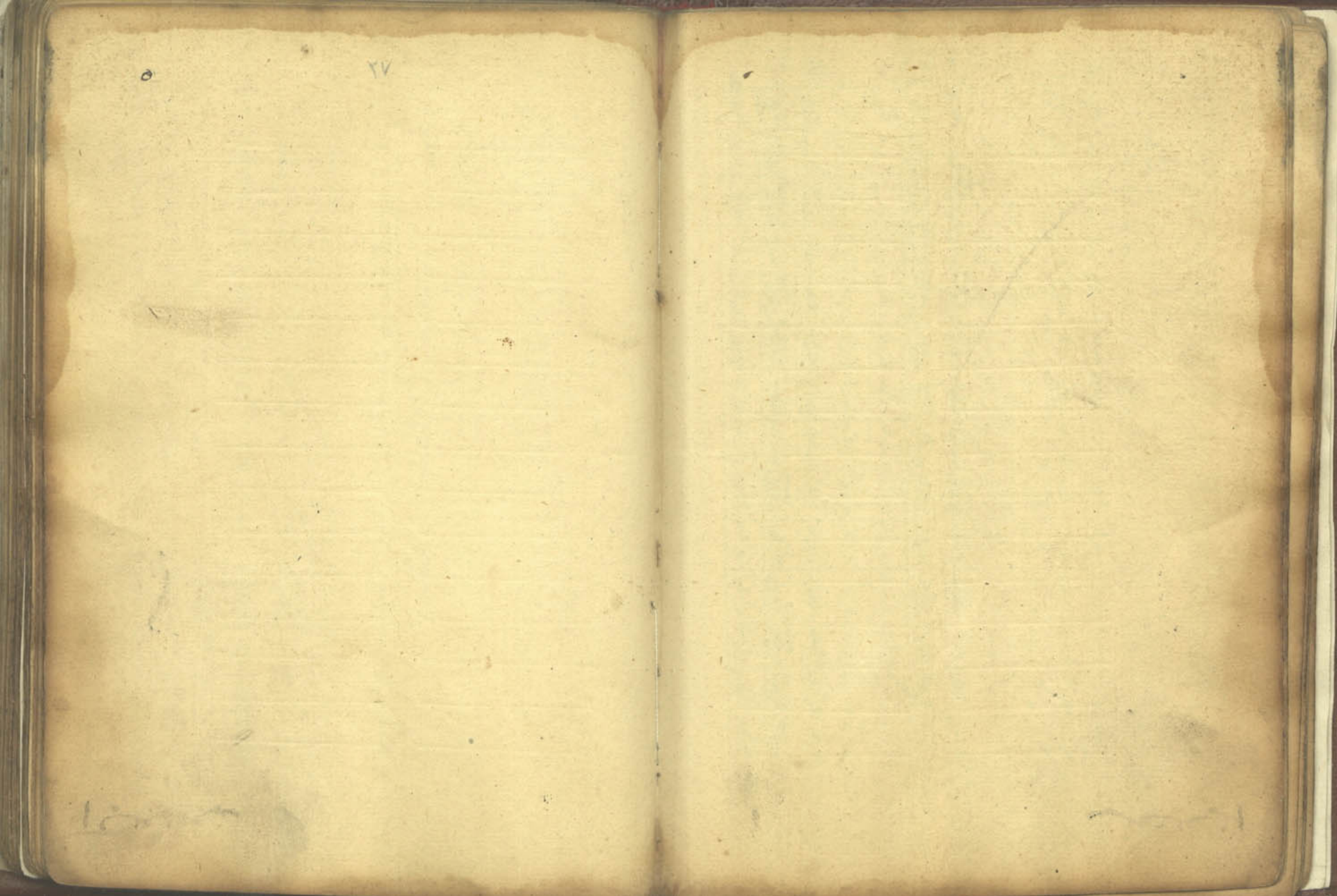
ملصقة بحق افعى قد سخره من معرفتنا جدول معرفتنا القوم من البروج الاثني عشر

اعداد ايام ما عريقه	كلا	شباط	مارس	نيسان	مايس	حزيران	تموز	اغسطس	سبتمبر	اكتوبر	نوفمبر	ديسمبر	كانون اول
١	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو
٢	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت
٣	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل
٤	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور
٥	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا
٦	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان
٧	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد
٨	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله
٩	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان
١٠	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب
١١	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس
١٢	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى

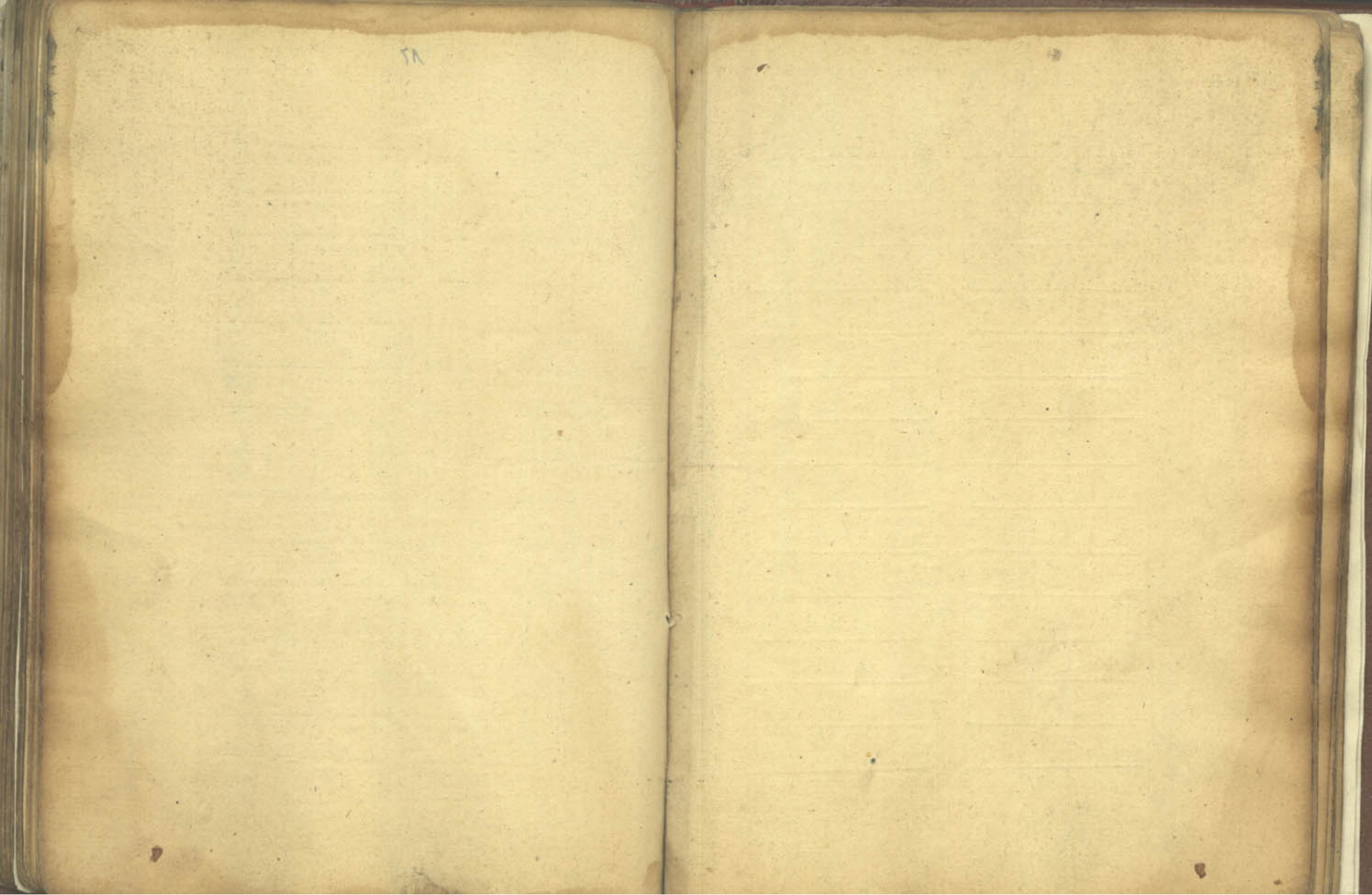

اهل انت المدهور بكل لسان والمقصود في كل آن اهل انت قلت ادعوني
 استجب لكم فها نحن متوجهون اليك بكليتنا فلا تردنا واستجب لنا
 كما وعدتنا اهل ابن المفر منك وانت المحيط بالاكون وكيف
 البراح عنك وانت الذي قيتنا بلطائف الاحسان اهل
 اني اخاف ان تعذبني بافضل اعمالى فكيف لا اخاف من عقابك
 يا سؤو حالى اهل بحق اسمك العظيم افتح لنا فتحة صمدنا وعلما
 رتانيا وتجليا رحمانا وفيضا احساننا اهل سئلنا من كل الاسماء
 واكفنا من جميع البلوى وطهر اسرارنا من الشكوى والستنا من
 الكوى اهل شرف مسامحة في خطايك وفيهنا اسرار كتابك
 وقرنا من اعقابك وامننا من لذيذ شرابك اهل صرنا
 في عوالم الملك والملكوت وهيتنا لقبول اسرار الجبروت
 وافضل علينا من رقائق دقائق الاهوت اهل قد جئناك
 بجعنا متوسلين اليك في قبول متشفعين اليك في غفران
 ذنوبنا فلا تردنا اللهم يا واصل المنقطعين اوصلنا اليك
 اليك ولا تقطعنا بالاغيار عنك

يا من يجيب دعاء المضطر في الظلم يا كاشف الضر والبلوى مع السقم
 قد نام وقد حول البيت وانما وانت يا حي يا قيوم لم تنم
 ادعوك رب حزننا هائلا فاما فارحم بكاني بحق البيت والحرم
 ان كان جودك لا يرحمك فافهم من مجود على العاصين بالكرم
 شفع نيك في ذلي ومسكني واستر فانك ذو فضل وذو كرم
 واعوذ ذنوبي وساعجني بها كفرا تفضلنا منك يا ذي الفضل والنعم
 ان لم تغشني بعفو منك يا املى واجلني واحياى منك واندجى
 وقد وعدت بان تدعوني علينا وقد دعونا فجد بالعفو والكرم
 مناجات

الا يا ايها المقصود في كل حاجتي شكوت اليك الضر فارحم بكاني
 الا يا رجاى انت تكشف كربى فهب لي ذنوبي كلها واقض حاجتى
 ايت باعمال قباح رديه وما في الورى عبد جنى كجائى
 احرقتني بالنار يا غاية المني فارحم رجاى ثم اين مخافتى

هاهنا
 متحجج

الهي انا الفقير في غناي فكيف لا اكون فقيرا في فقرى الهي انا الجاهل في علمي فكيف
لا اكون جهولا في جهلي الهي انا اختلف تدبيرك وسرعة حلولك فتدبرك
متعابا ذلك العارفين بك عن السكون الى عطاء والياس منك في بلاء الهي
متى ما يلق بلوى ومنك ما يلق بكرمك الهي وصفت نفسك باللطف
والرقة في قبل وجودي فمتعني منها بعد وجودي الهي ان ظهرت المحاسن
متى فضلك وملك المنة على وان ظهرت المساوي متى فعدلك ولا الحمد على
الهي كيف تكلم وقد تكلمت لي وانه التامر ام كيف اخب وانت الخفي في هاتك
انا اقول اليك بما هو حال ان يصل اليك ام كيف اشكو اليك حال وهي لا تخفي
عليك ام كيف اترحم لك بمقالي وهو ملكك ام كيف تحب امالي
وهي قد وجدت اليك ام كيف لا تحسن احوالي وبك قامت اليك الهي ما الطفا في
مع عظيم جهلي وما ارجلك في مع قبح ظلي الهي ما اقر بك مني وما بعد في عنك
ما ازل في في ما الذي يحسن عنك الهي قد علمت باختلاف الانوار وتنقلات الاطوار
ان مرادك مني ان تتعرف لي في كل شيء حتى لا يجهلك في شيء الهي كل اخرسي لوني
انفق كرمك وكلما ايسسني اوصاني اطعمتني ميتك الهي من كانت محاسنه
مساوي فكيف لا تكون مساويه ومن كانت حقايق دعاوي فكيف لا تكون دعاوي
دعاوي الهي حلك النافذ وميتك القاهر لم يترك اذ يقاتل مالا ولا لذو
حال حالا الهي كم من طاعة سبقتها وحالة شيدتها هم اعتماد على علمك بل
اقالني منها فضلك الهي كم من طاعة انك تعلم وان لم تدم الطاعة متى فلا جزاء
فقد دامت محبة وعزمها الهي كيف اعزمت وانت القاهر وكيف لا اعزمت وانت الامر
الهي تزد في في الاثار يوجب بعد المراء واجعتني عليك بخدمة توصلي اليك
الهي كيف يستدل عليك بما هو في وجوده فقير اليك اكون افر من الظهور ما ليس
حتى يكون هو الظاهر لك متى عيت حتى يحتاج الى دليل يدل عليك ومتى بعدت حتى لا
الاثار هي التي توصل اليك الهي عيت عين لا تراه عليها رقبيا وخسر صفقة
عبد لم يجعل له من حياك نصيبا الهي اترت بالرجوع الى الاثار فارجعت اليك بكسر
الانوار وهداية الاستبصار حتى ارجع اليك منها كما دخلت اليك منها

١٧ ام كيف اهان صم

٧ الى نفسي وكذا اضم

ه بقوى وكيف
اخرس لوني

مساوي صم

فاهد في سرك
الاجام

مصون السر عن النظر اليها ومرفوع الهمه عن الاعتماد عليها انك على كل شيء قدير
الهي هذا لي ظاهرين يديك وهذا حال لا يخفي عليك منك اطلب الوصول
اليك وبك استدل عليك فاهدني بنورك اليك واقني بصدف
الوجودية بين يديك الهي على من علمك المخزون وصتي بسر اسمك الهي
الهي حقتي بمحبات اهل القرب واسلك في مسالك اهل الجذب الهي اعني
تدبرك لي عن تدبري واختيارك لي عن اختياري واوقفني على امر
اضطراري الهي اخرجني من ذل نفسي ومن شكي ومن غيبي
ومشي بك استنصر فانصرتي عليك اتوكل فاعلم لي لفرقك واياك اسأل فلا تخفي
وفي فضلك ارج فلا تخبرني ولحنايك استجب فلا تشعني وبياك اقف
فلا تقهرني الهي تقدر رضاك ان تكون له علة فكيف يكون له علة
من انت الغني بذاتك عن ان يصل اليك النفع منك فكيف لا تكون غنيا عن
الهي ان القضاء والقدر علمني وان الصوى بوثايق الشهوة استر في ذنبي انت الفقير
حتى تصبرني وتصبرني واغني بفضلك حتى استغني بك عن طلي انت الذي اشرف
الانوار في قلوب اوليائك وانت اركب الاغيار من قلوب اجالك انت المني
لهم حيث او شتم العوالم وانت الذي هدتهم حيث استبان لهم المعالم ماذا وجد
من فعدك وما الذي بعد من حوكك لقد خاب من رضى بدونك بدلا ولقد خسر من
عنك محققا كيف برزني سواك وانت ما قطعت الاحسان وكيف يطلب من غرك
وانت ما بدلت عادة الامتنان يا من اذاق اصاؤه حلاوة مواسفته فقاموا بين
يديه متلقين ويا من التسلو ليلاه ملاس هيبته فقاموا عزه مستعزين انت الذاكم
من قبل الذاكرون وانت المبادي بالاحسان من قبل توجه العابدين وانت المواد بالاعمال
من قبل طلب الطالبين وانت الوهاب ثم انتك وهبتنا من المستقرضين الهي طلي
برحمك حتى اصل اليك واجدني بميتك حتى اقبل اليك الهي ان رجاى لا ينقطع عني
وان عصمتك كان حق لا يزل ياتي وان اطعتك قد دقتني العوالم اليك وقد اوقفني
على بكرمك عليك الهي كيف اجيب وانت الهي ام كيف اهان عليك متكى الهي كيف
استعز وفي الذلة اركضني ام كيف لا استعز وياك قد نشيتني الهي كيف لا اقفق وانت
الذي في الفقر اتيتني ام كيف اقفق انت الذي بجودك اغنتني انت الذي لا اله عزه
تفرقت كل شيء فاجعلك شيء وانت الذي تعرفت لي في كل شيء وياك ظاهري في كل شيء
فانت الظاهر لكل شيء يا من استوى برحانته على عرشه وصر العرش غيبا في استبصاره
رحانته كما صارت العوالم غيبا في عرشه محقت الاثار بالاثار ونجوت الاعمال
بمحيطات اولئك الانوار يا من احببت بيديك فانت عرشك ان تدركه الابصار يا من تجلي

فلا

الهي انا الفقير في غناي فكيف لا اكون فقيرا في فقرى الهي انا الجاهل في علمي فكيف لا اكون جهولا في جهلي الهي انا اختلف تدبيرك وسرعة حلولك فتدبرك متعابا ذلك العارفين بك عن السكون الى عطاء والياس منك في بلاء الهي متى ما يلق بلوى ومنك ما يلق بكرمك الهي وصفت نفسك باللطف والرقة في قبل وجودي فمتعني منها بعد وجودي الهي ان ظهرت المحاسن متى فضلك وملك المنة على وان ظهرت المساوي متى فعدلك ولا الحمد على الهي كيف تكلم وقد تكلمت لي وانه التامر ام كيف اخب وانت الخفي في هاتك انا اقول اليك بما هو حال ان يصل اليك ام كيف اشكو اليك حال وهي لا تخفي عليك ام كيف اترحم لك بمقالي وهو ملكك ام كيف تحب امالي وهي قد وجدت اليك ام كيف لا تحسن احوالي وبك قامت اليك الهي ما الطفا في مع عظيم جهلي وما ارجلك في مع قبح ظلي الهي ما اقر بك مني وما بعد في عنك ما ازل في في ما الذي يحسن عنك الهي قد علمت باختلاف الانوار وتنقلات الاطوار ان مرادك مني ان تتعرف لي في كل شيء حتى لا يجهلك في شيء الهي كل اخرسي لوني انفق كرمك وكلما ايسسني اوصاني اطعمتني ميتك الهي من كانت محاسنه مساوي فكيف لا تكون مساويه ومن كانت حقايق دعاوي فكيف لا تكون دعاوي دعاوي الهي حلك النافذ وميتك القاهر لم يترك اذ يقاتل مالا ولا لذو حال حالا الهي كم من طاعة سبقتها وحالة شيدتها هم اعتماد على علمك بل اقالني منها فضلك الهي كم من طاعة انك تعلم وان لم تدم الطاعة متى فلا جزاء فقد دامت محبة وعزمها الهي كيف اعزمت وانت القاهر وكيف لا اعزمت وانت الامر الهي تزد في في الاثار يوجب بعد المراء واجعتني عليك بخدمة توصلي اليك الهي كيف يستدل عليك بما هو في وجوده فقير اليك اكون افر من الظهور ما ليس حتى يكون هو الظاهر لك متى عيت حتى يحتاج الى دليل يدل عليك ومتى بعدت حتى لا الاثار هي التي توصل اليك الهي عيت عين لا تراه عليها رقبيا وخسر صفقة عبد لم يجعل له من حياك نصيبا الهي اترت بالرجوع الى الاثار فارجعت اليك بكسر الانوار وهداية الاستبصار حتى ارجع اليك منها كما دخلت اليك منها

بسم الرحمن الرحيم
 اللهم يا حي يا قيوم يا بديع السموات والارض يا مالك الملك يا ذا الجلال
 والاكرام اني اسئلك بمحبوبة قطب الارشاد السالكين

كيفية
 الهي
 موسى
 وجاهد
 خذوة فانظر في عكس
 نبوة

في الله الركن الساجد ذي الجناحين حضرت ضياء الدين
 مولينا خلد قدس سره وبجدة قطب
 الاوليا وبرهان الاصفيا جامع قبال الصوري والمعنوي الشيخ
 عبدالله الدهلوي قدس سره وبجدة العلوي المكي المصفي المظهر شمس
 الدين حسين جانا المظهر قدس سره وبجدة المشرف بالبحر الذي
 والصفاني والشهواني السادات السيد محمد البدراني قدس سره
 وبصفوة المستغرق في الجنة بمرحوم اليقين سلطان الاوليا الشيخ سيف
 بن قدس سره وبلوغة شيخه ووالده امين سر المكنوم شيخ المشايخ
 حروة الوثقى محمد المعصوم قدس سره وبجدة شيخه ووالده مظهر
 العجايب ومنبع الاسرار والمعاني آية الفاروق في الهندى المعروف
 بالامام الرتاني محمد الف ثاني قدس سره وبجدة القطب الذي هو السالك
 مؤيد الدين الرضي الشيخ محمد الباقر قدس سره وبجدة الولي الكريم المسمى
 مولينا خواجكي الشيرازي الاميني قدس سره وبجدة شيخه ووالده
 المكرم المحمدي شيخ المشايخ الدرويش محمد قدس سره وبجدة شيخه
 وحاله الركن الساجد مولينا محمد الزاهد قدس سره وبجدة مرقوم الدين
 ومقوى المشرب النفس بندي المعروف بخواجه احرار خواج شيخه قدس سره

وبرتبة الموزد لتوا عينايات الباري مولينا يعقوب البرقي الحصري
 قدس سره وبصولة مفتاح خزان الاسرار قطب الاقطاب محمد البخاري
 المعروف بعلما الدين الطار قدس سره وبجدة امام الطريقة وغوث
 الخليفة ذي الفيض الجاري والنور الساري المعروف بشاه نقشبند
 الدين محمد الاويني البخاري قدس سره وبجدة منبع المعارف
 منبع المعارف والكمال سيد السادات السيد كلال وبرهبة المقل عليك
 ولما سواك الناصي قطب الاوليا الشيخ محمد القبايا الساماني قدس سره وبجدة
 الزواله في محبة مولانا الغني المعروف بحضرة عزيز ان خواج علي الترميني
 قدس سره وبجدة الموضع عن المراد الديني والآخرى شيخ المشايخ
 محمد الاخير فغوي قدس سره وبجدة السليل عن الحجاب البشري
 قطب الاوليا الشيخ عارف الزركري قدس سره وبجدة قطب الزائف
 غوث الخلايق الشيخ عبدالحق القمي واني قدس سره وبجدة غوث القمم
 الشيخ يوسف الهادي قدس سره وبجدة الشهابي من حق النبي قطب
 الاقطاب اي علي الفارسي قدس سره وبجدة محبوب السحاب
 غوث الواملين اي الحسن الخفائي قدس سره وبجدة المؤيد بتايد الاله
 سلطان العارفين اي يزيد السطاطي قدس سره وبجدة امام الائمة الذي
 هو الباقي ناطق الامام جعفر بن محمد الصادق رضي الله عنهما وبجدة الامام
 ائمة بالتوفيق قاسم بن محمد بن ابي بكر الصديق رضي الله تعالى عنهم وبجدة الغريب
 المحدث من آل الرسول سلطان الفارسي المكرم الملقب رضي الله عنه وبجدة افضل
 المومنين علي التحقيق خليفة رسول الله صلى الله عليه وآله في القدر الذي رضي الله عنه
 وبجدة منبع الصدق والصفاء افضل الخلايق محمد المصطفى صلى الله تعالى عليه وسلم
 لا واسبقهم بالمصدقين هم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 اجمعين
 وبعد
 فاعلم ان هذا الكتاب
 هو من كتب
 الفقه
 والحدود
 والاسرار
 والاعمال
 والعبادات
 والادب
 والسير
 والنفوس
 والحقائق
 والعلوم
 والاركان
 والاسرار
 والاعمال
 والعبادات
 والادب
 والسير
 والنفوس
 والحقائق
 والعلوم
 والاركان

وعلى وجهه وسلم اغفر لنا خطايانا واجلبنا الى محبتك بمحبة اوليائك وارزنا
التوفيق والاستقامة على طاعتك برحمتك يا ارحم الراحمين

یا الهی ایلمم عزم سفر
 بودر اول یوله نه رهبر نه رفیق
 قالمش اول یوله چوق استهوار
 سن الهی ثیل عنایت طوط الیم
 ای اولان غایت ظهوردن نهان
 جان جسم ایچره نهاندر جانده کن
 حله دن اول سن آخر جمله دن
 بام و وزیر یاسبان و پیر غنچس
 ای خرد یولکده و طفل شیر خور
 ای منزله ذات پاک و الاحلال
 ای الیردر کهک خلق جهان
 یا قدری جامه اتش سوزو نهان
 بحر فکده عزیزیم هی مدد
 قطره ایم بو بحر فرقتدن جعفر
 نفسی دنیا طودی محکم زامم

ان يجعلني بفضلك لك وعبدك خالداً موقفاً عما اوردت وتعاملنا بالفضل ولا تاتانا بالعدل
وتوب علينا توبة نصوحاً وترزقنا العافية في الدين والاخرة والدار الدنيا والآخرة والوفاء
الذي ورثت محبب الدعوات وصلى الله على محمد وآله وصحبه الطيبين وعلى اله وصحبه الطيبين

سن الم طوت قویه آوده بنی
 بوتلو شدن بنی یاباک قیل
 کور مشتم زیر که ای شاه جهان
 اولمشتم بن خاکه دوشمش آه آه
 یا الهی غرق خونم غرق خون
 سن دیدک کسیر ظلم بن روز کتب
 بویله چونیم بزرگاه مسایه اینر
 یا تولور ای معطی لطف و عطا
 رعبه کبی جان و دل افغان ایدر
 دردی دیسم اولورم بی مجال
 رهبر اول یا کاکه کمره اولمشتم
 هر که کویکه دولت یار اولور
 وار امیدم که خلوصی همزین
 قیلنزه لطفک معین ای مستغان
 صوکه نفسده رحمتک قیل بولدر شتم

قلادی طاقت قل آسود سی
 یا وجود مدن بنی الحاکم قیل
 بخشید قلم سندن و بندن عیان
 قیل بنی لفظه احیا یا ال
 اولشم سر کشته چون چرخ نکون
 فارغ اولمک روز و شب اید یک طلب
 سن کوش سن نیز مثال سایه ایز
 و نشنوق حقیقی کر انساک روا
 الشیاقک اشک حبشیم قان ایز
 بس سکا در دم و یک اولدی محال
 یول یور دم طالب راه اولشم
 سا که محرم کند ورن بیزار اولور
 و اویک ایشلریله هم نشین
 قوریم بوجسه تلخیص حال
 وصلک ایل سو نیز آتشم

ای دوا در زخم بسته دلا
 هم که نه شکسته دلا
 میهم لطف کن که نه دلم
 جوی من که نه شکسته دلم
 زانکه نیست اعتماد همه
 ای سر آمد من و مراد همه
 چند بایال عام و خاص همه
 دست من خیر یا خلد همه
 هیچ که کند همه
 رو بسوی تو او همه
 سوخت و دکن خنجر نیار همه
 بقیق سیان عجز همه
 اشتیاق کن با من
 که نه انهم این توی با من

وای اگر اولد مرده همراه اولسک
 او مریم یولد اش اید من رحمتک
 جان چقچه سندن اوز که یوق کسم
 یارب اولد مرده بودر با که هوس
 اغلیو کلیم فیو که سائلم
 غرق ناو حیرت اولوب قالشم
 غرقه در بای عصیان اولشم
 یا الهی جزو در مانده ام
 مرده یم احسان ایدو جی قیابی
 یا الهی حاجتم ایلد روا
 حاجت اولکم بنلکم ایا که کن
 یا اهل نفس سکدن دایما
 یا انی شرع آتشده ایا حال

حال شوار مدن اکاه اولسک
 بلورم زیر که وارد رقد رتک
 تا که چاغزد و قد کوش اید کسم
 با که یولد اش اوله سن آخر نفس
 رحمتک بر نظر قیل قالم
 مبتلای حیرت اولوب قالشم
 ایدو کم انیدن بشیمان اولشم
 بن نه شیم یا کیم یا قنده یم
 ذره یا چیز این شئی قیل بی
 رهنا اول جانم سندن یکا
 بنده بنلیک قالیه سن قاله سن
 ایمن اولمز جان و دل اولمز صفا
 یا هان فضلک تمکسار نه صفا

یا من الیه رواء الداء و السقم
 اذ نبک کل ذنوب و اعرفت بها
 نام العیون و عین العید ساهمه
 لا تقطن رجائی منك یا صمد
 یا من یحب انین العبد فی الدم
 لکن عرفتک و التوحید من الکلم
 تنکی بیا یک وسط السری الظلم
 و یا غافر الذنب الراجین بالکرم
 ارحم بفضلک لا تنظر الی عمل
 ان الکریم کثیر القفو عن الخدم
 عفو الذنوب برجائی منك یا مدی
 ان العبد یقتضی عن التوب و الکریم قوی

ای کریم وای رحم قادر قوی
چونکه بیچاره شدم کن چاره ام
چاره است بیچاره گانرا چاره است
مبتلای مندم صبح و سنا
چونکه رحمن و رحیم و هم کریم
کرد کار چونکه بینی حال من
اول اخر از تو ای دانا رحیم
عفو کنی عفو کنم قلم کش بر خطا
ای بداده جانم از زنده نفس
این وطن چون فانیست ای کردگار
ای کریم وای رحیم و دنا و الجلال
رهبرم شور همای ای کردگار
ای خداوند و معین و مستجیر
کر من تقصیر بینی ای و دود
روز صد بار از خطا بینی ز من
عفو کن جرمم بخش از من خطا
دست گیری جمله بیچاره تویی
چاره چون گشته ز تو آواره ام
چاره خواهد هر که زان بیچاره است
القیات الامان یارب سنا
رحم خواهم رحم از تو ای رحیم
نیست حاجت گفت و گو و قال من
عفو خواهم بر گناه ای علیم
چونکه ستاری بکن ستر عطا
دستگیر افتاده ام فریاد رس
ده مرا باقی وطن بی کیف دار
ده مرا دم از تجلی لا یزال
چونکه کردی نام خود پروردگار
بیسر من کن این چنین کار عسیر
چونکه ستار بکن ستر از نمود
ستر و عفو خواهم ای رب المین
خواهشم اینست یارب اعطا

ای کناد آمرز و حاکم پادشاه
کر روم راه خطا بنص صواب
لنک و لوک و خفته سان از مقدس
زان نظر رو کرده ایم ای کریم
گشت خلقت جمله رد کردن ز من
چون رحیمی رحم کن بیچاره را
ده امیدم نا امید کی روم
چونکه در بستند بر من خلق تو
کی ز درگاهت کسی محروم شد
کی شود درگاهت ای رب الانام
قلت یا وهاب فی الوحی المبین
منک ارجو یا الهی قوت روح
بسر خواهم بعد ازین عسیری و دود
دست همت کی کشم زین قرع یاب
کرده ای درمان دردم فضل
رحم کن بر حال من از مرحمت
بنا آوردم ز جرم خود پناه
تا برد ما را سوی حسن الماب
رد نکردی هر که آمد بر درت
که ز فضل ره دهی سوی نغم
تا که آرم با تو روای ذوالمین
از میان خاص و عام آواره را
از در جود و عطا فضل و کرم
تو میند رزاق کون و دوتو
خلق را چون جود تو مقسم شد
چون در مخلوق بسته صبح و شام
ما غلق بابی لوجه الطالبین
لوجود المبتلا بالجرم
فضل و احسان و عطا از فضل جود
از سیز عام و خاص و شمع و شتاب
در بجان خود گذاری عدل نیست
چون رحیمی ای کریم از مکرمت

چون گریه می هم رحیمی ای رشید
 تو حکیمی من مریضی مبتلا
 که گناه صادر شد از منی عفو
 چونکه ستاری عفو هم رؤف
 که گشته از گناه روم سیاه
 زان بجاک در کشت من رومیه
 تا ز درگاهت نکردم بی امید
 بی نوم نای ندارم چون نوا
 ای نوا بخشنده هر بی نوا
 ای شده بی چون صفات از فکرها
 جان من شده خسته چون اشرفا
 ای که داده در دبی درمان مرا
 درد تو از جمله درمانها به است
 بخششتم راده از ان ای دادگر
 اخطا آمرز عاصی بردوام

کس ز درگاهت نکشته نا امید
 زان ز درگاهت دارم شفا
 سر ساز از جامده او را ظهور
 سر کن جرم مرده کس را وقوف
 جز که تو بر که آورم یارب بیا
 آمدم چون از کنه کشته نبه
 ده امیدم چونکه وهابی رشید
 بی نوایم بی نوایم بی نوا
 ده نوای فقرم از وجه غنا
 نیست در ذرات فکر زان و را
 شربت ذوق طلب ارد رجا
 ذوق و شوق ده ز دردت از دوا
 لذتش در جانم از جانها به است
 تا کستم از شوق ذوق دم بسیر
 عفو کن جرم بکش خط خط خطام

قدر تو حما و آبرج و علی ذلک المحب الفج و دبع الاکوان و قم غنقا
 و اصدق فی الشوق و فی اللج و ازم باب الاستاذ تغر و تكون بذلک الخ
 و اخرج عن کل هوی ابد و دبع التلیق مع الصرح ایاک انی را فو من
 لم یسک عن طرق العوج اقنع و ازهد و از گره کذا لک بیاب سواه لا یلج
 و ادخل الحان خلیلی و مل نحو الحار ابی الشرح و انشرب و انشرب لا تخنی سحر
 ایاک علی عن ذی النهج کرات کذا لم تقم انی و الی اللباب فقم و لج
 مولای اتینک منکسر و بفرک شوقی لم یهج و انیت الیک خلیا من
 صومی و صلاتی مع محی لا اسک شینا غیر الدمع مخافه ان یقشی و یهج
 هل غیر جنابک یقصد لا و جمالک ذی الحسن البهیم من یقصد غیرک فهو اذ
 بظلام البعد تراه فج من انت فضل ذاک من ال هلاک و من یهدی و یهج
 و دموع العین تساقی من خوفک تجری کالبح یاعان ذل قلبی و یک قدع
 عدلی و اقصر عن ذی المخرج کم بعد انی لم یقدر فی دعنی فی السید و فی المخرج
 اذنی لجسی صاعیه صمت عند الواشی السیم یا صاحب جان الخمر ادر
 صر فا و انشربک للمتنج و ادیر کاس الامیر و دمع فی اصیر به من ذی الصم
 مولای بستر الجمع کذا ک و جمع الجمع و کل شمع بالذات بستر السیم
 افضا لک ربی شک ریح بحقیقتک العظمی ربی و بنور النور المنیل

بقاء كنت به ازل لا
 واهل الجذب المنعرج
 وباهل الحى وتنجهم
 سيات لاسن المشيع
 بتجلي الليل وعالمه
 بطايعها ثم البرج
 تشر وأجر تشرى ضيا
 صت في صك حب حج
 واحشرة قلبي ان لم تم
 وله رقى اعلا الدريج
 او ما حاد سحر كتحذوا
 وسلام يهدى في الحج
 وعلى الصديق خليفة
 وفا قسما اعلا الدريج
 وعلى المهدي وعترته
 بما قد سيج في الحبج
 او ما ديع يدعو الى المولى
 يرجوا النصير مع الفرج

وبستر القرب كذاك الحب
 بما يفهم من الاربج
 وبطيب الوصل ولذته
 وحياتك ليس بمنزعج
 بمنزل افلاك وكذا
 كل الخيرات النياح
 واخلع خلع الرضوان على
 مولاي وعجل بالفرج
 واغفر بار لنا ظلمها
 ثم تحو حاة واتبع
 وصلاة الله على الهادي
 سافاح افاح في المريج
 وعلى عثمان شهيد الدار
 كذا الاذواج وكل شج
 وعلى من مهدى الارضين
 اوسار الربك على الشرج

محمد من جا باليلج
 وما اوجدت من الاكون
 وبجر القدرة والمرج
 وقلب في لباك عدا
 وظلام الكون كما السج
 بالال بصحب من هم
 ليكون بوصلك سراج
 وامنح قلبي نفاك يا
 ح خطايا الذنب من الدج
 واسمع المسامع ما شئت
 الشدة اودت بالمهج
 الحمدنا ولا حمدنا
 وكذا الفاروق وكل شج
 والى الحسين مع الاولاد
 المشيع في زمن الوهج
 ما مال حب نحوهم

وبستر اودع في بطن
 وبستر الحرق والنقع
 يا من عودت اللطف اعد
 واقنع ماسد من الفرج
 يارب ضعا في ليس هم
 ومهيتنا من حيث نج
 يارب وليس جلدك
 اصحو في الشدة فاهج
 السابق متصار اذا
 فاعشنا باللطف البرج
 يا نفس وطاك من فرج
 ولباب مكارمه فلج
 وبطيب تقاضك مع نقر
 في بيع الانفس المهج
 قوم كنوا لرجاء وهم
 عمت وظلام الشرج
 ما زال النصر يحققهم
 من الايام مع الحج
 يارب بهم وباهلهم
 لا اكون في الغشج
 وصلاة الله على المهدي

وبما في وراج مع زهج
 ويرد الماء واسا حنة
 عاداك باللفظ البهج
 يارب عبادك قد وفدا
 احدي حيون لذي التج
 يارب خلقنا من عجل
 انا والقلب على وجه
 واسا شانا انقطعنا
 بعدو السبقه ذو العرج
 وادع في العفو اساءنا
 الا يولاك به نفع
 كي تنصلي تنشر في
 اصحو في الخند من الشرج
 وهم الهادي ومجانة
 شرف الرجاء ومنعرج
 حتى نصر الاسلام وعما
 والظلمة محي باليلج
 ما مال المال وحال الحال
 عجل بالنصر وبالفرج
 واذا بك صفاق الام
 الهادي التماس الى النرج

وبجر النار حرقها
 وحمم النقع مع السج
 واغلق ذي الفين وثدة
 يعوك بقلب منزعج
 يارب فلما انفسنا
 فلذلك ندعو بالبرج
 يارب فصاح لالكس قد
 عن بايك حتى لم نلج
 والامر اليك تدبره
 والحنية ان لم تنزعج
 وبه فعدى وبه قلدي
 كي تنصلي في تنهج
 وقول الله بعا عهدا
 ذو الرتبة والخط الاربج
 جاوا للكون وظلمة
 ذا الدين عزير في الحج
 فعلمهم صلى الرب على
 وسار الساق في الدج
 واختم على حواتمها
 فقل اشدة ارمه تنفرج

غروب نشاء ايكيدو غرق بر سنه سنه
لاكنه ويدسله دورش محمد بك يدندن اشيا
بها سى بك يوز غور سر غور جلا
ويندلاو له فيله

وعن جعفر بن محمد عن قال عجبتم منى بتلى باربع كيف نفعل عن اربع
عجبت لمن يتلى بالعم كيف لا يقول لا اله الا انت سبحانك انى كنت من العالمين
لان الله تعالى يقول فاستجبنا له ونجينااه من الغم وكذلك بنى المؤمنين
وعجبت لمن يخاف من السوء كيف لا يقول حسبي الله ونعم الوكيل
لان الله تعالى يقول فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسهم سوء
واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم وعجبت لمن يخاف
مكر الناس كيف لا يقول وافوض امرى الى الله ان الله بصير بالعبا
لان الله يقول فوقه الله سيئات ما مكروا وعجبت
لمن رغب الجنة كيف لا يقول ما شاء الله لاحول ولا قوة الا بالله
لان الله تعالى يقول فحسى ربي ان يوفى نبيي خيرا من جنه
ويحمل عليها

الهی

بیم ایله بوز ایشوایه
هم سن کر میکنه ایت علام
ای درده بنی قلان گرفتار
چوق چوق حکمایه کولیم حال
بیلیم که حکیم فرد سن سن
رحم ایت بکا دوی دریم
یعنی یور کماله دوقم
سال چشمه لعلیه نضالیک
دائم سنی بن ده ظاهریله
قدم غمی ایچره معتبر قیل
کیم کیمیه اول اولوب میسر
کورمک یوزوک اولمز اولسه
ذوق الحی اولورس نایاب
یارب منیرین زار
بر دره خار خاکسارم
سر منزله امن راه بلیم

در دلی یئورد واه
کس غیر کینه احتیاجم
کیم بکاسدن اولور کیم
لشخیص مرضه اولدی لر لال
دانای جمع درد سن سن
بیداد ایلنه ویرمه کردم
کوندن کونه قیل زیاده شوم
ویر طبعه حسنینک کمالیک
رحم ایت سنی وار بنی یوق ایل
در دین بکار روزی اولقد قیل
کیمسه بکا اولیم برابر
خونبار کوز حزن اولمشور دور
مخرج تنه قالمسونه ناب
مختلره اولمشم گرفتار
کر دره خاک ره کزارم
سندن اوز که پناه بلیم

روح که بد ننده دیر سنکر
یارب مدد ایت که بولما
باقیه توجه ایتدکم چاغ
ای حاکم عرصه قیامت
نومید یوق التیننه یاندم
یارب بنی ایت فنا یه ملحق
رحم ایت طوت الملکه خسته طالم
ای محنت عشقده زخردار
مشکل ایشله دو ششم مدق
حل ایلیم کور یو مشمکرات
قیل بنده بنای عشق دائم
صال کورکه درد عیشیندم
عشقده ایچره مدام دوقم اریتر
ویرکل بکا شوق و ذوق خلی
اندیشه بجهانده زجده ایل

هر نسنه که بنده دور سنکر
محفوظ اوله تا دم قیامت
انوم آجق اوله یوزم اغ
کولما ترمه اولکون بکاند ایت
تجسس و وجود دن اوصاندم
کیم راه فنا ایشره حوت
غم ره کذرنده پایمالم
سندن اوز که دمی کیم وار
می حرز ایلله بلای رد قیل
چوق یله کورمله التفاف
مانند اساس نعبه قائم
هر لحظه و هر زمان و هر دم
شوقله همشه شوقم اریتر
دائم بکا سنی قیل محلی
عشقیه همیشه اشنا قیل

بکشد خنک را
بکشد خنک را
بکشد خنک را
بکشد خنک را

رم متالم خمارم
افتاده ام رم ایت ایتله اهل
ترک ایتله عواطف عیسی
بن شیفتیک پناه اولغل
هریچه که خوار و خاکسارم
بدم ایشمی کناه کارم
یا قدر بنی اتش جفایه
یار بزه راحت روان ویر
هر قهر که ایلک روادیر
بسدربکا چکد و کم ججالت
الوده ترک دور آهم
خاک کناه ایلک روادیر
کل بزم وصاله محرم اولغل
سندن دلم هر که دلم
موتی بکاتون که مست مدحش

مشتاق شراب خوشکوارم
لطف ایت هم عنایتک الم ال
عفو ایلد بو چاکر لیتی
بیکسدر بن امیدگاه اولغل
وصلنه سنک امیدوارم
کلام سکا نور و شرمسارم
صالدک بنی تحت بلایه
جانم سیز لوه هت ایل جان ویر
سندن خچلم یوزوم قرا در
شرمنده لیکه که ملالت
اوز لطفکله عذره خواهم
قوی بو مشقت بلاده
برخطه بنعله هدم اولغل
تمکینم اوله سنکله قائم
اولون اوزدی قیلم فراموش

نه کدی کمی سلیم جهان نه
عالم کوزومه کور غیبه ییم
کل رفیع ایلد کور غم فراقی
درد و الم دکیزی داشدک
ای کبرزه دردیمه ورنه آب
یوقا کسسه ی ایلدیم تفرغ
العقده بو عزم اولدی بر باد
چون غفلت ایلدیم کچر دایا
سرمایه عمر کیدی الدن
فویاد بو جور دند که کردون
هر کز رو شیندن اولدیم شاد

نه انی که نیجه دور زمانه
بر رشته ده بولیم غم و ییج
یا ندیره کور اوده ایشیاق
سیلاب بلا باشمدا شدک
توبیرمه عاجز اولدی اجناس
فیضنده بولنمادی توقع
برخطه فلکدن اولمادم شنا
بلیم که نولور اخر سر حجام
سود ایتدم ایتدیکم عذر
احوالی ایلدی دکر کون
دام غم محنتکدن آداد

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

محرّم
 ا هـ ج ز و ب و د
 ج ز هـ ب و د ا و
 ر ب ع ا ل و ل
 د ا و ج ز هـ ب ز
 ر ب ع ا ل و ل
 و هـ ا ج ب ز و ب
 ج م ا ز ی ا ل و ل
 ز و ب و ر ج هـ ج
 ج م ا ز ی ا ل و ل
 ب و د ا هـ ج ز هـ
 ر ج ب
 ج ز هـ ب و د ا و
 ش ع ب ن
 هـ ب ز د ا و ج ا
 و م م م م م
 و ج ا هـ ب ز و ب
 ش و ل
 ا هـ ج ز و ب و د

معلوم اولاً که هر اینه

تحتکند سکن حرف و ا و د
 هر سطران اول حرفه بد
 ا یکیز یتمش ا و ج دیو عت
 اید بن اول و غن ساه
 کلد سین ا و د حرف قنقی
 کوننه ب و د ز و ر ساه غه
 ا و د و ر ب د سین

زى القعه | ذى الحجه
 ب و د ا هـ ج ز هـ | د ا و ج ز هـ ب ز

جیب رساله کی

شمالی برنلدر حمل ثور جوزا سطرط اسد
 سنبله جنوبی بونلدر میزان عقرب
 قوس جدی دلو حوت اولاً خیطی
 قوس ده اولان قرقنی رقیمه قیوب
 دائری النجیب ده مریری نشان اید و ب
 بعد خیطلله دره جده شمس بوله میل
 اعظمه خیط قنقی جیبی قطع اید و ر ساه
 خیطی قوس اولنده اول جیبیه قیوب
 بعد جیب التما مندن بالاده اولان مریه
 قدر اعداد مستویدن قاج عدد اول و ر ساه
 بعد قطر شمیه اول نور بعد اشاعی مریدن
 قوس قدر اعداد معکوسه تعداد اید و ب
 قاج عدد اول و ر ساه بعد خیطی قوس
 اولنده مریی اول عدد اوزره نشان
 اید بعد اشاعی مریله بعدی قطر

قاج ایسه اول مقدار جیب التمامند
تعداد ایده قوس اولندن خط قاج
دره جبه قطع ایدر سه اگاه نصف
فضله دیوب حفظ ایده بعد ارتفاع
اله خطی قنقی طرفه قالور سه اخر
طرف کجه مثلا قوس اولنده اون بش
دره جبه قطع ایدر سه قوس اخرند
کی اون بش دره جبه وضع ایله بعد
سنتیدن قوس کلان جیوب خطلندن
اشاعی مریله ارتفاعین جیبندن بعد
قطر شمالیه قوس اولنه طغر وضع اولنور
نصف فضله شمالیه قوس آخرینه وضع
اولنور بعدی قطر جنوبیه قوس آخرینه
طغر وضع اولنور نصف فضله جنوبیه
قوس اولیه طغر وضع اولنور ثمانی هر وقت

ساعتدن طرح اولنور ساعت نه اولدویغی
معلوم اولور نصف فضله بعد الذوال
بعدی قطره تا بعدر قبل الذوال غیر تا بعدر

نصف

وصیتنامه

حق اسمیله بونامه باشلد
وحد یله جان جان باغشلد
حینه اولسون صلاه و سلا
دخی ال اصحابه بالتمام
وبعد بزه کلد و کده مکتوب
و معلوم اولدی مطلوب
سوالک جوانی بود رای اخ
کوکل درینه دوا در دخی
ای یکی جهان دل ایندیر
عبت او دین دله سوزن
حرام اولور اهل حق دجه
کوکلده نه دنیا فالورنه جان
سنی بنککدن حق انسون
دخی قیله کندیله باقی خدا
او در دوطب که در و نده و
بشارت سکا و میش اول با غار
عجله باقش سکا اول و دو
دل آینه سنده او در در د و دو
او دولت خوشی فوندی چون با غا
انی جانده حفظ ایله بانی اشکا
او در و طب قد رخی بسل همان
آنک انی یادینه سعی ایت هر آن
دیلمر سن که او در یله طو له
اون آفتن قلبکی ایت تخلیه
دوا بولوب انکله مست اولک
ای اون کوز غوبله ایت تخلیه
همان سن دل آینه سیدین با غا
که در مان اولده در حزنک سرور
تاما شای دیدار و دلد ارقیل
مقبله قلب ایده هر دم حضور

برجی بوکه غفلدن ایت تخلیه
صقین کندی قلبکدن اوله بعید
درونک تو جهله قبل تخلیه
که درگاه حقدر کوکل ای سعید
او حاضر کنکه همیشه بسله
اون اظر دله دلدن انی دله
سنی یاره دندر سکا پیک تقان
کوکل دوست اویدر سوزم قیل
جو حق اهلنه در د عالم حرام
همان انده ایسته انی انده بول
ایکیک دخی اهلنه و بر تمام
ایکی عالم اهلدن امتدی کور
حق اهلتن اولدی کاد لده
جهان اهل نفسی چون ایلو
قوی اولد شمنی دوسته سن قیل نا
همان هر نفس ریکی یاد قیل
خصوعی حضور نده مقنا قیل
تو جهله نا ایچری کله سید
کوکل خانه سنده مراد اله سید
ایکبخی بوکیم شرکدن تخلیه
دلک ایله توحید ایله تخلیه
صقین شرک سمته کیمه سید
بوناسی شرک حق انیمه سید
خفی شرکه جم لیل طالمیه سید
عذ اب الیم ایچره قالمیه سید
حقدر هراش خلقدن صانیه
نیچو دیوب اتشیلر یا نمیه سید
هر انسان هم سولین تکمیدر

وصية مجنون عاقل قالها عند خليفه غافل حج هارون الرشيد راجدا من اجل عيبه
حيث فقد سبيج في ظل ميل فتر به هاول المجنون وكان في الركب فقال له يا امير المؤمنين
هب الدنيا تواتيك الموت ياتيك الا يطالب الدنيا دع الدنيا بشايتك
الى كم تطلب الدنيا
وظل الميل يكفيك

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اقل من الشهوات يسهل عليك الفقر واقل من الذنوب
يسهل عليك الموت وقدم مالك امامك يسير الحاق به واقع بما اويتة يخفف عليك
الحساب ولا تشغل عما فرض عليك بما قد ضمن لك انه ليس بغايتك ما قسم لك
ولست بلا حق ما زوى عنك ولا تك جاهد فيما يصح نافدا واسع لك لا زوال له
في منزل لا انتقال عنه

كوكب انك لطف وفقر ندهد بود زات عالم هم انك او ندهد در
تصرف انك در قوت تمام جالات اولور بو خاص و عوام
همان هر نفس بکجا دقت قوايشاري اكا اسناد قيل
که توحيد افعال ايريشه سين و جمله خلايق له باريشه سين
قوت قوت بکجا دقت قوت قوت بکجا دقت قوت قوت بکجا دقت
قوت قوت بکجا دقت قوت قوت بکجا دقت قوت قوت بکجا دقت

صفتين

صفتين کشته ن قله خوف و حذر در و نکه بر شيدن آيد در
قودن سکار بکجا ميل قريب اكا اعتماد ايت که اولد در قوت
نه صحت نه نعمت نه منصب نه مال نه دولت نه صنعت نه عز و نه کمال
نه ملک نه عفا نه کسب نه کار صفتين بونلره اتم هج اعتبار
وکیل ايله رتبه که احسان ايد چتن ايشلرين جمله اسان ايد در
يوار لسته طاعدن دکون طاشي طيان رتبه قوت بولنه باشي
همان هر نفس بکجا دقت اكا استکباري متين قله بيل
که جانک کدر لر دن ازاد اوله مقام تو طره دلشاد اوله
حذر دن بکجا دقت اچري کله ليز کولک عالنده حق بولنه سين
قودر دنجي تدبير دن تخليه دلك ايله تفويض ايله تخليه
صفتين اتم تدبير بکجا اول که يارين که کونلشله ايريشه سين اوله
هر ايش چو مقدر له دراي قيد قوت تدبير راجده اوله بقه
او سوزر اكا ايله تفويض کيم هر ايرک صوکن خوش بولور اوله حکم
بر ايشي مراد اتم بولکله بار چو فخر اولور در سين اختيار
بلا اختيار اوله لسته جي مراد بولور چاي بو تفويض خوش بولور

الا قبل امری حواله تمام
 هرايش وقتى بقلید راى حسن
 همان هر نفس یاد اید و بهر کج
 که غمگینید و ب اوله سن بر فور
 بشنخی جز عدن دلك تخليه
 صفین صنفی که خلق اید از جفا
 جور بکدر انجق اید و ب اوله سن
 رو فویم ایلش تعبه
 صدیق وعد و صانع سن نافر
 سنی حق حضورینه عیون اید
 اگر مانع اولدین نفس کنود
 جناسی وفاد رسا قبل صفا
 همان هر نفس بکی ناکوالو
 تا حلم اید ایچر و کیده
 و التخی هم کبردن تخليه

صفین کند یکی سن بکند دخی
 بود لخانه این عجب دن لیل پاک
 انانی سیل کوکلدن کیدر
 نهان ذال ایلد لده خور اوله سن
 درونده سن ذلی اسیریل
 قوناسه حد نجه قبل احترام
 خدا نك رضا سین کوکلر دله
 همان هر نفس بکافیل رجوع
 که بی عجب و کبر ایچری کاسین
 بد تخیسی اعراضدن تخليه
 صفین کم قضادن جیع ایلد
 همان جسم جانکه تسلیم اولو
 کمی حق نه سوبیلست بکینه
 اشارت لرندن اولوب ایه مینه
 که احکام انسید را حوالا
 بیو کلنه بر کسبه ای اخی
 فو کیری ذلیل ایلد نفسک چو خاک
 که ویریش او مرآت حق کدر
 قو خلقی سندن بوجه بولک
 بوسنر مایه کی دلد مستور قبل
 که خلقه تذللدر انجق حرام
 سنی هر کوکلدن اول ایلر قبل
 و ذل حقارتله ایلد خضوع
 کوکل محفلده آتی بولکین
 دلك ایل تسلیم ایلد تخليه
 یا اعراض اید و ب یا خور سوبله
 دکرمان الت طاشی مثالی قایل
 نه اید و ر کسبه پاندن اکیه
 سخن اینکلرین ساکن اولر قبل
 وعاد لریدر سعادت کما

نه کلمه بپسند و دستدن ایل قبول
 سنی نفس بپسند و پندیشی
 همان هر نفس بپسند ایل یاد
 که تسلیم اولوب ایچری کلمه
 وهنتم سخطدن ایل تحلیله
 صقین کن قضای سخط ایچ
 حکیمک ایشده سز خوشنود اول
 انجونه از لده نیاز دپسند
 نه قولدن طلب قبل نه ده التما
 قضایه رضا ویر بول من امان
 کوکل خوشنود مقام رضا
 بر اولور یا نکهده سرورالم
 همان هر نفس بپسند ایل یاد
 که تابی سخط ایچری کلمه
 طقوز بپسند ایل تحلیله

مناسب کور ایشم طور انکه اول
 وجوع و سهر لده بتور ایشی
 و حکیمه طوع و عکر قبل انقیاد
 کوکل حجه سنده دروس ایل
 ایدوب خوش رضا برله قبل تحلیله
 و احکام حقندن قاجوب کلمه
 کوکل نکرده نیچ بیوک خیری بول
 اکا راضی اول بولانی خاق
 نه برنی مراد ایت نه سنی و خا
 سعادتله راحده قال هر زمانه
 چوباغ ایدر بولواسع قضا
 برابر کورینور سکایشی و کم
 قضا سینه خوش اول رضا ایل
 کوکل خلوتنده اکا ایره سینه
 د لک اندن ایت فقر ایل تحلیله

صقین

صقین کند کابرشی ائیمه سینه
 پاننده نه بولنسه کرمک و مال
 اگر خا نما نذر اگر جسم و جان
 خد انک ایلر قوسی همان
 نیچون بوخج اخر امانت یوکون
 همان صا حبشه قوسین ویر
 بود و لکم فقر حقیقی بول
 همان هر نفس بپسند ایل تحلیله
 که تا فقر ایل ایچری کلمه
 او نیچی وجود کدن ایت تحلیله
 صقین یوقیره وار قیامتیه
 انا نینکده همان حیه کور
 او کیم یا یمه بپسندن از اولور
 همان هر دم انک نه شو سمال
 که وحدت شر ایل مست اولور

یلان دعوی سمنه کیمه سینه
 کر اولاد و غلمان و اهل عیال
 حواس و قوا ایل ظاهر نهان
 پاننده امانت قوسین بر زمانه
 چکرین نیچ جور ایل دون کون
 ایکی عالمک راحنه ایل
 قوس خوف و هر غدن از اولور
 اورد خا لک ملک اکا قبل جمع
 کوکل عالمده ایت بولک سینه
 درونک فنا برله قبل تحلیله
 وجود که کناهنه بائیمه سینه
 بوغ اول وار لک قوسینی سینه کور
 او کند و حق لاشی و فانی بولور
 وجود کدن اول فانی انکه قال
 نفس سحرینی اشنا اولور

هپ انشا او عیدن کلوز مبدم
توجه بدلد اړو توحید یار
تعل ز خلق و تذلل بحوت
وفقر حقیقی فنادر لقا
بونی یازدی حق بتقلید و قال
یوزاون الی بیترا چره بولدی ختم

وله رحمه الله علیه عنایتنامه

بکاریم کفایتد انک عوفی حمایتد
حق بولوه دایتد دها اتمک وایتد
بوجان ورن جایتد بنم یک خبایتد
عبادت خوشن پاید تن و جانی خبایتد
حق اطاعتی بنایتد بوظیف نایبایتد
محبت خوشن هر آیدر انی بولوق بخبایتد
اوزون ملک جایتد کول یا بی عیایتد
تن اکسلاک زیادتد فساتر زارایتد

حوادثد را معراج بحر قدم
توکل بختیار و تقوی نفس کار
و تسلیم تام و رضای قلوب
بو اون خویدر اوصاف اهل تقا
اکا اولک سیم کا اوله حال
تمام ولدی مکتوبه و السلام

علیم اولوقر کیم اولوقر کیم
کوزل خون دل خسته کوزل نورم خسته
کیم اولوقر کیم اولوقر کیم
کوزل خون دل خسته کوزل نورم خسته

وله رحمه الله علیه روح الارواح

الهی دیم اسم ذاتک قیل
که اهل دوعالمه اولام بری
الهی بک عشق کی قیل نصیب
که جان بوله صحت کول طور نور
الهی اون آفتد ایت تحلیه
که تشویش و هر غمده اوزاد اولک
الهی بو غفلتد ن او یار بی
که جان دن توجه کما قیل لم
الهی بو شکر دن قیل خلاص
که خلق قیوب ایچری کیمیم
الهی حذر دن بنی قیل ایراق
که خوف و کدر دن امین اولیم

بوجان رسوم صفاتک قیل
و جذبه عیش و محبت اری
نمک ایل بوجانه طیب
ایدم دلده هر دم سنکله حضور
دل اوز کوزل خویله قیل تحلیه
واشر و حضور که دلشاد اولام
ود و ندر دلم جمله دن قیل غنی
کول عالمده سنی بیله ییم
و توحید و افغانی جانه سنا
کول خلوتده سکا ایزیم
مقام توکلده و پر خوش طورا
کول کعبه سینه سنی بولیم

الهی بوئد بیدن قیل بعید
 که غم کید و لب جان اوله بید
 الهی مزه دلم پاک سید
 که بی جور و جنگ اچری کیدیم
 الهی بنی کبدن ایله پاک
 که جان خاضع و خوشنود اوله
 الهی تعزله اتمه لیم
 که بی اعتراض اچری کلیم
 الهی سخطه بنی ایله دور
 که خوشنود اولوب اچری کلیم
 الهی اضافنده ازاد قیل
 که فقر حقیقی بی جاغم بوله
 الهی بنی بند ایله جدا
 که وعدت میبده اولوب کام لام
 الهی بکاخوت ایت عشق

بنی ایله تفویض برله سعید
 کوکل مسجدنده بولام حق حق
 انی صدر و علم کلامی قیل
 کوکل کلمه حضور ایدیم
 وذل حقارتله قیل مثل خاک
 کوکل خانه کنده حضور بوله
 بنی اوره تسلیم ایله قیل سلیم
 کوکل محفلنده مراد الیم
 قضایه رضا ویردله بی غور
 کوکل حجره کنده سکایه ایم
 بنی فقر کلمه معناد قیل
 کوکل مجلسنده سنگه اوله
 فنا قیل انکلیقا ویرهدا
 طالب اول انفس بجزه خورشید
 بو کثره کوکثریم وحدتی

که هر کسی

دنیا ایستی اعتبار کیندیر
 چو کسی کیند اچو چکر ریخ
 دنیا به امید دوستی اولمز
 خوش خانه عیشش در بو عالم
 دنیا که نکارد لربا در
 سن کیم اولویسن کامقو
 بر خیال خواب ایشش بو عالم
 احوال زمانه منقلبدر
 دنیا المی ایمان المدر
 کیمر کلوب جهان کیمز
 بودر رسمی روز کاریک
 کیمر که جهانزه فانی اولمز
 دنیا یری باشلوا زدهاید
 هر لطیفه درد فینه بیکه مهر
 چرخک ایستی قرار کیندیر
 غمینه اونیک نصیب اولور ریخ
 هرگز اولی اوشما اولمز
 درد که دکل اساسی محکم
 زنهاریتانه بیوفادر
 اولدور طلبنه سندن افزون
 بو خواب خیاله اولمه هم
 افدن خرد اهلی محاسبدر
 غم بدرقه ره عمددر
 کیم کا اهل اولور کماله یتمز
 کیم اوله خزانیه هر بهارین
 دوری فلکک امالی اولمز
 اندیشه الفت خطایدر
 هر شهیدنه در قرینه بیک زهر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي وكفى وسلام على عباده اصطفى اما بعد هذه
فائدة في بيان نبذة من اداب الذكر وغيره عند الادة
التبئية النفسانية قدس الله اسرارهم العلية اعلم
ان اداب الذكر الاول اعراض اسم الذات بالقلب اي يحل
الذاكر على ركبتيه متوركاً لكن بعكس تورك الصلاة
بان يخرج قدم الرجل اليمن من تحت ساق الرجل
اليسرى ويعتمد على وركه الايمن متوضئاً مستقبل
القبلة ويقول بلسانه استغفر الله املاً او خمسة
عشر او خمسا وعشرين ويغمض عينيه لاصفاً الاسنان
بالاسنان والشفة بالشفة واللسان باللهاة
اعراض الغم موجهاً جميع حواسه الى القلب مدققاً
النظر الخيالي بالنفود اليه منطابق النفس على حاله
ثم يلاحظ ويحضر قلبه انه مذنب مقصر غير قابل
الشيء خال عن الاعمال الصالحة بحيث يباين من اعاد

ويتكل على الله ويعول على فضله ثم يلاحظ الموت
واحواله وكان الموت قد حل به الآن وان هذا اخر
انفاسه من الدنيا ثم يقرأ فاتحة وخلاصاً
لبسانه ويهده فيايرها الى حضرت امام الطيفه
وغوث الخليفة ذى الفيض الجارى والنور
المطهر النفس جند الشيخ بهاء الدين محمد الاوى
الجبارى قدس الله سره العزيز ويستمد بالقلب
منه ثم يلاحظ صورة حشرة مولانا الشيخ خالد
قدس الله سره العزيز بين حاجبيه اعراض الناصية
ويعتق النظر الى من ناصيته الى ناصية الشيخ
قدس سره ويستمد بالقلب منه وهذا التفسير
والتصوير يستعمله رابطة شدة يطرح الصورة
بالخيال في وسط قلبه ويدعها ويجمع كل حواسه
الى القلب ويتصور بقرع البال فيه معنى اسم الحشرة
ومدلول كلمة الله وهودات بلا مثل الذئب يفهم

من الاسم الاقدس ويجعل قلبه مملوءاً بتذكر المعنى المدلول
وهذا يجعل يسيرة وقوفاً قلبياً ولا بد من وجوده في جميع
اوقات الذكر بل وفي خارجها يتبر وهو الركن
الاتم للذكر والمحط لقائده ثم مع الوقوف يقول بلسان
القلب التعمدات مقصوداً ورضاءك مطلوباً ثم
بشرع في ذكر الله بالقلب لكن مع الوقوف القلب المذكور
وتفريح القلب من الخطرات محاسبته بين كل مائة
او اقل يكرر قوله بقلب التعمدات مقصوداً ورضاءك
مطلوباً

دعاء ختم القرآن

صدق الله العظيم وبلغ رسوله الكريم ونحن على ما قال ربنا وخالقنا من الشاهدين
اللهم يا حي يا قيوم يا بديع السموات والارض يا مالك الملك يا ذي الجلال
والاكرام صل على سيدنا ومولينا محمد وآله وصحبه افضل صلواتك عدد مغلوته
وسلم وبارك كذلك واصل مثل ثواب ما قرأناه وما قرأه احد من المؤمنين
والمؤمنات عموماً والمنسبين الى الطريقة العلية النفسانية خصوصاً
في افاق العالم وشارق الارض ومقاربها بعد القبول الى روح كل
من صار سبباً لقراءته وكل من الحضار والابائهم واتهمهم وكل
مؤمن ومؤمنة وكل وفي ووليته من سادة السلسلة النفسانية
والقادية والشمه ردية والكبرية والجشية وكل من اباء كل
وامهاتة ومنشائحه وخلفائه ومريدية ومنسوبية ومحسوبة
المؤمنين والمؤمنات الى يوم الدين وتوابعهم اجمعين ذلك
كما يحب وترضى الى ساحة سيد المرسلين وخاتم النبيين سيدنا
ومولانا محمد صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم والى روح كل من له اولاد
وارواجه واصحابه واخوانه من النبيين والصديقين والشهداء
والصالحين والكل اجمعين واحشرنا معهم بفضلك آمين
برحمتك يا ارحم الراحمين وصل وسلم على سيدنا ومولانا محمد
وعلى آله وصحبه ابد الابدين في كل لحظة وحسين والحيدة
رب العالمين

کر صحنه قادر اوله سمار
 ال ویرسه که ایه باد شالقا
 دیوانه ضایع ایلمه کینج
 سنده بلور که لطف چو قدر
 سورمه بلور روز که آرتور ز نور
 کر قلمه چکمه دوت لشکر
 نه فائده سکه سینه در بدن
 بن معتقدم بو آستانه
 بر شیشه کم اولدی باره باره
 خورشید جالید ای معنو
 شاهیم نظرایت بن کدایه
 درده اوزن الم کر قنار
 صانمه که قلو رخی که القا
 ویرانه کوک اکاندر کینج
 نه سود چو بنده بخت بودا
 نه فائده کوز اگر اوله کور
 یوق بنده رضا دن اوز که تدبیر
 نه سود نتیجه کینر کر عدن
 یارب نوله در ترمیم کهانه
 پیوندینه هیچ اولور فی چاره
 تویر اعم نوله بر اشمه پر تو
 بیگانه یلق اعم آشنایه

هر که او عمل نکر و عنایت امیند
 مدران کافکنده خم بر روی سنگ
 یکی بر بهاران نیفتانده جو
 دانه نشست ابو و دخل انتظار کرد
 جوی وقت دخلش نیاید عینک
 بدکنم ستانده بوقت درو

زانسان بیخلفه
 درت حسن کلمه

ای کرای روشنت آینه یکتی غایت
 در نقاب عنبرین هر دم عروس خاست
 ملک انش ز است از طرز مناک نظام
 سرور اعراس در شین جان لب آمده
 از روی دوت با کوس خدام درت
 در بلای دوت مفقودم از ضعف بدن
 کچه دورم غافل از عرض باری بنیسم
 هیچ کس نیست که رای تو باشد در حجاب
 شاید صدر از لاله از چهره میکرد نقاب
 کین معنی زالت از مقام کلک فتح باب
 میکند در آرزوی پای کوت اضطراب
 می رباید روز و شب از دل قرار و دیده خواب
 چون کنم ناچار می باید کشیده این عذاب
 ز نیاز منی بدرگاه تو بر روز از حساب

می نویسم حال دل امانی بخشد اشرف
 چند از خاک و رت بوی رعایت یسئوم
 و چه باشد که کند نام مرا ملک و رقم
 هست در این احوال عادت که از نزدیک دور
 هر که نزد یکست او را می دهد در از صفت
 چشمه خورشید هم در طبع دارد حالتی
 بی چنین در آسمان می ستاند نواز و
 ای که هم از آفتاب افزون هم از ریاضی
 به ز نزدیکان خود بر من که دورم رحم کن
 که چه دورم از تو دارم پیش چشمم کرم
 از تو بر من که رسیدت لطف و در نیست
 تا زمین را در حیات مست امکان ثواب
 روی دولت را از در کاهت نباشد ز غر
 جز رعایت نیست او را در فضوی روز و شب
 میفرستم شرح امانی آید جواب
 پیش تو تکی دعای من نباشد مستجاب
 و چه باشد که کنی در دگر من کسب ثواب
 میکند از حاجت را بقیضی کامیاب
 هر دو روان نیز آبی میفرستد از سبحان
 می دهد هم دو هم نزد یک خود را آب تاب
 در زمین هم می برد از آتش و لعل آب
 باشی در احسان به از دیر افزون از آفتاب
 بنیاد دویم منکر مکن بر من عتاب
 به ز مهر از دور بهتر میکند نور کسب
 بر زمین از آسمان رسم است تر کباب
 تا فلک را هست عادت در طبیعت انقلاب
 رای رفت را ز فرات نباشد اجتناب
 کار او اینست و بس الله اعلم بالصواب

صورت مکتوب مولانا

بسم الله الرحمن الرحیم مسکین غریب خالده حبیب لیب احمد خطیب از فیض
 خاندان علیّه مهر و در و بانصیب میخواهد درین هنگام نیکو سر انجام نامه
 مشتملی مزید رعایت بعضی بلاد اسلام و عزیمت آن عزیز بصوب شام
 حنت مشام بحضور این مسکین مستمهام رسید و کمال محبت بخشید
 وصیت میکنم شما و سایر برادران را بقتل کلام و طعام و منام و مزید رعایت
 و ترغیب بر اتباع سته سینه و سیره مرضیه حضرت سید الانام علیه و علی
 اله و اصحابه افضل الصلوة والسلام و ستر نام از ابراز وجدان و حال
 و مقام و عدم التفات بمعاذ عدم و عدم تداخل با ارباب مناصب
 دنیویه از امر و احکام و اگر کسی از آنها برای مطلبی از مطالب عاجله
 نیکی از شماها ملبی شد بشرط ترک ظلم و حسن مراعات رعایا و فقر معتمد
 دعا شوند و هیچکس را از اهل دنیا بر هیچکس تقدیم نکنند که هر که اخلاص
 خالی از غرض داشته باشد نمود نتیجه اخلاص را بمشاهده خواهد
 نمود و خود را از هیچکس بهتر ندانند و در هیچ مکانی بی تدبیر نشینند
 و علیکم بقی الوجود و بذل الجهد و القناعة بالموجود و القاء بالمعروف
 و الاعراض عما سوی المقصود و این ترمنده تا اهل را یاد نمودن
 بدعای توفیق و حسن ختام و پیروی جناب مصباح القلا علیه و علی اله
 و صحبه الطلوة والسلام

۱۴۳۶
۲

حفظ

اول الفای
وکر در طاعت
باب بند و افق متوجه
دلش دانست توجیه است در دل
وکر که او را کانی سید دل تا به بطاعت
او در آید تا به هر طیفه خود قابل و بود پس بهت باقی
حکمت و کر هوشی هر طیفه خود قابل و بود پس بهت باقی
و انچه هست نماید که توجیه است در دل و بود پس بهت باقی
انوار محبت و غیب بقوه و الهی

هذا طریق توجیه و مراقبه

مراقبه دید و کردن عبارتی که سالک الله تعالی اسم مبارکند فهم اولان
معنای یحیی و یحیونه یعنی ننه لک سزونه در لو کسینه معنای و الحال اول
مبارکند اکلانان مستمای عربی و فارسی و بولکر غیر بر لفظ و عبارت واسطه
اولمکن ملاحظه ایله و بالجملة **توجیه و مراقبه** اولد که الله تعالی اسمک معنای یعنی
مستمای اولوب ننه لکی و کیفیتی معلوم اولمیان ذات عظیم الشانی فکر و ملاحظه
ایله اولوجه اوزرینه که اول ذات کرمی لسانلردن بر لسان ایله و الفاظدن بر لفظ ایله
تعبیر عیوب هر قدر معنای ساده و بر نور بسط صرف ملاحظه ایله اول ذات ننه در
و در لودردن منزه و اول ملاحظه ایله معنای اندک ملاحظه یعنی حفظ
ایدوب اصلا خاطرندن چقا میوب جمع قواسمی ایله یعنی اشیای المراد ادر اک
ایدوب بالذی فی قولک ایله یعنی سامعه و بامره و سایر جوارح صنوبری شکل اول
قلبه توجیه ایله یعنی کوری و قولای و سایر اعضاء مدر که افریده اولمیوب کلیتی
ایله ملاحظه ایله یعنی معنی ایله قلبنه متوجه اوله تاکه اول معنی قلبنه متمکن اوله
و در بو مراقبه و توجیه اوزره مداومت کوره و اول معنای عظیمی فکرینک حفظه
ایله معنی خاطرندن آتمک ایچون زحمت و کلفت ایله و صافیه اول زمانه در که
طفت یعنی اول زحمت و مشقت اورتادن قالقوب بی تطف اول معنی قلبنه جمیع
و او نودلق اولیه بلکی اونقاغه قصد ایله قادر اولیه **مثلا** بر کسه غایت ایله صوسر
اولسه اول صوسر یعنی اونوقت مراد ایدنسه ممکن اولمیدنی کی دخی چون اول معنای شرفی
اول وجه اوزرینه ملاحظه ایله قلبنه توجیه وانی بی زحمت و کلفت محافظه ضعف اولوب
سالک وجودن بر حبه الهیه نصرتی حاصل اولمکن مقدم بقایت مشکل
و منته زدر زیر مطلوب اولان معنی یحیی صورته و کیفیتی منته

اول الفای
وکر در طاعت
باب بند و افق متوجه
دلش دانست توجیه است در دل
وکر که او را کانی سید دل تا به بطاعت
او در آید تا به هر طیفه خود قابل و بود پس بهت باقی
حکمت و کر هوشی هر طیفه خود قابل و بود پس بهت باقی
و انچه هست نماید که توجیه است در دل و بود پس بهت باقی
انوار محبت و غیب بقوه و الهی

الكل ملاحظه اليه بولوب متوجه اولي قبل حصول الجذبة بغايت مشكك **يس** كذا ركه
 اول معنای مقصودي بر بسيط يعني ركن و صفتان خالي بر صفاتي وعلم
 وعينه مشوب اولان وجوده طش اما علم حقه ن ثابت اولان جميع موجوداتي
 محيط وجامع بر نور بصيرتي كوزي او كونه كوتوب جسم بصيرت ايله كانظر اليه
 دغي اول بصير بصيرتي ايله منظور اولان نور بسيط ملاحظه سي ايله جميع قواستي
 ومحل ادراك اولان حواس وجواج ايله قلب صنوبرية متوجه اوله
 ومعني مقصودي بر نور بسيط محيط بصورتي ايله ملاحظه اتمك اول زمانه
 اولاه اول صورت دغي اور تادن قالقوب حقيقت منكشف اوله ومقصود
 اولان معني انك اوز رينه مرتب اوله ومقصود اولان معني ديد ركن اوله
 سالك وجودي وادراك ملاحظه سي هيچ قالميب اول نور بسيط تصور
 ايلدي معنائك اصل وحقيقته سالكه ظهور ايه والله اعلم بالصواب
دساجه مرقوب
 سيم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي افاض علينا من انوار النورانيه
 معرفه الحقائق واجلسهم على سرة الارشاد راقين مدارج مراتب الاسنى
 والفتوة على نور الشهود وممثل المورود الذي اشرف الملك والملوك
 باضواء انوار المسعود ونصب اعلام الولاية الخاتمة ذروة مقام
 المحمود واروى عطاش ببه السلوك بر حقيق سرة الكاشف عن وجوه
 خرائد الوجود وعلى الله واولاده واصحابه الذين سلكوا طريقه باقدام
 الجهاد ووصلوا منازل المقصود اللهم احسن رايحت لوانه **ديك**
 اللهم تصلي على الانبياء والمرسلين وارزاقنا في الايام
 والناهي وامرنا بقلوبنا عن رتبة المناهي الى غير المناهي واعصمنا من سوء الادب
 والركاب المناهي والفتنة واللام لحيثات الاباطيل والغايب عن المناهي وعلى الله واصحابه
 العارفين باسمه والمنكرين عن المناهي

الافاضة
 علامه انوار
 سيم الله الرحمن الرحيم

الفصل العاشر في بيان الوجود والصفاء قال الله تعالى تعسف من جلود الذين يجنون بهم
 وقولهم الى ذكر الله وقال الله تعالى اني اشرح صدره للاسلام فهو على نور من ربه قول القافية فلو لم
 من ذكر الله وقال النبي عليه السلام جذبة من جذبات الرحمن توارى على الثقيلين وقال عليه السلام من لا يجد له
 لادين له وقال النبي عليه السلام جذبة من جذبات الرحمن توارى على الثقيلين وقال عليه السلام من لا يجد له
 وجه المسماة النفسانية ووجه الروحانية فوجه النفسانية ان تراجمه بقوة الجسم بغير قوة الجذبة الغالبة
 الروحانية مثل الرضا والسمعة والشهوة وهذا القسم كله باطل لان اشارة غير مغلوب ولا مغلوب
 ولا يجوز الموافقة بمثل هذه الوجود الروحانية بان يتقوى الروحانية بقوة الجذبة مثل قراءة
 بصوت حسن او غير موزونة او ذكر مؤثر فلا يبقى للجسم قوة واختيار وهذا الوجه روحاني ورجلي
 فينتهي موافقة اليه الاشارة بقوله في غير عبادي الذين يستمعون القول فيتبعون احسنه وكذا
 صوت الغشاق والطيور والحان الاغاني في كل ذلك قوة الروح ولا مدخل النفس مثل هذا الوجود
 لان الشيطان في الظلمانية النفسانية ولا تصرف له في النورانية الروحانية لانه يزوب فيها
 كما يزوب من ظلمة الحق قلبه كالماء في النار كذا في الحديث انه قال قراءة القرآن واشعار الحكمة والمجبة لاصول
 الحزبية قوة نورانية للروح قالوا ايجاز النوراني النور وهو الروح فاما ان الله تعالى الطيبين الطيبين واما اذا
 كان الوجود شيطانيا ونفسانيا لا يكون فيه نور بل يكون ظلاما وكفر والظلمة بقص الى الظلمات وهو النفس
 فيقوى بجسمه كما قال الله تعالى الغنيمات للجنين وليس للروح فيها قوة فحركات الوجود في كانت كوجه
 اختيارية واصغر فلا اختيارية حركة الانسان الصحيح ليس بقصيده الم ولا من ولا سقيم
 فهذا الحركات غير مشروعة فالبرق والثانية الحركات الاضطرارية وهي تحصل بسبب اخر مثل قوة
 الروح فلا تقدر النفس على منع لان هذه الحركات غالبية على حركة الجسمانية مثل حركة الحمار والتمسك
 ان انحلت غير النفس عن محله فلا اختيار لها حينئذ فالوحد اذا غلبت عليه الحركات الروحانية
 يكون الوجود حقيقا روحانيا والوحد والسمع الله حركة لما في قلوب الغشاق والعارفين والوحد
 الحسين ومقوى الطالبين وروى عن النبي عليه السلام ان السماع لقوم فرحوا ولقوم سئموا ولقوم بئس
 العزيم للحواض والسنة للعبين والبدعة للفاطلين وقال النبي عليه السلام من لم يحرك عند السماع
 فليس مني حتى قيل من لم يحرك السماع والريج وازهاره والعود واوراره فهذه فاسد المراج
 اسهل علاج فهو تاقص عن المجال والطيور بل وعلى سائر الهائم فان صهيانته بالسموات الموزونة
 وان كان كانت الطيور تقف على راس ذراعهم لا يستمعون صوتهم ووجه الوجد عنده اوجه بعضها باطن
 اشرف في الحركات وبعضها حافي لا يطمع في المسكن كمثل القلب الى ذكر الله وقراءة القرآن بالصوت الحسن ومنها السماع
 والسماع والخوف والحنن والتأسف والغيرة عند ذكر الله والتعجب والفرح والغير في الباطن والظاهر
 ومنها الطلب والشوق والحرارة والفرق

يعني السمتة

قال الامام الغزالي رحمه الله لبيان مناظرة النفس

اعلم انا قد نبهت على وشوقك فان اعرضت عن الاصغاء او اصغيت
بظاهر قلبك فما تصنع في الكلام الذي قد خبت وخسرت وما ظلت الا نفسك
ومن اعظم من ذكر بايات ربه فاعرض عن ما وصى ما قدمت به انا جعلنا على
قلوبكم اكنة ان يفقهوه وفي ادانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا اذا
ابدا فان اصغيت اصغاء ذي فطنة وبصر حديد وتفكرت تفكر من له قلب
عقيد او الف السمع وهو شهيد فاجرح عن جميع ما يصدك عن سلوك الصراط
المستقيم فلا يصد عنه الاحب الدنيا والغفلة عن الله تعالى واليوم الآخر واجتهد
ان يفرغ قلبك كل يوم ساعة عقيب صلاة الصبح وذلك عند صفاء الذهن
تفكر في شأنك وتنتظر في مبدءك ومعادك وتماثل نفسك وتقول لها
اني مسافرة تاجر ورجي سعادة الابد ولقاء الله عز وجل وخشيت نقاة الابد والنجاة
من الله تعالى ورأس مالي عري وكل نفس من الانفس كثر من الكثر وجوهرة من الجواهر
اي تجارة سعادة الابد والى اعظم من هذا واذا انى العمر انقطعت التجارة
وحصل اليأس وهذا اليوم يوم مجدي قد اتمهلى الله تعالى فيه ولو توقاتي لفت
اشتهى ان يرجعني الى الدنيا لاعمل صالحا فاحسبني يا نفسي انك توفيت
ورجعت الى الدنيا بما واحد او اجتهدي في هذا اليوم وانظري لنفسك
فان لم تمهلي العبد فقد استوفيت ربح هذا اليوم ولم تخسري وان امهلت
فاستأجني للعبد مثل ذلك ولا تحدي نفسك بتمني العفو فان ذلك ظن يكذب ولا يفي
المخسر ثم هب انه قد عفا عنك اليس قد فالتك ثواب الحسين وناهيك به حسرة وندامة
وبدانة فاذا قالت نفسك ماذا اعمل وكيف اجتهد فتقول اني ما يقارنك
بالموت والزمي بذلك الازم وهو الله تعالى واظلي الانس بذكره فاذا قالت
كيف اترك الدنيا وقد استعمت عليها في قلبي تقول اقبل على قطع علايقها
من باطن القلب لا عيناك او حبيب او عداوة او شهوة يكن اوفر او غير ذلك
من المصالحات فليس الا ان تفكر في عظم افاتها وجلالها اياك فتنبعث لها خدعة

وفي الف مفضضاها وقد خلصت منها وابذل الله سوفيق ومعونته فقدي
انك مريضة العزيمة الحياء ودانك طيب تظن صدقة ان لا ملاد الا طمعة
تفرك وان الادوية الشبوة تنفعك التفت بتقيرين لقول على مرارة الدواء
طقم في الشفاء التفت تقيرين على الكد والتعب في السفر طمعا في الاستراحة
في المنزل فانت مسافرة ومنزل لك الاخرة والمسافر لا يستريح ويحمل التعب والكد
فان استراح انقطع الطريق وهناك وتقول يا نفس ما الذي يطلبين ان طلبت المال
وجدت وهي هيات فيكون في اليهود جماعة اغنى منك وان طلبت الحياة
ونلت وهي هيات فيكون في اهل الافلاك والاركان من يستولى عليك
ويكون جاهه اعظم من جاهك فان كنت لا تدركين افة الدنيا وشدة عذابها
وبلائها في الاخرة افلا تترك في عنك الحسنة شرها اما تعلمين انك لو عرضت
عن الدنيا واقبلت على الاخرة كنت واحدا العصر في يد الدهر لا يوجد في الاقاليم
نظير وان طلبت الدنيا كان في اليهود والمجوس من سبقك بها فاق الدنيا
يسبقك بها تحمير فتفكر يا نفس وانظري لنفسك فلا تترك احد غيرك
وكذلك لا تزال تناظر نفسك حتى تها وعلى سلوك الصراط المستقيم الى الرب
فهذه المناظرة اهم لك ان كنت عاقلا من مناظرة الخفية والسفوية والمقرنة
فان تقادهم ويخادهم ولا يترك خطا وهم ولا خطا غيرهم ولا هم يقبلون منك
ولا انت تقبل منهم الصواب وان صارت اظهر من الشمس وتترك احد اعدوك
بين جنسك لا تارعه ولا تناظره بل تساعده على ما يطالبك به من شهوة الباطنة
الباطنة فتستبسط بالفكر الدقيق الجمل لغضا شهوة هذا الاعين الانعكاس
والاستكس على قمة الراس فهل رايت قط رجلا يشاهد تحت ثوبه حياء وعقارب
اقبلت عليه لتفلكه فاحذر المروعة ليدفع اليك على وجه غيره فكل يستحق من
نقل ذلك الا الحزنى واعلم ان هذا حالك في استغفالك بمناظرة عزك واعرف انك
عن مناظرة نفسك وفي هذا المعنى ينكشف لك روح عمالك يوم تلى الشرائع فانه يستحق
مناظرة الاخرة باسرار الاعمال وارواحها ومناظر نفسك مدة طويلة لا تحلييك لمناجاة

ربك وادله والاقبال عليه ثم طريقه مع القفس اذا خالفته ان يعاقبها
بما رخصها وتعلم انها كالكلب لا تشاء الاب الصبر وان اردت ان تعلم
طريق متاخرتها ومراقبتها ومحاسنها ومعاقبتها فاطلم من كتاب
المحاسبة والمراقبة فان هذا الكتاب لا يحتمل والله والله يوفقنا
واياك بفضلهم وسعة جوده انه على ما يشاء وقدير
وصلى الله على سيدنا محمد والم اجمعين والحمد لله

واعلم ان كل من يشعره قلبك تسمعه الحفظه فان شعورهم يقارن شعورك
وفيه سر حتى اذا غاب ذكرك عن شعورك بذهايك في المذكر الحكيمه
فيعيب ذكرك عن شعورك الحفظه وما دام القلب يشعر بالذكر ويلتفت
اليه فهو معرض عن الله وعبر منفك عن شرك خفي متى يصير مستغرقا
بالواحد الحق ذلك هو الوحيد وكذلك القول في المعرفة فمن طلب المعرفة
المعرفة فقد قال بالثاني ومن وجدها مثل ان لا يجدها بل يجد المعروف
بها فهو الذي استمكن من حقيقة الوصول وحل تجبوحه حصة القدس
واعلم ان الفضاء فضاء عن حاله تسكن فيها الحواس ولا تستغل
ويسكن فيها الخيال ولا يستوش فان بقيت في الخيال بقيت مغلووبه
لم تؤثر الا في محالها فاني تجلي من عالم القدس حتى تمثل الانبياء والملائكة
والارواح المقدسه في قوال الخيال فخذ قصه بطول الكفى ثم

دعا و ختم خواجگان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
بلغ التهم وأوصل مثل ثواب هذه الحقبة الشريفة المباركة بعد القبور
بفضلك وكرمك إلى روح منبع الصدق والصفاء أفضل الخلائق محمد
المصطفى صلى الله تعالى عليه وسلم وإلى روح كل من له وإصحابه واتباعه على
إلى روح كل من سلسلة العلية النقيضية والقادرية والسهروردية
والكبروية والجنسية قدس الله تعالى أسرارهم العلية
وعلى الخفوض إلى روح شيخنا وقودنا وإمامنا إمام الطريقة
وعنوت الخليفة وعنق فلك الحقيقة ذي الفيض الجارى والنور
والنور السارى المعروف بآية نقشبند بهاء الدين محمد الأوسى
البخارى قدس الله سره العزيز وإلى روح منبع المعارف والكمال
سيد السادات السيد ميركاز قدس الله سره وإلى روح المفضل
عليك ولما سواك الناس قطب الأوياء الشيخ محمد البابا السامى
وإلى روح الواله فى محبة مولاه الفقى المعروف بحضرة محمد
بفواجه على الراميتي قدس الله سره العزيز وإلى روح المعروض عن
المراد الدينوى والأفروى شيخ المشايخ الشيخ محمود الأبحر فقهوى
قدس الله سره العزيز وإلى روح المستعلق عن الحجاب البشرى قطب الأولاد
الشيخ عارف الربوة دوى قدس الله سره العزيز وإلى روح قطب الزباني
عنوت الخلائق الشيخ عبد الحاق العجود وإلى قدس الله سره العزيز وإلى
روح قطب العارفين عنوت الواصلين بقسوب الموحدين حضرت
سيدنا ضياء الدين الشيخ خالد قدس الله سره العزيز

الشيخ احمد الفارسي رحمه الله
صلى الله عليه وسلم
الاول والاخيرة
٥٠

صلواتي على النبي
١٠٠
القدس
القدس
القدس

عنه فوجد في يد محمد بن عبد الله بن
ولادته صلوات الله عليه وسلم من الزمان

Handwritten text in Arabic script, likely a library stamp or inventory record, located in the upper right corner of the page.

والروح محبوبية قطب الارشاد السائر في الله الزاكي الساجد بقايا الله

حضر في مولانا حاجه فيفضل الله في كل من السادات والخلفاء
والمريدين والمعتقدين والمجسودين من هذه الطريقة وسائر الطرق
على الخصوص القادرية والسمهروردية والكبروية والجيشية واجعل
مثل نوابها مكتوباً في صحيفة اعمال كل وارفع بهادرجة كل وانتم
لنا سلوك الطريقة اللهم قد حضرنا هذا الختم الشريف وانما
مطايانا بيا بك فلا تطردنا من رحابك نحن في ضيقنا فلا تطردنا
من القري منا من عاداك طرد الفقراء وان طردنا فلا حول ولا قوة
لنا الا بك غلب الرجاء الامنك وخاب المعول الاعلى الهنا
اذا كنت لنا نعيم في المعاصين واذ كنت للعالمين في القصرين
وانت رب الجمع هب اللهم مسيئنا محسنا وطالحنا فصالحنا وهب
لنا السعة جودك يا واسع الجود والمغفرة يا باسط اليدين بالرحمة وبها
تقلب المنكسرة اجبر اللهم انكسارتنا واقل اعنتنا ان حاسبنا لا حجة
لنا نرجو عنك افقرنا ونضع في تفسير لسيرك لغسرتنا ولا تجعل مقصودنا
سوءا وعاملنا بفضلك وكرمك لا يعملنا وعدك وثبت علينا نوبة
نصوحا وارزقا الاستقامة والبقاء والأمين والعفو والعافية
في الدارين بحرمه سيد النقلين الهنا بجاه محمد عبدك ورسولك صلى الله عليه
وعلى آله وصحبه وسلم توفنا مسددنا يا شين نائين على الكتاب والسنة واجمع لنا
نجاة الغية اجمعين وجار عنا حفرة مولانا وخلفائه خير الخلق وزد في
احسانهم واكرامهم وعلو درجاتهم وصانع اجرهم واقص حوائجهم
وطول عمرهم الى هم السنة والشهيرة والطريقة وتوفنا لمصانعهم مثال

وردنا بها شئ
عند جناب كل
واقض علينا
من بركات كل ولا
تخربنا من كرامات
كل

انقضاء

اوامرهم

اوامرهم واجتناب مناهيهم وزد اخلاصنا وحبنا وشوقنا يومافوا
في حقهم اللهم لا تردنا بعد الدعاء خائبين ولا عن بابك مطرودين
ولا عن رحمتك آيسين ولا عن حننك مبغضين واحفظنا من موجبات
الندامة ولا تجعلنا بدعائك رب شقيا وصل الله تعالى على سيد المرسلين
الصّادقين بنبوته الاقدمين والمبعوث رحمة للعالمين اللهم اغفر لنا
ولا بائنا ولا تمهاتنا ولا جدانا ولا جداتنا ولا اخواننا
ولجميع اقاربنا ولشايخنا ولبن علينا ولبن حيدرنا ولبن غائبنا ولبن احمد
الينا وللسلسلة طريقتنا وطرق الباقين ولبن عاقد معنا عقد الاخوة
ولبن وصانا ووصيتناهم يدعاء الخير ولا خذنا ولا اخواننا الذين سبقوا
بالايمان ولكافة المؤمنين اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين والحمد لله

من اراد ان
مجلسه به
قال ابو جري
احد من السالكين قال
عند الله كبير قال
عليه ولم يامقته القدر
بان فخر السالكين برحمه الله تعالى
انما هم بنصفهم

والعلم ان رفع المرض عن المريض فبارة عن تخيل نفسه المريض وانه بهذا الرفع ويجمع الله
بحيث لا يحيط بباله خطرة دون هذا فان المريض يتقبل اليه وهذا من عجائب صنع الله في خلقه
واما افاضة النوبة فصورته ان يتخيل نفسه ذلك العاصي بعد ان اقر فيه نوع تأنيبه
كان نفسه افضت الى نفسه ووقع بين النفسين اتصال ما تم يستأنف فيندم ويستغفر الله
تعالى فان ذلك العاصي يتوب عن قريب واما التدبر في قلوب الناس حتى يتجوا في مداركهم
حتى يتخيل فيها الوقائع فصورته ان يتضاد نفس الطالب بقوة الزمة ويجعلها متصلة
بنفسه ثم يتخيل صورة المحبة والواقعة ويتوجه اليها بمجامع قلبه فان هذه الموقوفة يتأثر
فيه الحب وتمثل الواقعة واما الاطلاع على نسبة اهل الدين طريقة ان يحبس بين يديه ان كان
حييا وعند قده ان كان ميتا ويفرغ نفسه عن كل نسبة ويفضي بوجهه الى روج هذا
الشخص زمانا حتى تتصل بها وتختلط ثم يرجع الى نفسه وكلما وجد فيها من اليقظة
فهو نسبة هذا الشخص لا محالة واما الاشراف على الخواطر فطريقة ان يفرغ نفسه
عن كل حديث وخطر ويفضي بنفسه الى نفس هذا الشخص فان اختلج في نفسه حديث
من قبيل الانكسار فهو خاطره واما كشف الوقايح المستقبل فطريقة ان يفرغ نفسه
عن كل شيء الا انتظار معرفة هذه الواقعة فان تقطع عنه حديث النفس وكان
الانتظار كطلب الماء للعطشان جعل يربو بنفسه زمانا بعد زمان الى حين الملاء
الاعلى والسافل بعد استعدادهم فيتجدد اليهم فانه قريب ينكشف عليه الامر بما حقه
يهتفا وبرؤية واقعة في اليقظة او الرؤيا المنامية واما رفع البلية النازلة
فطريقة ان يتخيل تلك البلية بصورتها المثالية ويتخيل مصادمتها ودفعها
بقوة ثم يجمع همه على ذلك و يربو بنفسه زمانا الى حين الملاء الاعلى والسافل ويتجدد
اليهم فانها عن قريب تندفع والله اعلم وشروط هذه التفات وما يجري مجريها ايضا
نفس المؤمن واللام بها والافضاء اليها واصحاب التجريد من عواشي البدن
يعرفون هذا الاتصال ويقدرّون على تحصيله والله اعلم

بسم الله الرحمن الرحيم
والله يوكيكم الله

المجد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير البرية محمد وآله وصحبه اجمعين وبعد
اسعدكم الله في الدين ان الطريق الى الله تعالى بعد ان انقاس الخلق وان ارباب التحقيق
اختروا منها طريقا فيه اربعة مراتب اعدّها الشريعة وثانيتها الطريقة وثالثتها المعرفة
ورابعها الحقيقة وكل تلك المراتب لا يتم الا بالشرعية فان لم يكن شرعية مكمل لم يحصل
له الطريقة والمعرفة والحقيقة ومن افسد الشريعة بعد تكميل المراتب فقد افسد الطريقة
والمعرفة والحقيقة كما قال النبي عليه السلام الشريعة شجرة والطريقة اغصانها والمعرفة
اوراقها والحقيقة ثمارها فاذا لم يكن شجرة لم يكن اغصانها واوراقها وثمارها وعلم بذلك
ان الشريعة اصل والباقي فرع ووجود الفرع يكون بوجود الاصل فاذا انعدم الاصل انعدم الفرع
وهذا اشارة الى ان العبد لا يكون خارجا عن الشريعة في كل المراتب فاذا خرج عن حد الشريعة
وظن نفسه على طريق المستقيم كان من الخاسرين الهالكين الملحدين ويكون ضالا مضللا فلا يكون من
المقربين الواصلين بل يكون من اتباع الشياطين لقوله تعالى وذلك هو الخذلان المبين فثالث المراتب
الاربعة اربعون مقامًا فان العبد لا يصل الى الله تعالى الا بقطع تلك المقامات عشرة منها
في الشريعة وعشرة منها في الطريقة وعشرة منها في المعرفة وعشرة منها في الحقيقة اما المقامات التي
في الشريعة اولها الايمان بقوله عليه السلام الايمان ان تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر
وبالقدر حقه وشركه من الله تعالى فان قيل ان الايمان على البدن على الروح قلنا على العقل وقال اصحاب
التحقيق الايمان اقرار باللسان وتصديق بالجنان لان من لم يقر بوجدانية الله تعالى باللسان
يكون كافرا وكذا الواقع باللسان ولم يصدق بالجنان فانه متناقض فيكون في الدرك الاسفل من النار
كما قال تعالى ان المنافقين في الدرك الاسفل من النار واما قلنا ان الايمان على العقل لان العقل سلطان
في الجسد والايمان نائب فان ذهب لسلطان لم يبق نائبه مثله ان الايمان في خزينة وان ابلست اركان
والعقل خازن فان ذهب الخازن سرق البارق عاقب الخزينة قيل الايمان شاة والعقل راع والابليس
ذئب فان ذهب الراعي اكلها الذئب وقيل الايمان لبن والعقل حافظة والابليس كلب وهو في مكان
فان ذهب حافظة اكله الكلب وفيه نكتة لطيفة وهي ان التصديق بوجدانية الله تعالى وهو احتمال
باو الله تعالى واجتناب نواهيهم والتصديق بان الله تعالى وكل على كل بني آدم ثلث مائة حلك
من الايمان فانه اذا كان عندك واحد من جنسك تشككي منه ان تفعل فعلا فاحسنا

فألم يكن من جنسك فانت بآثاره ولا تستحي من الملائكة فإني تصدقك اليهم وان تصدق
بكتاب الله من الايمان وفيها من الاوامر والنواهي حق وانت تقر بذلك ولا تفعل
ما فيها من الاوامر ولا تختص من النواهي ولا تخاف من عذاب الله تعالى وعقابه
بعدم الاحتشال والاجتناب وقلبك مملوء بالكبر والحسد والطمع والغضب
والغيبة والقهرهقة والنميمة والسحرة فانهم من افواه في كتاب الله تعالى فإني
تصدقك اليهم وان تصدق بان اولياء الله وكراماتهم حق ان كان كراماتهم
واقفالهم مطابقا للشريعة بغير الدعوى من الايمان لانهم تركوا رضاهم انفسهم ومحبة الدنيا والتلذذ
بالطعام واللباس واختاروا رضاهم والفقر والمجبة والمشقة والجوع والمسكية وتركوا
النوم والراحة ووجدوا العسر الدنيا ليس الاخرة كقوله تعالى ان مع العسر يسرا ليسبعون يوما
واجوع يومين ولكنهم كلما تقرروا الى الله تعالى زادهم خشوعا وخوفا من ربهم لانهم تقرب
الى احد من الاحلاك والسلطان يكون خوفه منه اشد من سائر الرعايا وان الله تعالى ينظر الى عظام
بجمل النظر ولا يطرب الى وجوههم وانت تفعل في كل يوم انواع الخطايا والفواحش تظن انك
لا تحاسب ولا تسأل وان الساعة لا تأت ولا تبغث من في القصور او لا يميز السعيد من الشقي
وانت لا تحتر من الحرام تأكل وتلبس ما وجدت وتأكل ثوبا ريك ولا تمتثل الاوامر ولا تحجب
عن نواهيهم وهلا يخاف من سخط الله تعالى وعقابه يفعل هو يورث الخسارة فاما الملك العلامة
يقول انا الله الكريم الغفور المحطي المعين المستعان انظر في كل يوم الآفة ذنب التي صدرت
عن عبدك فلا اقرب الى وجهه واصبر حتى يتوب فان مات ولم يتب فامر به يدي ان كان
مستحي وارادني الى عفوانه فاغفره وارحمه والا فادخله النار فاعذب به عذابا اليما واما من
ارادني واحبني واصفي عجزه الى خدمتي ويكي على فرقتي وطلب واصلتي فانا اریده واجبه
واحسنه واغضه من الفرقه واوصله الى سحتي يحصل له الهوى ويريد عنه بانه يجوز وجوده
ويرادني في جميع الاشياء لا غير واما ان كان ارادته بالرياء فاجعله محرما من الدنيا والاخرة
ويكون من المذنبين الخاسرين كما قال الله تعالى من كان يريد خيرا للاخرة نزل له في خيرة ومن كان
يريد خيرا الدنيا نزلت منها وما له في الاخرة من نصيب وقال النبي عليه السلام الدنيا حرام
على اهل الاخرة والاخرة حرام على اهل الدنيا وهما حرامان على اهل الله تعالى والثاني

والثاني من المقامات العشرة التي في الشريعة وهو الاسلام وهو الشهادة بان لا اله الا الله وان محمدا
رسول الله واقام الصلوة الخمس وايتا الزكاة ان وجب وصوم رمضان وحج البيت ان استطاع
اليه سبيلا وهي فرض لازم الاداء على كل عبد مسلم عاقل بالغ مكلف بامر الله تعالى لقوله عز اسمه
اقموا الصلوة واتوا الزكاة ووصوموا شهر رمضان وحجوا البيت والثالث من المقامات العشرة
التي في الشريعة العلم لان العلم بلا علم ضلال والعلم بلا عمل وبال لان طرد العلم فرضه على كل مسلم
ومسلمه كقوله تعالى كونوا ربا نيين والرابع من المقامات العشرة التي في الشريعة الاحسان وهو
ان تعبد الله بالاخلاص والخشوع والخضوع وعبادة الاداب كما قال النبي عليه السلام الاحسان
ان تعبد الله تعالى كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك والخامس منها الزوج لانه فرض لقوله
تعالى فانكوا ما طاب لكم من النساء وستة لقوله عليه السلام النكاح سنتي فمن ركنه ركني وليس
والسادس منها كل الحلال وليس الحلال لقوله تعالى كلوا من الثمرات ما رزقناكم ولقوله تعالى وتبارك
فطر والسابع منها كون العبد من اهل السنة والجماعة ولا يكون من اهل البدع لقوله تعالى ستة الله
التي قد ظنت من ذنوبه لن تجد لسنة الله تبديلا والثامن منها الشفقة والمحبة لقوله عليه السلام ارحموا
من في الاجن يرحم من في السماء والتاسع منها كسب الحلال وتحريم الربو لقوله تعالى اهل البليع وحرمة
الربو والعاشر منها امر المعروف ونهي المنكر لانه فرض لقوله تعالى وامر بالمعروف وانه عن المنكر
بالايات المكية والاحاديث الشريفة ثبت هذه المقامات العشرة التي في الشريعة واما المقامات
التي في الطريقة اولها ان يسلك الى مسلك الفقراء وان يأخذ اليد من المشيخ والتوبة عن الذنب
لقوله تعالى واعصوا بحبل الله جميعا وقوله تعالى وتوبوا الى الله توبة بضعا لان العبد اذا رجع الى الله تعالى
وندم على ما صنع من المعصية وتاب بنية ان لا يذنب بعدها يغفر الله ما تقدم من ذنبه لقوله تعالى
في توب الله عليه انه هو التواب الرحيم وقال النبي عليه السلام التائب من الذنب كمن لا ذنب له والامام
من التوبة الندم بالاخلاص والاعتذار الى جانب حفرة الباري عز اسمه فان ندم على معصية واعتذر
اليه تعالى بالاخلاص من عن الفؤاد قاله الله تعالى عفاه عنه واعتذاره وندامة مرة ذنوب سبعين سنة
فان الاعتذار بالاخلاص والتوكل بالصدق يشيعن الوحوه يوم القيمة فان الله تعالى يقول يا عبدك
الاعتذار والتوكل بالاخلاص منكم والقبول مني كما قال الله تعالى ومن يتوكل على الله فهو حسبه والشكر
منكم والزيادة مني كما قال الله تعالى لن نكرمك لازيدتك ولان كثرتم ان عبدني في عيشة
والعسر منكم واعطاء الثواب مني بغير حساب لقوله تعالى انما يوفي الصابرة اجرهم بغير حساب
والفطرة والعقاة منكم واعطاء المحرو والفقير والنعاء في الجنة مني لقوله تعالى هل جزاء الا
الاخسان والتوبة مرة على المعاصي التي فعلتم سبعين سنة منكم والقبول مني لقوله تعالى
وهو الذي يقبل التوبة عن عباده فان الله تعالى يقول يا عبدك ان اياكم ادم خالف وعصا في مرة

لم يقبل توبته الا بعد بكاء ما في سنة فبذركم عصيانكم سبعين سنة قبل توبتكم واعفوا سيئاتكم فان لم اعف
ذنوب العاصين لعظمت رحمتي ولو كان خلقه شئ في نقصان لم يبق قدر في قولهم اجمعين دعاني لم يتم
سلطنتي وثانيها ان يكون العبد مريد لقوله تعالى فاسئلوا اهل الذكر ان كنتم تعلمون وهو غيب
اقسام احدتها مريد مطلق وهو الذي لا يقول شيئا لله ولا ياتي في الجنة عليه والثاني مريد الجوار
وهو الذي يكون في الظاهر في امر شيئا وفي الباطن في حكم امره والثالث مريد مرياً وهو الذي اذا را
حالا من شيئا تركه ليخالف على مقتضى نفسه بعدم علمه وتالها تحليق الراس وتحويل اللباس الى لباس
اهل الطريقة وتبشيره نفسه اليهم لقوله تعالى رؤسكم ومقصرين لا تخافون وقوله عليه السلام
من تشبهت به قوما فهو منهم والرابع منها كون العبد بين الخوف والرجاء لقوله تعالى يخافون
يوماً تنقلب فيه القلوب والابصار ولقوله تعالى لا تقنطوا من رحمة الله وخاصتها الخزيمة
لقوله عليه السلام من خدم خدامي وسادسها قهر النفس لقوله تعالى وجاهدوا على انفسهم
وسابعها الرجوع الى الله تعالى وترك ما سواه لقوله تعالى ففر الى الله وتامن بها الخوف والمقراض
والزنبيل والسيادة والاجازة والعبرة والهداية وهي تعطى من قبل الرحمن لكل عبد مقداره لقوله
تعالى ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شئ قدراً وتاسعها ان يكون صاحب الجماعة وصاحب النصيحة
وصاحب المحبة ليعاد الله لقوله تعالى يحبهم الله وعاشقها العشق والشوق والفقر والقناعة
لقوله تعالى توفى مسلياً والمحقق بالصالحين وقال النبي عليه السلام العشرون من الكون حيات ولباب
وقال عليه السلام الفقر فخرى وبه افتخر يوم القيمة واما المقامات العشرة التي في المعرفة احدثها
الادب لان ما وصل من وصل الابل الحرفة والادب وما حرم من حرم الابرار الحرفة والادب لقوله تعالى
كرم الله وجههم لاشرف بالمال والنسب لكن الشرف بالعلم والادب وقال النبي عليه السلام الادب صورة الحق
وثانيها الخوف لان حال الخوف فيمن كان عالماً بآهله كان عارفاً بالله لقوله تعالى انما يخشى الله من
عباده العلماء وقوله تعالى ولئن خاف مقام ربي حسنان والثالث الرياضة والجوع والقناعة وقوله
عليه السلام الجوع كمثل الرعد والقناعة كالسحاب لان الرعد والسحاب سبب المطر والقناعة وقوله
والجوع سبب النجى والمعرفة والرابع الاقرار والتصديق لقوله تعالى يوم ينفع الصادقين صدوقهم
والخامس الحياء كما قال النبي عليه السلام الحياء من الايمان وامن الحياء له لا ايمان له والسادس
السخاء والسابع العلم كما قال النبي عليه السلام بقاء الدنيا على اربع يعلم العلى وعدل الامر وسخاوة
اناسخيا ودعاء الفقر ولو قال النبي عليه السلام السخاء شجرة في الجنة اغصانها محتديات
الى الدنيا في اخذته قاده الى الجنة والثامن المسكينة كما قال النبي عليه السلام اللهم

اللهم اجعلني مسكيناً واحشني من زمره المساكين والتاسع رعاية القلب ورضائه كما قال النبي عليه السلام
قل المؤمن من عرشه والعاشر معرفة نفسه كما قال النبي عليه السلام من عرف نفسه فقد عرف ربه واما
المقامات العشرة التي في الحقيقة احدثها كون العبد بين الخلاق مثل التراب ولا يتأذى من
بأذى احد بل يعلم كل ما اصاب اليه من الله تعالى ورضى ما يصيبه عنه من انواع المصائب وهو
ارادته الى الله تعالى ويعلم ان الارادة والحشية لله تعالى يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد وثانيها
ان ينظر الى جميع الملك نظرة واحدة ولا يقول ان عمل هذا خير وعمل هذا شر بل ينظر الى الخير
والشر في نفسه لانه لا يعذب احد لاجل واحد والايثار لقوله تعالى لنا اعمالنا ولكم اعمالكم
والثالث لا يمنع ما رزقه اليه من الطعام واللباس بل يبذل في سبيل الله طلباً لرضائه تعالى
مثل الذين ينفقون اموالهم في سبيل الله والرابع كون العبد قانياً عن نفسه قبل موته لقوله تعالى
ما عندكم ينفذ وما عند الله باق والخامس ان لا يفر لاحد من الخلق ولا يكون
متأذنين عنه كما قال النبي عليه السلام من سلم المسلمون من يده ولسانه والسادس ان يتكلم
العبد كلمات الحقائق في الصلوة والاتباع الى مرشد الكمال بالارادة التامة كما قال
النبي عليه السلام الشيخ في قوته كالنبي في امته والسابع السير والسلوك الى المسلك الابرار
لقوله تعالى اياي تنافى الافاق وفي انفسهم والثامن ان يحق العبد ما صدر عنه من الكرامات
لقوله تعالى قل ان تحفوها ما في صدوركم اوتبدوه والتاسع الصبر والصلابة والتوجه والنجاة
لقوله تعالى يا ايها الذين امنوا صبروا وصابروا وراغبوا وانتقوا الله لعلمكم تعلمون وقوله
المشاهدة بعين الباطن وتعلم علم الذي لقوله تعالى وعلمناه من لدك علماً ولو كان واحد
من هذه المقامات الاربعون ناقصاً لا يجمع السلوك ولا يصل الى الحق لانه لا يكون شرط
ناقصاً مثلاً من اقر بوجد الله بليغاً ولم يصدق بقلب لا يجمع ايمانه وغيره كذلك
من الشرائط لان انتفاء الشرط يستلزم انتفاء المشروط نعمت الرسالة

قربان خاک و بان آستان شوم استیاق عتبه بوسی در حیرت بیان نکند اما آنچه عیان است
 چه حاجت بیان است که هم نادیده می بینی و هم ننوشتی و می خوانی و دیگر الحمد لله تعالی از همت
 آن قبله کاهی ام حالات ظاهری و باطنی موجب حمد و ثنات بیست و ششم ماه رمضان با کمال
 بهجت و شادمانی داخل محرمه از غرور و شرم و روزه عید حبیب با قافله رحله یسعی صوب مقصد
 کردیم و بحمد تعالی یقین کاحل حاصله است که مادام مشمول عنایت آن قبله کاهی ام باشیم
 در هر دیاری بحسب دلخواه خواهیم شد نسل الله تعالی ذلک دائماً ابداً
 کاروانی که بود بدرقه اش لطف خدا بتجلی بنشیند بجلالت برود خاکبایان شوم
 بجمع حضرات نقشبندیه توسل کرده شفیع آوردم که از هر زلالی و بیاد بهیانی این کنه ها
 سراسر را عفو فرمایند که ثبت عن جمیع ذلک مصراع ای توبه ده توبه شستن دستم کبر

اللهم صل وسلم علی اسعد العرب والعجم و امام مکه و المدینه و الحرم و ترجمان لسان القدم
 معدن العلم و الحام و الحكم و انجل عنی کل فتنه و الظلم اسمع الشریف مکتوب علی اللوح
 المحفوظ بیا قوتی القلم حسبم اللطف مد فون بالمدينه المنوره و الحرم تراب
 الروضه اطیب من المسک الختم یا لیت اکملنا تراب تحو القدم سیدنا و سید
 العرب و العجم صاحب الاخلاق الحمیده و الشیم نور الشمس و القمر من نور اکمل الامم

نشانه الوصال
 نشانه الفراق
 سنه ۹۹

بیست
 سخن اولای کوزل و صلت یاری کوره می
 یونسه انگشت قضا و قدر عمده دور می
 دل مرغ نیم سبیل کبی جیانی
 همانند نوزاد
 ابوی

کسدی شمشیر محبت ماسوا ز تارنی
 ایله ی طور وجود ایچره یحیی اول خدا
 جذبہ عشق ایدی چکک تا فواز وصله
 کنت کنزک نکتہ سیان حل اتمه عجز فلوک
 رسم عشق اول دل جان تر کن اور مقدرها
 جلدن فانی کرک عاشق که کوره یارنی

سوردی دست قهر عشق دلا جهان فکر
 کوستر و پ اشبود رخت دلا هذات انوارنی
 دار منصوره نظری قل کور حقیقت دارنی
 کر حکم کوستر دی قدرت نکتہ نکتہ انارنی
 جلدن فانی کرک عاشق که کوره یارنی

حکمت لوح و قلم کو کلکده در حق سنک
 ایله ام الکتابک فاش و اسرارنی

ببل دل صائم شمدی آشیان اوستنده
 باغ قدسک بر سیمی جذبہ سندن بزرگ
 و قسدر اولام براق برق سیده بن سوار
 منزلی کوزل و وجودم یدر نه ایله نظر

اوجدی افر بومکان دن لاعلم اوستنده
 خاک دن مرفوع اولوب بق آسمان اوستنده
 باغکی جاغیم بنم تحت روان اوستنده
 دست تقیر المیده کان اوستنده

جی جانان اگر سر کمره مشیت جان ندر کیم الحوائج ایتم جانان
 جان ایله کوزل و وجودم یدر نه ایله نظر
 باغ قدسک بر سیمی جذبہ سندن بزرگ
 و قسدر اولام براق برق سیده بن سوار

النوع ای دوستان سیزده شمرند
عزم جان زیر او کون ترک جهان او
شیخ اسماعیل حقین صورت کز خبر
قول و قربانده حق تسلیم جان او

مینا محمد به جهان باصفاکلای
تجلی مطلقین طوعی ستر مصطفی کلای
ریاض لطف و احسانه دخول عده فانی
مشام جان عقدن عاقبت بوی وفا کلای
بومارستان تن ایچره اولویدر اول
دیم انفاس رحمانینه دن درلوشفا کلای
کمی وجه اولدی وجه مطلقه ناظر اولوب
کمی اولوزدن استبد بار ایدوب
بلن نشول ستران الدین عند الله الا

یوری اسرار حق حقیقا سمدنکرو سترایت
تجلی روزی شام اولدی زمان اختفا کلای

از کلام با حضرت مولینا قدس سره و روحی

قوة باهیه من و مظهره قاهره من درین مده سفارته استیفا فی پیش اینست نسبت بان قوی
و فاکتور خط این مسکین دلش سر زده بود میخو استیم شمار بهیه سرفراز و دو کله خط
بین لامثال ممتاز و جانی پیش ازین ملاخواها خفت اشرف بود ز جانفشان شرم اکتو بکون
جبهه نازک هندی را که خرد پوشیده ایم بری زینت برودش انوریز تر کون ارال فرمودیم امید بستان
دارین و اصل و به نسبت تامة محو دیتة نائل کردند امانت شما و احیاء شست و فرار از بدعت و هوخواها
مارعوما و انا که بدولت دیدار این مسکین خاک مشرف زنده اند خصوصاً سلام رساننده و از رویهای
توفیق ترویج شریعت حسن خاتمه را مستحبت نمایند دگر چه نوید باید بچشمی که محبوب می بینی بطرف
دگر نگاه کنی و الا در لاف محبت محقق خواهی بود والدعاء

مکتوب یحیی اندری

اما بعد فالمنتهی الی جنابکم هوانه قد بلغنا مکتوبکم و فهمنا ما فیها فیما اخی ان کان انکاکم علی غیره
الشیخ خالقه قدس سره و روحانواره من حیث الطریقه فقلوم ان الطریقه الساداة النقشبندیة حق بنده
کسائر الطرق السادات الباقین قال علی القاری فی شرح حدیث و من اجل السوف قال لا اله الا الله
له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی و هو قیوم بیده الخیر و هو علی کل شیء قیوم کتب الله الف الف حسنة و معانة الف الف حسنة
ورفع له الف الف درجة حصن الحصین و لعل وجه هذه الفضيلة یخص السوف لانها محل عقلة و الذکر هم
کالمجاهد فی القارین و هذا دلیل لما اختاره السادات النقشبندیة من الکابر الصوفیة حیث قالوا الخلوقة
فی الخلوقة و العزلة فی الخلطة و الصوفی کائن بائن و عزیز قریب و عریض و شفی و شفی و خود که نفعا الیه ببرکاتهم
و من تتبع احادیثه صلی علیه وسلم و عرف اخباره و احواله و اقواله و افعاله تبیین له ان هذه الطریقه هی التي اختارها
صلی الله علیه وسلم بعد البعثة و بعثه الله تعالی علی هذه الحالة و تبعه الکابر الصوفیة دون ما البدع المستدعة و لو کان
بعضها مستحسن فی الجملة انتهى کلامه فانظر را فی بعین الشفقة علی نفسك کیف اشی علی طریق و مرشدنا و ان کان انکاکم
علیه کبر من حیث خصاله و احواله و افعاله فیما اخی ما احببتموه و لا خالطتموه لان کل من خالطه سلم و من تابعه علم
و من عانده ندم کیف و من احواله انه لیا مرقدیام الیل و دوام الخوض و اتصال العتسانین و الطلوعین و الا
و انتم حتی و الا و ان بل بسائر السان فضل عن الواجبات و شکی عن الزق الی العیلة او الیمن و التمس

بوند اعظمی
دائرة باز نشر

مکتب
مکتب
مکتب

رهنمای سالکان کبریا مقتدای عاشقان بی با مطلب اعلای عشاق اله
مقصد اقصای اهل انبیا سکنین اول کعبه یلطفوف قدسیان جی اید و ذلک
وید پاک قبله کاه اولس سزا سندان سزال سربا چه که قبله عین بیت الله
ایکی قبضه کسین الله قدرینا البت من مرآتکم قدسعا قوله من ذانکم
کنت سماعا ستری اولی اشکار من راهم دن کورنی قعبار ای سیر سده سلطان الکمال
حسین کجایه ستر این جمال اشبو یوزدن بر تجلی ایدک قلب شاد و تالی لیلیک
بویله بفر قلیلک نظر بر نظر له صد کدر و دلن کیدر بنده حقیقی اید بیکاه
اولن بکجانه حالی تباه کورس و صلیک یو لک کراهک دعوت اید اول اول کاهک
قد زال الحزن عنی طاقنی زاد بالهجران همی محنتی دولتی یا عنزنی یا رفعتی
جد بانفا تنسج علی و ارمه چارم یوق در کاهین اول اولدن محو اولد جان و تن
همن جذایل اول ایله عشقه بن بنده دو شوم بولر قطری دیار اید کورس هم

اولس

مکتب
مکتب
مکتب

اولس اولن ریاده عثمانه روان اولد عثمانکه دل اید نابید مجنبه بایان یوق قوی
اون کزیک عالم انک قطره سی مهر و ماو چرخ او شمس ذره سی بالهی کورس و بکفر
حق اول سده اید کورجی خطر اول ای مهری مهر چرخ وفا بحر و نهر محمد مصطفی
اول ای نورس نهال منقبت شاخ بالای دخت معرفت سده طوبی ایدر
عشر و کسری باقدی عارندن یره سید و رفعتی آسمان غیرتینن یلدری و
انک عشقه دو ایله ملک خد متندن بزم آیلر ملک کوری زمزم فین
یره کیدی و کشور دی یرین کعبه کبی دائم اوله قبله کاه اهل شق اول کورس
کون کبی خشان اولوب اهل دل انکین نورندن عالم نوراله قاب قلیه ایدر و صلیک
سزا و ادنی اوله رفعتی

مکتب
مکتب
مکتب

چو صف ذات شریف
عجب مدارک آب حیات ازو بیک
مکتب
مکتب
مکتب

قال الله عز وجل يا ابن آدم تقرّد لذكرى اذكرك في الملاء الاعلى يا ابن آدم انا عند
ظن عبدى وانا معه اذكرى فان ذكرى في نفسه ذكرته في نفسى وان ذكرى في ملاء
ذكرته في ملاء خير منه يا ابن آدم انا اذكرك من نسي غيرى اذكرى بنسيان غيرى
اذكرك بكشف حجب عنى اذكرى باللسان اذكرك بالرضا اذكرى باللقاء
اذكرى تذكرا اذكرك تفضلا اذكرى في النعمة اذكرك في الشدة اذكرى
بالمجاهدة اذكرك بالمشاهدة اذكرى بالعبودية اذكرك بالربوبية اذكرى
في الفناء اذكرك في البقاء يا ابن تنسأني وتذكر غيرى وتذكر غيرى
وانت محظوف بخيري لسانك يذكرى وفي قلبك غيرى لو عرفت
لما ذكرت غيرى يا ابن آدم اذا ذكرتني شكرتني واذا نسيتني كفرتني

وصيت مولينا قدس سره

اوصيكم بقوى الله في السر والعلانية وبقله الطعام وقلة المنام وقلة الكلام
وهجران المعاصي والانام ومواظبة الصيام ودوام القيام وترك الشهوات
على الدوام واحتمال الجفاء من جميع الانام وترك مجالسة السفهاء والعوام
ومصاحبة الصالحين والكرام وان خير الناس من ينفع الناس وخير الكلام
ما قل ودل والحمد لله والصلاة والسلام على خير الانام

والحمد لله والصلاة والسلام على خير الانام

والنسيب كذلك وفي نفس واحد بل وعن سائر المروحات فضلا عن المحطات ولعلك تقول
هو يا مبر بالذكر القلبي مع انه قال الخري في حصن الحصين كل ذي مشرع واجبا كان او مستحبا
لايقتد بشي منه حتى يتلفظه به ويسمع نفسه فنقول قال شارحه على القاري في شرح
هذا الكلام وهذه اياما اشرار بان يذكر باللسان كما في قراءة الصلوة وتشهدها
بالقلب من غير ان يتلفظ بلسانه لا يكون في الشرع معتد به لان مداومة الذكر لا تتصور
بدون اعتباره بل هو افضل انواعه فقد اخرج ابو يعلى الموصلي في مسنده عن عائشة رضي الله عنها
قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم افضل الذكر الحفي الذي لا يسمع الحفظة كبسوء صغفها
اذا كان يوم القيمة جمع الله الخلايق لحسابهم وجاءت الحفظة بما حفظوا وكتبوا قال لهم
انظروا هل من شيء فيقولون ما راينا شيئا في علمناه وحفظناه الا وقد احصيناه وكتبناه
فيقول الله عز وجل ان لك عندي شيئا حسنا ولا تعلقه وقد اجزيك به وهو الذكر
الحفي ذكره الشوطي في بدو السافرة في احوال الاخرة وفي الجامع خير الذكر الحفي خير الذكر
ما ينبغي كما رواه احمد وابن حبان والبيهقي عن سعد بن ابى وقاص رضي الله عنهم انتهى
وقال على القاري في شرح حديث لذكر الله قوم في الدنيا على العرش المحمدي رحمة الجنات
العلي قال وفيه اياما علي ان الملوك والامراء ومن يجري مجراهم من اهل الدنيا المتفرقين
لا يسمعهم حشمتهم ورفاهيتهم عن ذكر الله تعالى ولهم في ذلك ما جاوزوا وما تجاوزوا
يخطمهم بحجة الجنات العلى انتهى وفيه اياما الطيب بعض السادات الصوفية كالنقشبندية
والنزارية والكروية وانت يا ابي وفقك الله للهدي ان تدخل هذه الطائفة
ما يحصل تغيرك من الاستغراق في التوحيد والعبادة في مصلة لعمرة الخيال والجلال ترتفع عن الكبر
وتندم على ما كنت تفعله ويا ابي لم تقدرى موافقي ما اخرج نفسي وقد جربت ووجدت
ما تقدر به العيون مع التي ازل مردي مرشدنا وقرّة عيوننا وقد كنتم تعتمدون على
قبل اليوم وتصدّقوننا فواجبا ان صيرت اليوم كذا يا وقد ذكرتم في مكوثكم الله لا
لحمية ان يمشي على الماء ويطير في الهواء فيا ابي ان مرشدنا انتهى المردين عن اظهار الكشف
والكرامات فكيف ليسوغ لهم ان يظهروها على غير مرة واحدة في بحر التوحيد افضل من الكشف والكرامات
والكرامات حيث الرجال والسلام على من اتبع الهدى

الحمد لله الرحمن الرحيم محمد الملقب بالخاتم النبوة والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله الطاهرين واهل بيته
 في آية تفسر وجود را اهل طریقت که اکثر اند چه جای اینکه کسی در این صفات حمیده موصوف داند
 با خود را از موجودی موجود است بهر خواند این خود دعوی الوهیت و موجب لعنت است الهیانه
 چنانکه بلیغی غیر من گفت و من جواب گفتم ای کشت بشت الغایت ترسان و لرزان می باید بود که هیچ
 حرکت و هیچ عوای و هیچ خود را از خود که ندانی که علامت تقاوت است زبان معنی که می خوردن بدست
 خود با نام من هذا لا اعتقاد بلکه باین معنی که خاتم کاچرول است ای ساینی اکان فی که در آخر کار دست
 تزلزل و توبه و استغفار و ندامت و انابت بر کار کرم دارد اگر کم کرده و نیت جزیره ابرار می شوند ای ساینی
 زاهدان شش غلوت نشین و زانیان غایت نیست فی مرتسم بلکه رسوم کفار و مشرک می شوند تسلط الله العالی فی اینها
 و الاثره پس کفره اهل ارادت و تاثیر توحید غره نیا بود ان تاثر از جای کفری باید داشت محقق از جای
 دیگر است مطلقا حقیقه دنیا را خصله صا از اهل طلب قبول کنند نه کم و نه بیش مادامکه بسیار یافت و شکستی
 نشود یا اشاره ازین طرف نباشد برین همت می باید بود اکثر عالم و عد و شوند یا محض معتقد سر موی تقاوت
 در مراد انشود همین ضا و محبت حق بجای ای ساینی کوبید بعضی از اولیاء الله عظمیاء کرده و بر کوه نموده اند
 و درم آینه سزا شده که با نمودند نما چه طور میگویند خود را بر سر نمی باید گفت در جواب می گویم که اولیاء و عالی
 فی الله و باقی بالله اند از خواص نفس ناطقه ای که اند و هرگز نمی که از ایشان سرزند بحقیق قدرت اراده الهیه است
 اصلا تقاضای نفس در رو نیست و فعل بشر با و مساسی ندارد وایه کوبید و عاریت از رو نیست و لکن ای ساینی
 اشارت باین مقالت است خلاصه اولیاء که مصوره بفعل سائر مردم می نماید اما در معنی کرداران بر کبریه کان
 نوع دیگر است در نامه همین میتوان نوشت و صفت است فی استیفاء کسرا قبول تکلیف قبول قبول بر مسکین
 و قبول بر مسکین بالاتر میرود و سر موی در قبول و فعل ظاهر و باطن چه خود چه اهل اراده و نگاهل بر عیبه
 محبت علیه علی اهل الصلوة و الصلوة جائزند از آنکه صد هزار کشف و کرامات در بر موی این دولت جو نیست بلکه
 کشف و کرامات اگر باعث کثرت اتباع نشود بلا در بلا است و هیچ جار و طوق خود را و هیچ کس مجبور بر اینها
 مشتمل که وطن قرابت و محبت حق جل شان است آری اگر سبب کثرت و سودا و الادب مردم شود در فعل
 پیدا شود از اینجا رحلت می باید کرد از این مسکین می باید طبعی و ملا معطی از خود بشمار بایند
 حضرت ما را از خود بر نماند بعضی مردم سبب بطنی کار و بعضی بی بی قبول کردن از شما مستفید شده عمل بایند
 باید کرد بر روی بود خصلت نای کفاف می بود که همه و تقاوت نیست فی لغو و خرقه هر خطه
 تشابه کشید متعلق کند و الحاصل ظاهر در هر کسی ترقی غرارت است باید مانع نیست و اگر چه آید شریعت بر
 و اورا بکار قلج و التمامت بر این مسکین هم بطلبند دعای غایب بجا نیست و استقامت و السلام علیهم
 و علی الخ و حسن و علی سائر الایضا و طلبت الحق و الجوده اولیاء و احراز الصلوة و السلام علیهم و علی خیر طایفه و اهل طاهر

وصیة وینا عن علی انه قال — اوصانی رسول الله صلى الله عليه و آله
 فقال يا علی اوصیک بوصیة فاحفظها فانک لا تزال تحضر ما حفظت وصیتی يا علی
 ان المؤمن ثلاث علامات الصلوة والصيام والزکوة و لا تکلف ثلاث
 علامات یتملق اذا شهده یتغاب اذا غاب و یشمت بالمحسبة و لا ظالم
 ثلاث علامات یظهر من دونه بالعلمة و من فوقه بالمعصية و بظاهر الظلمة و لا یراى
 ثلاث علامات یشط اذا کان مع الناس و یکسل اذا کان وحده و یحب ان یخجل فی جمع
 الامور و لا یناق ثلاث علامات اذا حدث کذب و اذا وعد اخلف و اذا التفت
 خان و لا یسکون ثلاث علامات یتوالی حتی یفطر و یفطر حتی یضیع و یضیع حتی یباع
 و لیس یبغی العاقل ان یتکون شاخصا الا فی ثلاث مرتبة لعاش اولده فی غیرهم او غلو
 بمعاد يا علی ان من یقین ان لا یرضی احد استخفى الله تعالی و لا یخون احد اما ان الله
 و لا تد من احد اما لم یکن الله فان الرزق لا یجوز و لا یصرف کراهة کراهه
 و ان الله تعالی قد جعل الروح و الفرج فی البقین و الرضا بقسم الله و جعل الهی و الحر فی
 السخط یقسم الله تعالی يا علی لا یقر الله من الجهل و لا مال اعوذ من العقل و لا وده
 او حسن من الحب و لا مفاخرة او حق من المساورة و لا امان کالبقین و لا وده کالکف
 و لا حسب کحسن الخلق و لا عیادة کالتفکر ان کل شیء اثم و اثم الحدیث الکذب و اثم
 العلم النسیان و اثم العیادة الزیاء و اثم الظرف الضلوف و اثم السجاعة البغی و اثم
 و اثم السجاعة المن و اثم الجوال الخیلاء و اثم الفخ و اثم الخیاء الضعف و اثم الکرم
 الفخر و اثم الفضل الجمل و اثم الجود السرف و اثم العیادة الکبر و اثم الذین الهی و اعلم
 ان کل صاع دعوة مستجابة فان کان عند اولیقه یسمی الله یا واسع المغفرة اغفر لی
 فان من قاله عند غیره غفر له و اعلم ان الصوم حجة من النار يا علی استکرم من قراءه
 لیس فان فی قراءه ینس عشر رکعات مائة اها جابیع الاسبوع و لا یظان الا بکری و لا عار
 الا کتبی و لا مرض الا بری و لا حالف الا آمن و لا مسجون الا خرج و لا غریب الا اقرب
 و لا مسافر الا اعبر علی قریه و لا قرأها احد ضلت له ضالة الا وجدها و لا قرأها احد
 سبت حضر احله الا حفر علی قبره و لا قرأها احد ضلت له ضالة الا وجدها و لا قرأها احد
 کان فی امان الله حتی یصیح یا علی جم الدخان لیلته الجمعة اقر آیه الکسی و برک الصلوة

وصايا محمدية اوصي بها رسول الله عليه السلام باهرة في الله

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يا ابا هريرة اذا توضأت فقل بسم الله والمجد لله فان حفظتك لا ينزل
 عليك لك حتى تفرغ من ذلك الوضوء يا ابا هريرة اذا اظلمت ظلاما فقل بسم الله والمجد لله فان حفظتك
 لا تستريح حتى تسبته حتى تسبته عليك اذا اغتسلت اهلك وما كنت بميمتك فقل بسم
 والمجد لله فان حفظتك يكتب لك حسنات حتى تغتسل من الجنابة فاذا اغتسلت غفر لك
 يا ابا هريرة اذا ركبت دابة فقل بسم الله والمجد لله تكن من العابدين يا ابا هريرة اذا ركبت في السفينة
 فقل بسم الله والمجد لله تكن من العابدين حتى تخرج منها يا ابا هريرة اذا لمست ثوبا فقل بسم الله والمجد لله
 يكتب لك حسنات بكل سبيلك فنه يا ابا هريرة لا يهايك ما ملكك يمينك فانك ان مات وانت
 كذلك كنت جرحها عند الله تعالى يا ابا هريرة لا تنجر املك الا في سبيلها ولا تنصرها ولا تشتمها
 الا لادبها فانك ان كنت كذلك مشيت في طرقات الدنيا وانت عتيق الله من النار يا ابا هريرة
 انما الماتى على هو اكبر منك واصغر منك وخير منك وشركك فانك ان كنت كذلك
 يا ابا هريرة بك الملك ومن باهى الله به الملك وجاء يوم القيمة آمننا من كل سوء يا ابا هريرة ان كنت
 امير الوزير امير اود اخلا على امير ومشا ورا ميرا فلا تجاوزن سيري وسري فانك انما امير اود
 خلاف سيري وسيري جاء يوم القيمة تأخذ النار من كل مكان يا ابا هريرة عدل ساعة
 غير من عبادة ستين سنة قيام ليالها صيام نهارها يا ابا هريرة قل للذين الذين
 احابوا الضاري والجار لا تمت احد منهم وهو يحسب عليه فانه من لقي ربه على ذلك فهو مفر
 عليها فان عقوبتها يعني الصغرة تعقوبة من لقي الله على كبره وهو مصر عليها يا ابا هريرة لان تلقى الله
 عز وجل على كبره قد ثبت عنها خير لك من ان تلقاه وقد علمت شيئا الا الشيطان فانك ان مت
 وانت كذلك صاغت لك جميع رسل الله وانباؤه والمؤمنون حتى يقبل الي الجنة يا ابا هريرة لا تسب
 من ظلك قط من الاجر اصغافا يا ابا هريرة اشبع اليتيم والارملة وكن لليتيم كالاب الرحيم
 وللارملة كالزوج العطوف قط بكل نفس نفست في دار الدنيا قصر في الجنة كل قصر خزين
 الدنيا وما فيها يا ابا هريرة استر في ظلم الليل في مساجده قط حسنات بوزن كائني وحنفت
 عليه فمك ما تحب او تتركه الى الارض السابعة السفلى يا ابا هريرة ليكن مأورك المساجد والجمع
 والجمعة والجمعة في سبيل الله فانك ان مت كذلك كان الله تعالى يوم القيمة وعلى السراط
 ومكلك في الجنة يا ابا هريرة لا تنه الفقة من كبر الملك يوم القيمة يا ابا هريرة اذا قيل لك ان الله
 وانت قد همت ببسبته ان تعلمها ان خطيبك عقوبة النار يا ابا هريرة من قيل لك ان الله

نفس

نفس نفسيه حتى يوم القيمة فيوقف موقفا لا يسبق ملك الامر به فقال ان الذي قبله ان الله
 فغضب نفسيه ذلك فائق مسابري يوم القيمة او مساءة الشك من الراوي يا ابا هريرة
 الى ما خولك الله فانه من اساء الى شيء مما خول الله فانه يرصده على القراط فينقل به فكم
 مؤمن يرد الى القراط للقصاص يا ابا هريرة على كل مسلم صلوة في خوف الليل ولو قد جرد
 شاة ومن صلى في خوف الليل يريد ان يرضى الله تعالى ربه تعالى تحذره في حياضه في الليل والافرة
 فرغم ابو هريرة قال قلت يا رسول الله اي الصلوة افضل قال صل على يا ابا هريرة ان استطعت
 ان تلقى الله خفيف الظهر من دماء المسلمين واموالهم واعلم انهم فاقبل ثمن من اول المؤمنين
 فلا تخون احد من خلق الله عرضا فيجعلك الله عرضا لشره فنه يوم القيمة يا ابا هريرة اذا
 ذكرت جهنم فاستجر بالله منها وبسلك قلبك منها ونفسك وبقتلها من عري الله تعالى
 منها يا ابا هريرة اذا استنقذت الى الجنة فاسأل ربك ان يجعل لك نصيبا ومقيلا ويمن قلبك
 شوقا اليها وتدفع عنها وانت مؤمن بها اذا اعطيه الله تعالى ولا يردك يا ابا هريرة ان
 ان لا تفرقني يوم القيمة حتى تدخل معي في الجنة احبني حبا لا تنسافي واعلم انك ان احببتني
 لم تترك ثلثة قلت فوصل الى منها وارضا بنفسك الله تعالى فانه من خرج من الدنيا وهو راض بنفسه
 خرج والله راض ومن رضى الله عنه نصير الى الجنة يا ابا هريرة من المعروف وانك عن النكر
 فان كيف امر بالمعروف وانك عن النكر قال نعم الناس الخير ونفهم اياه واذا رأت من عمل
 معاصي الله لا تحف سطوه ولا سيقه فلا يعمل ان يحاوزه حتى يقول له ان الله يا ابا هريرة تعلم
 القرآن وعلى الناس حتى يجيبك الموت وانت كذلك جاءت الملكة الى قبرك وصلوا عليك
 واستغفروا لك الى يوم القيمة كما يحج المؤمن الى بيت الله تعالى يا ابا هريرة ان المسلمين يظلمون
 وجهك ومصافح ايدهم بالسلام ان استطعت ان تكون حيث كنت فان الملكة تسوي
 حفظتك يستغفرون لك ويصلون عليك واعلم ان من خرج من الدنيا والاخرة يا ابا هريرة
 صل ربك يا انك الرزق من حيث لا يحسب البيت يغير الله ذنوبك التي واقبت بها
 البلد الحرام يا ابا هريرة اعشق الرقاب يعق الله بكل عصفور منه عصفورا منك وفيه اضغاث
 ذلك من الدرجات يا ابا هريرة اشبع الجائع كفى لك مثل حسنات وحسنات عفتها يا ابا هريرة
 لا تحقر من المعروف شيئا تعمله ولوان تفرغ من دلو في الماء المسقى فانه من حصل الى
 البر واله عظيم وثوابه في الجنة يا ابا هريرة فراهلك بالصلوة فانك انك بالرزق من حيث
 لك به عشرين حسنة يا ابا هريرة كن مستغفرا للمسلمين والمسلمات والمؤمنين والمؤمنات
 كانوا لهم شفعاء ذلك وكان لك مثل اجرهم من غفران يا ابا هريرة ان كنت تريد ان تحرم
 على الناس حبيبتك فقل اذا اجبت وانما سميت لاله الله وحده لانه لا اله الا الله له الملك

فقد بارى بالجار
 لا تغضب لاوليائك
 اللثام من صاحب
 على يدك في الغيبة
 ثقت ابي بالعدو حتى
 فان احببتك سبها
 وجب وادفع ان عاني
 اجنبه وان ساني اعلمه

وله الحمد لله الله والله أكبر لا اله الا الله ولا حول ولا قوة الا بالله يا ابا هريرة لا يدخلك ان تدخل
على من هو في كرات الموت ولو كان نبيا حتى تلقته بشفاعة ان لا اله الا الله محمد رسول الله يا ابا هريرة
من لقن مريضاً في سكرات الموت بشفاعة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له فقال لها كانه
من حسناته وان لم يقلها فله عتق ربة بقوله لا اله الا الله يا ابا هريرة لقن الميت بشفاعة
ان لا اله الا الله رب اعفني فانها تهمهم الذنوب هكذا فقلت يا رسول الله هذا الموقف فكيف
لا احيا قال هي اهدم اهدم قال فعده رسول الله صلى الله عليه وسلم على اكثر من عشرين مرة يقول
رسول الله صلى الله عليه وسلم اهدم اهدم يا ابا هريرة ان استطعت ان لا تعط السماء مطرا الا
ونهار الا صليت في ركعتين فاندك تعقبي حسنة بعد كل فطرة نزلت تلك الساعة وعدد
كل ورقة انبتت ذلك المطر يا ابا هريرة تصدق بالماء فانه لا يتوضوء احدا الا كان لك
مثل حسنة من غير تنقص من حسنة يا ابا هريرة عد على المسكين كافر كان او مسلما
فما لك ان عدت على المسكين الكافر عدك الله تعالى واما نيك على المسكين المسلم فلا حسنة
صفتك يا ابا هريرة اذ اكننت في عيال ابك او امك او ولدك فلا يحل لك ان تصدق منه
الاباء نه يا ابا هريرة لا يحل لك من مال امرأتك شي الا تعطيك من غير ان تسئلها يا ابا هريرة
قل للنساء لا يحل لهن ان يصدقن من بيوت أزواجهن شي الا بكى رطب حتى اثره اذا
كان غائبا يا ابا هريرة علم الناس سنتي يكن لك النور الساطع يوم القيمة يعطيك الاولاد
والآخرون يا ابا هريرة كن مؤذنا واما فانك اذ رفعت صوتك بالاذان ترفع صوتك
حتى تبلغ العرش فلا ترفع صوتك على شي الا كان لك بعدد عشر حسنة ولك اذ اكننت
اماما بعد من صلى خلفك ولك مثل صلواتهم لا ينقص من صلواتهم شي الا ان يكون
اماما خائفا قلت يا رسول الله وكيف الامام الخائف اذا خصفت نفسك بالعداء ووتهم
فقد ختمت يا ابا هريرة ادب صغار اهل بيتك بلسانك على الصلوة والظهور فاذا بلغوا
عشرين فاضرب ولا تخاوز ثلثا يا ابا هريرة عليك باباء السبيل فقدمه الى اهلك
واهلك تشيعك المثلثة الى الصراط يا ابا هريرة جالس الفقراء فان رحمت الله لا تتعد عنهم
طرف عين يا ابا هريرة لا تؤذي المسلمين في طريقهم فانه من اذى المسلمين في طريقهم ذمته
المسلون والمثلثة جميعا يا ابا هريرة اذا ارشدت الاعمي فخذ بيده اليسرى بيدك اليمنى
فامها صدمة يا ابا هريرة اذ امرت على اذى في الطريق فغط بالتراب يسارك
عليك يوم القيمة يا ابا هريرة من مشى مع اعمي سيده ميلا كان له كل ذراع من الميل
الله يسرك يوم القيمة يا ابا هريرة اسمع الاعم الذي يسلك عن خير

يسمعك

يسمعك الله ما يسرك يوم القيمة يا ابا هريرة ارشد الصالح يرشدك ملكك الله
يوم القيمة الى احسن المواقف يا ابا هريرة لا ترشد اليهود الى كنيسة ولا النصارى
الى بيعة ولا الصابئ الى صومعة ولا المجوسي الى بيت ناره ولا المشرك الى بيت
وثنه اذ يكتب عليك مثل خطاياهم حتى يرجع يا ابا هريرة لا ترشد احدا الى
حدود الله فيعمل به اذ يكون عليك مثل ذنبه يا ابا هريرة ترشد عباد الله الى
المساجد والى البلد الحرام او الى قبري يكن لك مثل اجرهم يا ابا هريرة ان استطعت
ان لا يكون لاحد من الظالمين عندك يد ولا لسان فاني اجمع لك ذلك يا ابا هريرة
لا تكن امير من امرك الا امر اعد مثل قتل انت فان عدلت انت وحرمت انت
شريك في الاثم ولم يشرك في الاجر يا ابا هريرة لا تكن اليهود والمجوس والنصارى
باسم فانك والله تذل به ذلك ولا يحل لك ان تكرمهم من العهد والذمة ان لا تؤذي
اموالهم الا بطيب أنفسهم ولا تدخل بيوتهم الا باذنها يا ابا هريرة اذ دخلت بيوتهم
او فصراني ولا تقاربه حتى تدعوه الى الاسلام يا ابا هريرة فلا تجادلني احد منهم
فغضبني ان ياتي بك بشي من التزبل فتكذبه او يجي بشي فيكذبك لا يكون من عندك
الا ان تدعوه الى الاسلام يا ابا هريرة ان كنت تريد ان يكون امرك كاجر شهيد اهل
بدر فطر رجلا مسلح ليس له ثوب يجمع فيه يوم القيمة فاعره او جهنه له يا ابا هريرة
ان تريد ان تسمع حسبيس النار ولا يقع بك شترها فاعث من استغاث بك صرقت كان
اولئك كان او سبل كان او غريق كان او هدم كان يا ابا هريرة نفس عن المكروبين
والمعومين تخرج من نعم يوم القيمة يا ابا هريرة استر الى غريمك بحقه تشيعك
المثلثة بالصلوة عليك يا ابا هريرة من علم انه يريد قضاء دينه رزقه الله
من حيث لا يحتسب وحيث له قضاء دينه في حياته وبعد موته يا ابا هريرة
من اصاب سالا عللا وادى زكوة ثم ورثه عقبه فكل ما يضمن فيه ورثته من الحسنات
فله مثل ذلك يا ابا هريرة من قدف حصنا او حصنة بحبس يوم القيمة في واثم
هناك حتى يخرج او يجي ببيان ما قال قلت يا رسول الله وما وادى شيئا قال لا بد
في جهنم بسيل فيه فيجهم وما خرج من اجوافهم يا ابا هريرة من مات وعليه دين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لك يا شفيع النعماء والصلاة على نبي الرحمة خير البرية. اما بعد قال الفوت
الاعظم المستوحش من غيرك والمستأثني باسمه قال الله تعالى يا عوث الاعظم
قلت لبيك يا رب الفوت قال كل طور بين ناسوت الملك والملوك
فهو شربة وكل طور بين الملك والجبروت فهي طريقه وكل طور بين
الجبروت واللاهوت فهي حقيقة قال يا عوث الاعظم ما ظهرت من شيء
كظهور في الانسان ثم سئلت يا رب هل لك مكان قال يا عوث الاعظم
انا مكان المكان وليس لي مكان وانا سر الاسرار ثم سئلت يا رب هل
اكل وشرب قال اكل الفقير وشرب الكلي وشرب ثم سئلت يا رب من اتي شيء
خلقت الملكة قال خلقت الملائكة فمن نور الانسان وجعلت الاسناد
مطيتي وخلقت الانسان من نورى وجعلت سائر الاكوان مطية له
يا عوث الاعظم نعم الطالب انا ونعم المطلوب الانسان ونعم الركب الانسان ونعم
المركوب له الاكوان قال يا عوث الاعظم الانسان سرى وانا سره ولعرف
الانسان منزله عندي فقال في كل قصير من الانفس لمن الملك اليوم قال يا
عوث الاعظم ما اكل الانسان شيئا وما شرب وما قام وما قعد وما نطق
وما صمت وما فعل فعلا وما توجه لشيء وما غاب عن شيء الا انا فانه ساكنه رز
ومحركه وقال يا عوث الاعظم اسم الانسان ونفسه قلبه وروحه ركنه وعظم
ولسانه ودهه ورجله وكل ذلك يظهر له بنفسه من نفسه لاهوا الا انا فانه
يا عوث الاعظم اني راب الحرق بنار الفقر والمنكر كسرة العاقه فقرب اليه فانه
يا حجابي وسيد وقال يا عوث الاعظم من حرم عن لقري في الباطن ابتليته بسفر
الظاهر وقال يا عوث الاعظم الانسان لا ياكل طعاما ولا يشرب ماء ولا ينام

تَوْتَمُّهٖ الْأَعْدَى بِقَلْبِهِ وَعَيْنَ نَظَرٍ وَقَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ الْإِحَادُ هَال
لَا يُفْسِرُ لِسَانُهُ نِيَّ آمَنَ بِهِ قَبْلَ وَجُودِ الْحَالِ فَقَدْ كَفَرَ وَمَنْ أَرَادَ الصَّادَةَ بَعْدَ
الْوُصُولِ فَقَدْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ قَالَ الْغَوْثُ مَنْ سَعَدَ بِالسَّعَادَةِ الْأَرْدَى
فَطَوَّلَ لَمْ يَكُنْ مَعْدُ وَلَا بَعْدُ ذَلِكَ قَطُّ وَخَسِيَ شَقَاؤُهُ الْأَذَلَّ لِيَهْ فَوَيْلٌ لَمْ يَكُنْ
بَعْدَ ذَلِكَ مَقْبُولًا قَطُّ فَمَسْكُوا بِهِ وَاسْكُلُوا إِلَيْهِ عِنْدَهُ فَإِنَّهُ مَنْ لَمْ يَتَّقِ غَنَةَ
وَمَسْكًا فَوَيْلٌ لَمْ يَكُنْ مَقْبُولًا قَطُّ وَقَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ جَعَلْتَ الْفَقْرَ
وَالْفَقَاةَ مَطْبِئَتِي الْإِنْسَانُ فِي رُكْبَتَيْهَا فَقَدْ بَغَى الْمَنْزِلَةَ قَبْلَ أَنْ يَنْقَلَعَ الْمَوَازِ
وَالْمَيَادِي قَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ لَوْ عَلِمَ الْإِنْسَانُ مَا كَانَ لَهُ بَعْدَ الْمَوْتِ مَا عَنَى
الْحَيَاةَ فِي الدُّنْيَا وَيَقُولُ يَدِي يَارْتَ أَشْتَى أَمْتِي وَقَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ
حُجَّةُ الْخَلَائِقِ عِنْدِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ الْقِيَمَةُ وَالْبَيْتُ وَالْعَمَى أَمَّ الْقِيَمَةَ وَالْبَيْتَ فِي الْفَقْرِ ذَلِكَ
قَالَ الْغَوْثُ الْحَبَّةُ حَبَابٌ بَيْنَ الْحَبِّ وَالْمُحِبِّ فَإِذَا أَفْنَى الْحَبَّ الْحَبَّةُ بِالْمُحِبِّ وَصَلَ
إِلَى الْمُحِبِّ وَقَالَ رَأَيْتُ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا تَرْتَضُونَ فِي أَقْوَامِهِمْ وَأَخَوَالِهِمْ بَعْدَ
الْمَوْتِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقَالَ رَأَيْتُ رَبِّي عَالِي قَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ مَنْ رَأَى الْغَوْثَ
عَنِ الرَّؤْيَةِ بَعْدَ الْعِلْمِ فَهُوَ مُحِبٌّ يَعْلَمُ الرَّؤْيَةَ فَمَنْ ظَنَّ أَنَّ الرَّؤْيَةَ غَيْرُ الْعِلْمِ فَهُوَ مُغْفِرٌ وَبَرٌّ وَبَرٌّ
الرَّبِّ عَالِي قَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ مَنْ رَأَى فَقَدْ اسْتَقْنَى عَنِ السُّبُولِ فِي طَلْحَالٍ وَمَنْ لَمْ يَرَأِ
فَلَا يَنْفَعُهُ السُّبُولُ فَهُوَ مُحِبٌّ بِالْمَقَالِ قَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ لِسَانُ الْفَقْرِ عِنْدِي
لِسَانُهُ شَيْءٌ بَلِ الْفَقْرُ الَّذِي أَشْرَفَ فِي كُلِّ شَيْءٍ إِذَا قَالَ شَيْءٌ كُنْ فَيَكُونُ وَقَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ
لَا أَلْفَ وَلَا نَفْثَ فِي الْإِنْسَانِ بَعْدَ مَوْرَدِهَا لَا وَحْشَةً وَلَا خَرْقَةً فِي النَّارِ بَعْدَ خَطَائِي
لَا هَلْهَا يَا عَوْثُ أَنَا أَلْزَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَأَنَا أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ جَرِيمٍ قَالَ يَا عَوْثُ ثُمَّ عِنْدِي
لَا كُتُومَ الْعِيَامِ تَرَانِي فَقُلْتَ يَارْتَ كَيْفَ أَنَا مَعْنَدُكَ قَالَ عَمُودُ الْجَنَّةِ عَنِ الْأَذَاتِ
وَعَمُودُ الْمَقَرِّ عَنِ الشَّهَوَاتِ وَعَمُودُ الْقَلْبِ عَنِ الْخَطَرَاتِ وَعَمُودُ الرُّوحِ عَنِ الْخَسِرَاتِ
وَفَنَاءُ أَيْدِي فِي الْأَذَاتِ يَا عَوْثُ قُلْ لَا صِحَابَكَ وَاجْبَابَكَ عَنْ أَرَادَتِهِمْ وَلَا
صِحْبَتِي نَعْلِي بِاخْتِيَارِ الْفَقْرِ ثُمَّ فَقَرُ الْفَقْرَاءِ ثُمَّ الْفَقْرَ عَنِ الْفَقْرِ فَإِذَا نَمَّ فَقَرُوهُمْ
الْأَنَا قَالَ يَا عَوْثُ طَوَّلِي لَكَ أَنْ كُنْتُ رَوَّاعًا عَلَى بَرٍّ وَتَوَّيْتُ ثُمَّ طَوَّلِي لَكَ أَنْ كُنْتُ
عَفْوًا بِمَعْرِئِي قَالَ يَا عَوْثُ الْأَعْظَمُ جَعَلْتَ فِي النَّفْسِ طَرِيقَ الْإِلَاحَةِ

وجعلت في القلب طريق العارفين وجعلت في الروح طريق المواقفين وجعلت نفسي محل الآحاد
قال لي يا غوث الاعظم قل لاصحابك واصحابك اعتمدوا دعوة الفقراء فانهم عندي
وانا عندهم قال لي يا غوث الاعظم انا ما اوى كل شيء ومسكنه ومنظره والى المصير
قال لي يا غوث الاعظم لا تنظر الى الجنة وما فيها ترائي بلا واسطة ولا تنظر الى النار
ترائي بلا واسطة قال لي يا غوث الاعظم اهل الجنة مسغولون بالجنة واهل النار مشغولون بالنار
قال لي يا غوث الاعظم اهل الجنة يفرحون عن النعيم واهل النار يتعززون عن العذاب قال لي يا غوث
الاعظم من ثقل سواي كان لصاحبه زيارا يوم القيمة قال لي يا غوث الاعظم اهل
الجنة ليستغيثون عن القرب كاهل البعد ليستغيثون عن البعد وقال لي يا غوث الاعظم
انني عباد اسوي لاصحابي والمراد لا يطلع على احوالهم احد من اهل الدنيا ولا احد
من اهل الآخرة ولا احد من اهل الجنة ولا احد من اهل النار ولا مالك ولا رضوان
ولا ما خلقهم للجنة ولا النار ولا اللذات ولا العقاب ولا الجور ولا القصور ولا القلعة
ولا في بلن آمن بهم او يقرهم يا غوث انت منهم ومن علاماتهم في الدنيا اجسامهم
محرقة تحل صاجها من قلة الطعام والشراب ونفوسهم محترقة عن الشهوات
وقلوبهم محترقة عن الخيرات وازواجهم محترقة عن الخطاب وهم اصحاب الماء المحروق
يوشقون شفاها وقال لي يا غوث الاعظم اذا جاءك الغصصا في يوم شديد الحر وان
صاحب الماء البارد وليس لك حاجة بالماء ولو كنت تمنع اجعل الجبل كيف امنعهم
رحمتي وانا سحلت على نفسي يا ارحم الراحمين قال لي يا غوث الاعظم وما بعد
عني من المعاصي احد وما قرب مني من الطاعات احد قال لي يا غوث الاعظم
لو قرب مني احد لكان لاهل المعاصي لا تهم اصحاب العجز والندم قال لي يا غوث
الاعظم منبع الانوار والعجب منبع الظلمة قال لي يا غوث الاعظم اهل المعاصي
يخونون بالمعاصي واهل الطاعات يحجون بالطاعات وفي وراهم قوم ليس لهم
نعم بالمعاصي ولا هم بالطاعات قال لي يا غوث الاعظم كثير المذنبين بالفضل والكرم
وكثير المعجبين بالعدل اسم قال لي يا غوث الاعظم اهل الطاعات يذكرون
الرحمن واهل الغصيان يذكرون الرحيم وانا اقرب الى المعاصي بعد الفرار عن المعاصي
ولا تبعد عن الطبع اذا فرغ عن الطاعات قال لي يا غوث الاعظم خلقت العوام

ولم يطبقوا نور بهاء فجعلت بيني وبينهم حجاب الظلمة وخلقت الخواص
فلم يطبقوا تجاورتي فجعلت الانوار بيني وبينهم حجابا قال لي يا غوث
الاعظم قل لاصحابك واصحابك من اراد منكم ان يصل الى فعله بالخروج
من كل شيء سواي قال لي يا غوث الاعظم اخرج عن غيبة الدنيا ففعل بالآخرة
واخرج عن غيبة الآخرة ففعل الى وقال لي يا غوث الاعظم اخرج من الاجسام والنفوس
ثم اخرج عن القلوب والارواح ثم اخرج من الحكم والافضل الى وقال لي يا غوث الاعظم
فقلت يارب اى الصلوة اقرب اليك قال الله تعالى الصلوة التي ليس فيها سواي والصلوة
غائبة عنها ثم قلت يارب اى الصوم افضل عندك قال الله الصوم الذي ليس فيه سواي
والصائم غائب عنه ثم قلت يارب اى عمل افضل عندك قال الله تعالى العمل الذي ليس فيه
سواي من الجنة والنار وصاحبه غائب عنه ثم قلت يارب اى بكاء افضل عندك
قال الله بكاء الصالحين ثم قلت اى الضحك افضل عندك قال الله تعالى ضحك الباكين
ثم قلت يارب اى التوبة افضل عندك قال الله تعالى توبة المعصومين ثم قلت
يارب اى عصمة افضل عندك قال الله تعالى عصمة التائبين قال لي يا غوث
الاعظم ليس لصاحب العلم عندى عيب الا بعد انكاه لانه لو لم يترك العلم عنده
لصار شيطانا قال لي يا غوث الاعظم رايت الرب تعالى فسئلته فقلت يارب ما معنى
العشق قال يا غوث عشقني وقابلني عن سواي قال لي يا غوث الاعظم
اذا عرف ظاهرا العشق فعليك بالفناء عن العشق لان العشق حجاب بين العاشق
والعشوق وقال لي يا غوث الاعظم اذا اردت التوبة فعليك باخراج هم
الذنب عن النفس ثم عليك باخراج خطر الله عن القلب والافان من المستمر
وقال لي يا غوث الاعظم اذا اردت ان تدخل حرمي ولا تلقت بالملك والمملوك
ولا الجروت لان الملك شيطان العالم والمملوك شيطان العارف والجروت
شيطان الواقف فمن رضى بواجده فهو عندي من المطردين وقال لي يا غوث الاعظم
المجاهدة بحر من المشاهدة وحيث ان الواصفون في اريد الدخول في بحر المشاهدة
فعليه المجاهدة لان المجاهدة بذل المشاهدة وقال لي يا غوث الاعظم ان احب اليك

الى عندى الذى كان له الوالد والولد وقلبه فارغ منها لو مات الوالد فلا يكون
له الخزن بموت الوالد ولو مات له الولد فلا يكون له هم بموت الولد فاذ بلغ
العبد هذه المنزلة فهو عندى بلا والد ولا ولد ولم يكن له كفوا احد وقال الى
يا غوث الاعظم من لم يذوق فناء الوالد بمحبتى وفناء الولد بمودتى لم يجد
لذة الوحدة اية والفردانية وقال الى يا غوث الاعظم اذا اردت ان تنظر الى
فى محل فاختر قلبا حزينا فارغا من سوائى قلت يا رب ما علم العلم قال الله تعالى
علم العلم هو الجهل عن العلم وقال الى يا غوث الاعظم طوبى لعبدا مال قلبه الى
المجاهدة وويل لعبدا مال قلبه الى الشهوات قال الغوث الاعظم من كنت
الرب عن المعراج قال الله تعالى يا غوث الاعظم المعراج هو الخروج عن كل ما
وكال المعراج ما راغ البصر وما طغى وقال الى يا غوث الاعظم المحروم عن
الصلوة هو المحروم عن المعراج عندى لكل زمان واحد يقضى به
وهذا زمان انت لاسئد تمت الرسالة الغوثية بقول الله تعالى

٧٧
يا الحكيم قال منصور بن عمار الحكيم من ابصر عيب نفسه اشتغل عن عيب غيره
ومن تفرغ عن لباس التقوى لم تستر عيبه بشئ ومن رزق الله لم يحزن على ما في يده
ومن سل سيف البغي قيل به ومن حفر بئر الاخيه وقع فيه ومن هتك حجاب غيره
انكشف عورته ومن تكبر على الناس ذل ومن افخر على الناس قضم ومن سخط
عليهم شتم ومن صاحب الارازل حفر ومن جالس العلماء وقى ومن دخل
مدرسة سوء اترحم ومن تهاون بالدين ارتطم ومن اغتنم اموال الناس افقر
ومن انظر العاقبة اضطرب ويقال العاقبة ومن جهل موضع قدمه مشى في دمامته
ومن خشي الله فاز ومن لم يحرب الامور خدع ومن راق اهلكه قصر امله
ومن استفاد من الجهل ترك طريق العدل

صفات سلبية شتى
وجوه عدم بقا قيام بنفسه
وحدانيته مخالفة للحوادث
صفات شبيهة بصفات
حيوة علم سمع بصر ارادة قدرت كلام تكون
الله تعالى خالق

تكون ما تدرية منه صفة حقيقة
قد زنده داخل بذكر ازله وابتدائه
ذاتك قائم ارادة تدرية تعلقه
نفسه وارتق ايله موصوف اولف تعلق ايدر
يعني الله خالق لا شئ يعني مخلوق
صفتك تعلق ايله وارايد جدير

كلام اكي قدير بر كلام نفس بر كلام
كلام نفس صفة حقيقة در ارادة قدرت
صفتك اكي ازله حق تعالى ايله تعلق صوت
حرف الله بوقدر وحق تعالى كلام نفسي ايله
متكلم روموصوف وكلام لفظي اولدركه
اكي انبعاثهم السلامك اوزر بجزيل واسطة
تذلل انقدر الفاظ ورووفه هر حرف حق
خلق ايدر مناسك لان مرتبه جمع وترتيب
ايدعي الحق الله تعالى وكرام لفظي مخلوق
اولوب اكي قرات ايدن انبعاث قراءه
حليله ايله قائم بذكر وكلام لفظي تدرية واخل
وزبور وكرام العمل بصدقه وروايل
كافيه كلام نفسي بدي اطلاق اولدور كلام
لفظي حق تعالى بدي اضافة اولدور صفت
حقيقة سمي معناه عدم ووقدر وكلام لفظي
اقتضات اولدور واولدور الله تعالى بدي
وترتيب ايدعي الفاظ بذكر بومع

السفوفه ١٥ ثم يقول بعد قراءة الفاتحة والا خلاص اللهم اوصلوني مثل ثواب
مايسرة لنا من الذكر والفكر والاقبال اليك والاعراض عما سواك وقراءة
الفاتحة الشريفة والا خلاص الشريف بعد العنول اجنا بالفصل والكرم الى روح
حضرة سيد المرسلين وخاتم النبيين وارضع المحبين والمعوث رحمة للعالمين محمد
النبي الامي العربي القرشي الهاشمي المكي المدني صلى الله عليه وسلم وعلى اله
وصحبه اجمعين ابد الابدين في كل وقت وحين والى روح كل من اله وازواجه وذريته
وصحبه والتابعين لهم الى يوم الدين خصوصا الى روح كل من مشايخنا سادة الطائفة العلمية الشريفة
والقادرية والسرورية والكروية والجنسية ولا سيما حضرت سيدنا واحسانا وقدوتنا الى الله تعالى امام
الطائفة وطول الخلقه وشمس تلك الحقيقة ذي القيمة الجارية والنور الساري بها الحق والحقيقة والدين
محمد الخاري الاولسي الشقيته قد كثره وافاض علينا كما افاض على العالمين بده والى روح كل من مشايخ
كل منهم واله واولاده وازواجه وابائه وامهاته ومريديه ومحسبيه ومخلصيه الى يوم الدين وصحبه والمؤمنين
والمؤمنات من الاولين والآخرين من الجن والانس والملائكة اجمعين من امة نبينا واهل بيته
خصوصا الى روح كل من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحدهم الاوس والكرمين
والحنيفة والروحانيين والشفقة والكرام الكاتبين والقائمين والاربعه المقربين علي نبينا
وعلى كل منهم افضل الصلوة واجل التسميات من رب العالمين اللهم اوصلني الى ارواحهم
وارواح من ذكرناهم تبعناهم وكتب في صحائف اعمالهم وارفع به درجاتهم واخل
في الفردوس الاعلى منزلتهم ومن علينا بمزيد محبتهم واحسننا على طريقهم وافضل علينا من كرامتهم
ولا تخزننا من خيرهم وكراماتهم وامتدناهم روحانيهم في السراء والشراء واليسر والعسر
والخوة والممات والدينا والآخره وكن لنا عوضا عن كل شئ واجعلنا لك واصفيا سواك
واكتب السر والسلامة علينا وعلى عبيدك المحتاج والفراة والمستافزين والمقيمين في بلادك
ومحرمك يا ارحم الراحمين واهم اماننا واحساننا واجابنا ومن يطعم في دعائنا ومن يعلنا
به وصلى الله تعالى على النبي الامي العربي القرشي المكي المدني صلى الله عليه وسلم وصحبه ولم يحسن ان يذكر في الصلاة

چون من هم او شدم که رایا دکنم
معرفت خواهی ز خود آگاه شو

[illegible]

رواد الترميكة عن ابن عباس رضي الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

اغتنم خمسا قبل خمس   شبابك قبل هرمك   وصحتك قبل سقمك

وَعَنَّا قَبْلَ فِرَاقِكَ   وَفِرَاعِكَ قَبْلَ شِفَاكَ   وَحَيَاتِكَ قَبْلَ مَوْتِكَ   وَصَدَقَ

قال الحق عليه السلام من تمسك بستي عند فساد امتي فله اجر حابه شهيد صدق يقول الله

الاسم عليه السلام اذا جالسهم اهل الصدق فاجلسوهم بالصدق فانهم
يخلصون واما ان يجلسوا بالزور فيخلصون

يدخلون في قلوبهم وينظرون الى هممكم
ان النبي عليه السلام العلاء فيكم العلاء فيكم العلاء فيكم

العلم اذ جالسمه الحق فاحس به بالحق في جميع حواسه فان

بسم الله الرحمن الرحيم
 آية الله العظمى محمد بن عبد الله
 عليه السلام إذا حدث كذب وإذا وعد أخلف وإذا أئتمن خان وقال عليه

لَا تَكُونُوا بَنِيَّ وَمَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يُشَبِّهُ فِي صُورَتِي وَمَنْ
الْبَعْدُ السَّلَامُ مِنْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ عَوْرَةً أَوْ مِنْ مَلِكٍ عَضَهُ يَأْهُ الدَّعْدَانِ وَمَنْ اعْتَدَى إِلَى اللَّهِ قَبْلَ

الذي هو السلام من كف لسانه بمنزلة النور والنجاسة في الدنيا والنار في الآخرة
والنبي من الأعداء مثل الحبيب الصالح مثل الطائر أن لم يوطئ من عطره أصابعك من ريح

فمن صاحب المسك وذر الخداد ولا بعدك من صاحب المسك اما تشربه

شرق بيك او توبك او محمد منه رحما خيسته

طار الله ورحله
 من كان لي وليا
 قال له لا يبعني
 ولكن يبعني قلب
 بعد ما كان
 يا رب جان
 بر در جهان
 هر نفس
 در دهر
 هر نفس

و علم اللسان في شجرة الله
 القلوب يرغون في قلوبكم وينظرون
 خان وقال عليه السلام سمعوا يا بني
 في صورتي ومن كذب عني سمعه أو ليس
 تتردوا إلى الله قبل أن عذره
 بك من ربه وقال عليه السلام من عذبني
 أما تشرب أو تجد ربه في ربه

[illegible]

که کفر یله شیشا طولیشدی عالیه
 حمل بور چندین طولوغدی افتاب
 یینه تازه ربیع ایردی جهانیه
 شرا یعدن ایلدی برار هار
 حقایق کلری دلزده بشدی
 چو دیشلر و صیبه اولدی باغبان
 دلی مو من ریاض جنت اولدی

مدحت ال اصاب
رسول الله
 دخی شول الو اصحاب کرامه
 دیگر کردی بو باغه ورد شریعت
 خصوصاً چار یار یزگر امت
 خدا نالار ایله روز فریدا
در بیان امداد
کتاب کلشن راز
 نظر قیل دیدی عیترتله کونه
 طو بر سن بو جهانده کوش جای
 سمای رفیع ایدوب اولحق توانا
 جانی بزه انتمکه اظهار
 قوه صبر اراق ایچنده رنگ و لوان
 صافرا شینه امر ایتدی باری

مدحت ال اصاب
رسول الله
 که ساری اولدیلر ایشو مر امه
 کید ردیلر انک خاشاک و خاری
 بو باغه ایتدیلر جانیه خدمت
 زری حشر ایله کیم بودور قمتا
در بیان امداد
کتاب کلشن راز
 قماش ایله ضعیف کونه کونه
 طو بر سن ذره دن سرب نیهای
 دوشلدی البته بر قوش رعنا
 ویر رخاک سیاهدن دور لوازه
 چقارمش یازمش انده خط رعنا
 که پانک ایده بهارین سیره زاری

اف هم صولیه فراش نسیان
 صالوب سجاده کل طرف چنده
 قوروله صحت حقایق هر سو
 بو و صفیله قوروله انده خلقه
 لسان حال ایله او قویه قران
 خبر لر سولیه اوراق اشجار
 بو مجلسدن بو بنده بی خبر دم
 ایر شیدی کوشمه بر صو کمالی
 که ای محبوس اولنگر کاب و کله
 بود و رایجوه جو کله و قطب الاقطا
 چون اولدور جمع اسرار عرفان
 حقایقدن خبر لر ورسون اول شیخ
 کور کوب روین ایچالو جام حلا
 ایچوب زرین قدحون جام ضافی
 اولوب مست اللوحه سیک چاک
 رداسین رهن ایده بر جرحه جامه
 بو اسرار ایشیدم چونکی اندن
 او جمعه جان نود لکن طالب اولدم

دوشیه فراش اخضر دن کشتان
 کله دور لو شکوفه انجمنده
 قویله شیخ اوله اولدور خوش بو
 کله قوال اولوب بلبل بوشوقه
 ایچوب راح حجت حجت اوله جان
 هزار دستان او قویه ورد اسجار
 بو عبدلن نصیب بی بصر دم
 که صورت عدا یش سو بلر بو حال
 صلا دیر صحت کل وار چنده
 سزار جمع اولاقاشنده احباب
 لدشیدن خبر لسون مریدان
 او عامدن اثر لر ورسون اول شیخ
 الوب بوین دیار قاف حولا
 قویه بر جرحه سته تنک و نای
 ایدوب اولدم سماعه کیره جالاک
 لباسین بیغ ایدوب بر می خلاصه
 بکل عقل و هو شمع کندی بندت
 او زمره صادقانه راغب اولدم

که اول مجلسه اولام بنده حاضر
اولم جمع اهلنه عبرتله ناخبر
الام هر بریندن بر سبق بت
او قویم هر بریندن بر ورق بت
بویام رنکنه هر چجه کین تا
نیمندن الام بوی دلارا
دها نین اچمندن هر غنجه یار
اولم سزی درونندن خبردار
بونیشت اوزره پس بستانه واردم
چو طغلم مکتب عرفانه واردم

در بیان حکم

کورورم حاضر اولمش الله چکرم
صرا مش بکزی چشمی دانی پرغم
سفر اهل دیو پاینده چورپ
ایا غی توزیله دورور مودب
کوروپ رنگی انک خسه اولام
الو پی پسدم بسنه اولام
قاتنه واردم ایتدم مرجبار
لقاشی برله کسب ایتدم صفار

سوال حکم

دیدم او صحن بستانک فریدی
که نسین شیخ وردین خاص مریدی
بو بزمه سندن اقدم کسه او یا
قدم بصماده هر کیز دخی دیار
بیان اهل وسن صورته هم زاد
ایراق اولمزوی احبابه بخداد
نه اقلیمک سلامین ایرکوروسن
مکانین قنده دیر قندت کلورسن
نه ایشنه کوندور لاک بونده ایجا
بغی بیکانه صما ایله نسیات
دند ندر زعفرانی رنگ رویت
نذرت ویردله حسرت بو بویک

جواب حکم

دیدم

دیدم هم درد ایش سن چو نیکی یارا
ایشت بندن دکلتن سنک خارا
بن ایدم باغ قد سنک کوشه کیری
دیسک بربرکه المزدوم سپهری
جالی حق ویردو رنگ و بوی
صیجری دست لطف اب روی
الوردم فیض اقدسله مرتبا
ایچردم دم اب لطیفین بی سراپا
هو او قداس ایله رغنا ایدم بن
تجد برله بی همنا ایدم بن
بناگاه امر ایدوب اولرتب جبار
بغی بو غریبه کوندوردی ناچار
ایردیلر مقام منزلمدن
چقد دیلر کاغذت ایلمدن
بودور بکرم صارو چشمده غم و
بو حالتدن دروغ ایچره غم وار
ایا غم کله دیر باشمده حلیراق
بو غریبه بکارد اولدی افاق
غریب اولام دیلمدن بر بلور بوق
نه دیم سرک زشتم دخی وار جوق
جهان خلقین بکاییکانه بولام
فواحوالی افسانه بولدم
کھی سر حایله حاتم دیکر کون
کھی شش بر کھی شش پاره اولام
کھی بولرده یاپدم بیت الاحزان
کھی بولرده یاپدم بیت الاحزان
یه اخبر بولدم در دیمه چاره
الذت دوزکارین داد فریاد
جفا خاکین صاچر باشمده هر بار
بوغریبه چکرم عجز جانان
نلر ایتدی بکا کوسردی نادان

نلر ایتدی بکا کوسردی نادان

بودرده بوته پس در خانه کلام
 بودم شمع استانده قووم باش
 چون ایتدی سرکشین بکاتقریر
 بورمری چون او قووم صفحه کون
 بواحوالی چوبلدم حب حالم
 او نمشدم ینه کلزای اگدم
 بوکلخن ایچره کوردم زخم خاری
 او بری باد ایدوب مسانه دؤم

آمدن سنبل بمحفل کل

انک اردنجه کلوی سنبل تو
 طلغمش موی و حالیدیر پریشا
 خبر سو یلدر و نشتن بروی
 دئی بویندن اولدوم حت حیران
 بو بوی دل رو بای قندن الای
 نه دو کاندن الو پس قیل خبردار
 دیدی ال عطری دو کانی صورمه
 مقید اول بملله کانی صورمه

جواب سوال سنبل

دیدم کاندن کلن کاف بر قفس
 بخالداده درویشانی سوبله
 دیدی اول ازل باغنده ایدم
 او لوردم کوه وحدته سرافراز
 بهاری داغ ایدو بی زمستان
 نسیمی یار ایله خوش بوایدم بن
 یهرو حوت ایچنده غرق ایدم چون
 بنی بوسا حل هجرانه صالای
 پریشان حال اولوب اواره دؤم
 غنیم یوقدور ورکس انسیم
 کی اطفال الذن مرده اولدم
 کی باشا قنوب اولدوم موقیر
 جفال کورشم دوران الذن
 بیلم بو کردی بو غممه باری عجران
 ایشتم مجلس عرفانه کلام
بیان احسن

زربین قدح

طو نوب الله قدح ایلر متنا
 هنوز مملود کل اندن تهیدیر

ولی بویندن اولمش شویله سکران دورر برکوشده ستان و حیران

سؤال درین قدح

سؤال ایدوب دیدم او طالب راج ندر سکرک ندر دستکده اقداح
نه بخاندان الیک اشو جایی نه ساقیدن ایچوسن بو مدای
نه باغ ایچره صفامشیر شرابک نه انشده بشویدر یا کبابک

جواب درین قدح

دیدم غمانه حقیر بود و نیا سراسر کاس اولویدر اکا اشیا
حبت خرایله مخلود وراثت باح اکا چشم وحدت اولدی اقداح
کبابیدر انک اکا دعشاق بوی سوبلر سکا هپ نفس افاق
بشور اول کبابی نار عجرات کرکر اوله سین سوزان پیران
بیانات عدمت بونده کلام وجودم مصرینه سیرانه کلام
چوباقدم چشم عبرتله جهانده سراسر کلام نقش و فسانه
کیرو دقتله قلام اکا نظار کورورم عمر برنده سرستار
اوسیرتله قواشیا انا الحق دیوسوبلر کور و نور وجه مطلق
بو حال ایتله باقدم ایسه قنده او قودم غمه وجه الله انده
شرابی وحدت کاس اولمش اشیا حدقن پس قدح دوزدم مهیا
کوزمدن چونکی نوش ایتدم مدای او دمه بولمش مت و مدای
خمار کمدی باشمدن اصلا ایقلق بولدم عوشده اصلا

ایونکی

ایونکی ندر اچق بوجشم بینا ایدر حمل من مزید سترین افشا

نصیحت درین قدح

اچق دوت چشمکی سندخی صوفی اچه سن برکون اوله جام صافی
بوجلسده اولاسین مت و شاق نذر بلیمه سین باشیله اباق
دیلر سین اوله سین بوقنده مگر کرکر اوله سین عرایشه ساغر
قدح دوز قدحون قیل مهیا اچه سین سندخی جایی مصفا

در بیان امدن بنفشه

بنفشه کلام چون بواجمده صالوب سجاده سین طرف چمده
اکوب بویین او تورش عابدانه او قورایات فانظر عارفانه
نجات پایتده صاملش دو چشمی بو یا نمش لاجورده جمله جسمی
علاو شکل اور نمش شب کلامی ولی پر معرفت مردی الهی
بوشکیلله ایدر اول ستر احوال شوکیم عارف دور اولور خبردار
بوشکیلله ایدر اول ستر احوال لسان حال ایلله سوبلر دیمز قال
ولی بوی ایدر افشای اسرار شوکیم عارف دور اولور خبردار
چوبویندن خبر طویدم دروئی دیله رکی صورم پس اندن اف

سؤال بنفشه

دیدم ای خانقاه کلامه صوفی سؤال وار سکا حال ایلله وافی
نی ایتدی بوبونک مت حیران ای قندن الوپسین ایلله تبیان

نه کافه او غردین بویک بیان ایت بکا اول سرخفیدن عیان ایت

دک بوی ختن یا مسک تا تار مکر بود و رنسی سراسر

نه کاملان الو پسین بوی کمالی بیان ایله بکا بوحسب حال

جواب بنفشه

دهان اچوب شروع ایتدی جوابه شور مرزی دیدیم صفر کتابه

نسبمندن کلور بوی دلارا بو طبله دولار عجب باغ صحرا

دماغ جانده ویرر عطری تاز دوشراندن کوکل طفلی نیاز

دیدیم حجره وحدتده تنها عکوف ایتتمدم انده بی سراپا

دیده ذکر ایدی کوکلمده موی بکا ویرد او مشدی لاوالا

جنابه دو نقش ایدم رو و جاف دیردم حالبله لطف نهانی

بو یسندت یوغ ایدی بنده نشانه طور ردیم بو قلق ایچنده فسانه

فرا طبرافه عرق ایتدی سراسر نه خرقم وارا ایدی انده نه افسر

ایریشدی ناکهات انفاس رحمان عطا ایتدی بکا بوی فراوات

بو یسندن صبغه الله خانه بسندن طو تلام انده جو کاشانه بسندن

چون اولادی بکا الطاف الهی کیندم خرقة اور دیر کلاهی

بو بوی اندن الدم کاغ اولادی چو عطار او مشم دو کام اولادی

بی قوی صوفی سن افی اسسه یونجه کیت یور لومه کافی اسسه

که بنده عاریتدر بوی والوات کیدن بدن ولی باقی دورر کان

بنفشه

دیلر سن بن نکی خوش بو اوله کین نقای یار ایله خوش رو اوله سن

وجودک قبه سین کور خانه ایله بودنیا کار فی افسانه ایله

او تور بو خانه خلوتده تنها دیلنده ذکر اولاد کوکلمده

جنابه طوت یوزک شام سحرگاه جکر شرحه لشون ایلکله اه

او یانق اول سحر کرده صفایول بو غفلت ظلمتدن چیق ضیا بول

عوا میلده نجه بو کارو بازار بکله بیک یوکی اولدک ستمکار

براق بو کثری خلوت نشین اول قرشمه خلقه کل وحدت کرن اول

نیم کیم اکوپ بو یوک عربار چکوپ اسهاسنی دلن بول انوار

بناکاهی ایره انفاسی رحمان وجودک ملکی اولدم اوله تالان

چو غارات اوله قلیله وجودک هنوز لایق اوله حقه سجودک

کیده فانی کله یرینه باقی اوله جانان سکا اولدمه ساقی

شوی دن ایچه سن بو قدر غماری شوکلن دیره سن یوق زخم خار

فوقا سین نافه سیز بوی عطار نه کلدر نه بنفشه اف دل را

اولا سین سندخی اول بویه والی سکار شک ایده اولدم شک عالی

اچه سین سندخی دو کانی عطار اوله طالبلره دیدار بازار

ولی پرمشید کامل سیز اوماز یولک یا کلمه بوایش انیسیر اوماز

انوکچون مرشده کلام یونیده قوم کل ایاغنده رو فکسند

در بیان آمدن لاله

کلوپ بواجنیده لاله شیدا
 دروننده طو تر داغی پنجهات
 طور دور بر کوشده پرخون و پرداغ
 طاشی ساده درونی پرا مدهیر

سؤال

لاله

دیدم ای عاشق شیدا و پرخون
 یوررکن ساحه خلوتده دلشاد
 بوداغیله نه کلخن ایچره یاندک
 ایشک طاغرده کونک مثل بخون
 نزن اولدی کانتک تحت اباد
 بورتک قانه یا قندن بویاندک

جواب لاله

جوابه اچدی چون اغزی لاله
 دیدی خوشدی ازل باغنده چاغ
 اودم بیمانه سیز جای الهی
 صفای عشق ایله خندان ایدم بن
 بو غربت ایچنه صالدا ارادت
 مکالم کلشن ایکن کلخان اولدی
 قوناغ شمدی اولدی تحت اباد
 ایچوردی قاف پس لعین بیاله
 نه چشم قاپدی نه دله داغ
 مدای نوش ایدرم بی ملاهی
 قرین صحبت جانان ایدم بن
 مزاق جانمه ایردی حرارت
 بکا پس ترک ایکن تیکن اولدی
 دلشاد اغم اندن اولدی ناشاد

قودی پس دست تحت سیخه داغ
 بکا قانرا ایچوردی کاس کردون
 بکا بو محرم اولمشکن کران بار
 بودردیله برزاواره دوشدم
 صلا و عدایله اولدم خبردار
 قارم کندی بنده جمعه کلام
 اومارم ایره شیخون بکارم
 بلا برله برا ولدی صلاح ایله باغ
 دروغ داغ و چشم اولدی پورخون
 فلک ابتدای بوداغی بکاسر بار
 کھی باغده کھی کهساره دوشدم
 که طراز ایچره جمع صوفیان وار
 بو ظلمتدن رهیا یا شمع کلام
 طویام ارشاد برله بوی جانان

در بیان آمدن سوسن

باخر کلدی سوسن دلو راپا
 سپاهیدر بائینده طلیلساف
 طو تمش بلنه تیغیله خنجر
 المده نیزه نسی وار شویله چالا
 او مجلسده ایدراظهار حالات
 ولدرویش باطندر نهائی
 عدواسر قتاله شاه سنجبر
 دلبرانده طور و جمع ایچره پاک

سؤال سوسن

دیدم ای صوفیان ایچره سپاهی
 نذر بیلنده بو تیغیله خنجر
 المده نیزه و بیلنکده تیغین
 بو مجلس جمع اهل صفا در
 بو کلشن ایچره سن مردوالمی
 بو مجلسده بونی سندن کیم استر
 بو جمع اهلنه کلنری دریغ
 بو هیئت انلره سندن جفا در
 بو کابیکانه در صایله احباب

بولار لاهولدن دوتر سلاهی
 بولار عجز بيله بولور لر فلاهی
 قوشمشدر ايدر لر خرویه خاص
 بولار بیلر بیلینه سیف اخلاص
 بولارین ذوالقاری لادر الحق
 بولار نفسی بیلور دشمن الحق
 طوتغزلر بولر سیف کما حق
 بولارین نیزه سیدر اسم قهار
 زبانی نیزه دیر خیر بولارک
 بولارک طوبودور راه سحر گاه
 بوراق بیلدن بولار دوی سلاج اول
 طوتوب اخلاصی پک اهل فلاح اول

جواب سون

دهان اچوپ دیدی ای پیر سائل
 مشکوفه جمیع در کچه گلشن
 ولخالی دکل از خار و خاشاک
 صفاسنه بولارک طعن ایدر لر
 عیوبک کور میوپ اول خار بدو
 کوی الدن الیه کور سه اوندان
 البشور زائر نین دا حنینه
 چوانکار اهل بدر بلغم صفاف
 جوفوق اولدی فساددن صلاحین
 سوزن وارد روی دیگله مسائل
 بولار هیچ صوفیلر صافی روشن
 قو طغان حوزی شویله صفاف
 دل اوزادوپ جفا لعن ایدر لر
 اولور هر بکینه شویله بدکو
 اولور سن و ش غصیدن تیروندلا
 خلا و بر مک دیر کول خرمینه
 میانین شد ایدوپ ایلر جفاف
 نه بلسونلر انلر باطن صلاحین

اولاری رغم ایچون طاقدم اف
 سپاهی صوفیم شویله که ثنی
 محبتم ازلدن صوفیا نین
 سیاست اهل ایچون اولر رب جبار
 سلاحیله طورپ مجلسه بی پا
 رعونت اهل صانع قو کما حق
 اثرا بتدی بکا علم لدی
 عدد سیم اولاره باغبانین
 بنی بوجلسه کونردو ناچار
 صلاح اهل صفا سبن ایلیم تا

در بیان احسن زینق

کلور زینق لباس درویشانه
 جبینده سلاح اثار پید
 باشنده شمله سی وار صالحانه
 دیر اوز تمش کوال حاضر اویش
 اولد مسمیه اولمش شویله سهو
 سرایت ایلمش حالات ازکار
 ایاغ اوزره دورر اولر خادعانه
 دروننده صفا اولمش هویدا
 اودنی بوین اتمش عابدانه
 سماع صوفیانه ناظر اولمش
 اثرا تمش اکا اثار لا هوت
 سماع اتمک دیر حالتله ناچار

سوال زینق

دیدم ای صوفیان ایچنده صاف
 باشوک قنقی شیخ اوردی بونج
 سنی کیم او قودی بوجعه درویش
 مکانک قنده در قندن کلور سن
 عبادتله ازل عهد یله وافی
 که هر مجلسه بولمش سن رواج
 ایاغ اوزره طورر سن شویله درویش
 نه اقلیمک سلاصک ایر کورور سن

جواب زینق

دیدی فانظر الى آثار رحمت
 که بنیست ایدم تحت زمینده
 چالندی ناکهاف صور عیدین
 او یان خایه خدمدن باشی قلدر
 چون اولدوم بوسدا یله خبردار
 قرارم کندی غرم ابدم بوجه
 دلود یوانده استراصلوا و صلا
 چو صوفیم بودم کلام صفایه
 اورندم اثبوتناجین قدمدن
 دکلمشدی بو کثرت بین الاعیان
 بوجمعیده بنم خادم خاص
 ایاق اوزره بکاتور مقدر رخی
 چو بیلم بغلدم خدمتد از جان
 محبت تبغبله پایم کسرل
 ال اوزره ایدرم قطع مراحل
 چوپایم کسیدلر راه وفاده
 نیجه اجبا ایدر اموات سبحان
 با توردم طهراق ایچنده کمینده
 بکا بر رعه اولدی امرر عیدین
 صفامیدانده کل دور کل دور
 که کلشانده سماع صوفیان وار
 بولام کل مجلسنده تاکی ملعه
 که الجنس الی الجنس بمیلو
 بحمد الله ابریشدم مرجبایه
 واعطی کل شیء اودمدن
 اوروندیم شمد صورت طوند
 سلوکومده طونارام راه اخلاص
 اولام تا مجلس کل ایچر خوش بوی
 بکاتاب اولور ارباب عرفان
 الوپ الم صفایه ابر کورور
 مزیندیر بملله عمر محافیل
 ایا غمه باشین قور کل صفاده

بنی کلدن

بنی کلدن چقاروپ دست اخوان
 بو عزت لری بکا خدمتدن اولدی
 صفایر منده جایر فوق اقرات
 بور حمتلر بکا رخصتدن اولدی
 ایشت بندن دیلرسن حب جالی
 او لور لار خدمتده جت جالی
 چیقار نفسین مراد اتین ارادن
 مراد اتک بته راه جفاد
 چو خادم کن او یانق اولر سحر شاک
 سنی بولان قوماسین خور اخشام
 کله بردم فیوپ صف تعالی
 صوره صف باغلیوپ و شونده
 بو نقلی چون ایشتم از پیغمبر
 بیور مشدیر کیرو سلطان اکرم
 انچون رحمة للعالمین در
 انچون هم شفیع المذنبین در
 کلوپ نیلو فرانده چشکی کربان
 اچر پوتمز کوزن مجلسده حیوان
 قرار یوق صواوزره عجمو انقیل
 حلاوتله او قورایات تنزیل
 صالوپ سجاده سین صواوزه اوپا
 عبادت قصدین ایتمش ابدی بی پاپ
 ریاضتله صار رش بکری انک
 خبر ویرر بواشدن بوی انک
 سیر طومش باشینه صاع و صوله
 طور حالتله اولدم بر محله

نصیحت زینب

در بیان احسان نیلو فر

سؤال نبلوفر

سؤال ایدوب دیدم ای زهرای نذر حالک بکا ویرکل جوابی
 بچون یوق غیر بیلره اختلاطین ایاغک کله ترک ایتمز سین ایک
 صواوزره دیر مکانک عجز زورق دکله خلق ایله وخت وارانجی
 نذن الوردی سکا بو کرامت کراب اوزره ایدرین خوش افا
 دهان اچوب اودم اولمرده خوش **جواب نبلوفر** چوسائل سن بدن دیکله خبرال
 کمن براعل حال ایدم جهانده کلوب سیران کزدم ابن وانده
 نه بیره واردم ایسه بکا حساد بنی طعن وحسدله ایتدی ناشاد
 حضور قبله چون ایدی نقصان عبادالم صفاسی بولدی خیران
 چو اوجب اولدی اندن عجز ایدم وطن ترک ایدوب اهرچای کتم
 بکا طار اولدی اخو ربع مسکون کروپ دریایه اولدوم اندم فون
 چیقاردم چله لرا ایدم ریاضت بو حالت اوزره الوردی کرامت
 بو کز صوا و ستونه سجاده صالدا بو حاله شکر ایدوبن سجده قلام
 کلوب اوستمه سکون چکدی خنجر دیدی ای مرد صالحون محقر
 بو خطه کوسور کن غلط و طامع بو استدر اچکی دیر سن کرامت
 سکا قلدی بو اظهار خاریق واریکن اکرم اعلم خلا بوق

کلور بر بکادن زینق جفاکار دل اوزادوب اولور اولده ستمکار
 زبانی شش پرک ویرر جراحت شوعا تله اولور قطاع راحت
 چو جانم بو جفان اولدی بیزار سپر صوندم صبردن انده ناچار
 چو صبر اولدی بنام راحت اولدم صفابولدم اودم بی محنت اولدوم
نصیحت نبلوفر ایشیت بدن بونی ای مرد صوفی نذکو چوق اولور سه سکا جانی
 تحملله صبر دراکا قلفان قوا تنبین سکی سکا طعن نادان
 سنک بازارنک اولسون اناجه قوطنه نذیلر سه سوبلسون خلق
 اشک اک احمد مختاره حساد دیندیر ساحر و مجنون اکا اد
 کجی شاعردید بیلرکی قصاص ایشیدردی طوئردی راه اخلاص
 بوری حقیله ایله کار و بازار سلامادی سکا کیم اولسه ازار
 قو خلق خالقیه اولر مقید رضا سین کوزله اولر عبد مؤید
 نه غم سندن اگر راضی اوله حق سراسر دشمن اولر سکا بو خلق
 غضب ایتسه سکا رب توانا مفید اولر رضای جمعه اشیا
 صفاسور سکا کر نادان اته سنک چوشاخ میوه دارکن ایلمه سنک
 بمشلی اغاجه چوپان و نادان چوماغین اته کلر طمعه او جان
 سپر قبل صبر کی باشوکه درویش بومرسل بولیدر که اولمه دلریش
حکایت مناسب از زبان نبلوفر دیدی بردمده بن بر یاغده واردم
 نصیحتلر بولوب خوش چاغده ایدم

کوروم انده بر خوش بشاخ بیالا
 و در با شنده وار بر سنک نیایاک
 سوال ایدوب دیدم ای شاخ نهمت
 دیدی بر دمه بر چوبان نایا
 صیدی اول شاخ بن میوه و دو کدم
 بو غم دیر که کر شاخ مغبلان
 بو معیندت بودور سنک کرامت
 انچون طوقشتر باشمده ای
 بوخت خاندن او غمده امانی
 جوراحت منزلی اولدور بلورکن
 دیر سن خرمه دو شمیله جرمه
 و در بر شد کامل سیر اولماز
 انچون بن دخی بو جمعه کلام

در بیان آمدن ترکس

کلور ترکس بو مجلس ایچره حسان
 کوزن اچوب جهانله قاعیدیر
 که اشیا مظهر حق دیر سراسر
 کوزن اچ بو جهانله فلمه همیا
 اولوپ ناصح افورایات قران
 بو احواله قی بر معتبر دیر
 مظاهرده ظهور کور برادر
 صحایفدن اوقی اسماء و حسنا

نلسویل

نلسویل سکا اوراق اشجار
 طویاسن هر ورقدن برکنای
 اولوپ دور هر ورق بر سفره مشور
 بو نك ایچنده دیر عجب لوح کرسی
 بو مکتبت نه طویسون مردنان
 کر کز دن قلو رسک لوی ساده
 بولورکن نامه حقدیر بو اوراق

سوال ترکس

بو اسراری چون ترکس ایتدو افشا
 دیدم ای بو ستانک مرد مستی
 ندن دیر دانهما ستانکین سن
 کوزن اچوب کور بخت افتای
 نه کوردو عین شمس ایچره بو نك
 کلا دانه مقابلدیر حبیبیل

جواب ترکس

دیدو عبور تله با قشم جهانله
 بو معیندن بقارم افشابه
 فجن طولنسه کلمه لیل هجران
 کوزم اولدم یومارم عجب خفته
 حقیقت صحفه رغبت این وانله
 که ترشیده مظهر دیر جنابه
 اچلمز چشم و بختم پس الان
 کورنسه اچلمز هفته هفته

که خار اولور بکاهپ روو اغیار سزادیر کور اوله بی روو دلدار

نیمین

کوزندن ایچمک ایسترسین شراف
حقیقت کوزله صوفی قوسر ایچ
ویرمشدیر سکا بوموی مرکات
کافی دام ایله سین ایله ازغان
ای دام ایله عتقاد ایله
حذر ایله حذر ای اهل انصاف
حقیقت کوزلک الدنمه نقشه
کیدرسین روی اشدان بوکود
او دم عرش علا کورینه فلآت
کیده کولک کوزینک بو تقای
و لکن اولنجیه صاحب ارشاد
انکچون بن دخی ارشاده کلام
بومجلسه کوله فریاده کلام

در بیان آمدن سائر ازهار

بو ترنبیله کلدی جمله ازهار
او قودم هر بوزن درسی اسرار
صلا اولدی دیروای خاص عامه
انچلر صف طونوپ کلدی قیامه
طو تره شای انده برکتای
او قورنده بولنلر فتح و باب
صلرستی دیر بندن سبق ال
لذی علمدیر کلیر ورق ال
قورلدی حلقه توحید اخبار
اسدی یاده جذب بین الاشجار
قورلدی چون بو حالت اوزره صحت
دکزدن جان دعای الدی لذت

درونی عربینک کلدی جوشنه
چیچک صوفیلر بربر حروشه

کمدستاری باشندن اتد
کیمی خرقه سین خماره صدق

کیمی بنی کی اولامده نالات
کمدف کی اویش بینه کربیات

سماع ایلمر کیمی عجبو کردوب
کمی طبر اغه دو شمشلدی بکر کون

کیمی بیخوش ایدر وجد واجد
کمی را کعله فامش کیمی ساجد

بو حالت ایچره بلبل اولدی قوال
او قوراسرارتو حیدن برز قال

بولارین وجدی ارتیر لذتندن
صقار کب ایدر لرحالتندن

بولار بو حالات ایچره خارکار
حمدن انشی نیز اتمش ازار

نه وجدی وارنه دله هوو عای
ولیکن التزام اتمش جفای

خدایا فضل ایدوب از مکر کار
فراخ اهلنه لطفکدت نکدار

زمره شکوفه کلک ظهور مراد ایتد کلریدر

بولار چون فراخ اولدی صحبتدن
هنوز کل جقمه مشدی خلوه نندن

چو حالتدن برز بولدیلر ارام
دو نوپ پس بلبله ایتدیلر ارام

که اشخ استانده قوبان باش
دو کن عشقنده انک عرسو باش

نیاز ایله بو کون اولر مرشد وار
بزم ایچون حضرة لطف ایله بلوار

که جمع اولدی قیونده بوخه احباب
اولاره لطف ایدوب فتح ایلمر باب

که هپ عاشقکدر درارضی دور
کلوبدور عربو مشاقه سرور

اولار هر حذت اشودی استغفار
سهایه چیقدی شایم اه وزاری

دمد بر اید سبن احبابه چاره
 لفاک مرغ ایدوپ زخم خاره
 اشتد بونی بیل ایتدی فریاد
 دیدد قند زرد بومرغ ناشاد
 بلور سبز عاشقی شیدا سیم بن
 بوکشن ایچره بر رسوا ییم بن
 بو بدار که بوجع ایچنده تنها
 طورم بر کوشده فحشله شیدا
 نیم خدیم دکلیر ابرام تمام
 نیم چوق عاشق مشهور افاق
 بوکشنای دکلیر راه عشاق
مطلبک صولوزنه بیلدن مایوس اولوب بنفشه بی افکاسلر بر
 چوما یوس اولدیلر بیلدن ازجا
 طنشلر بر بر بله جمله اخبار
 بنفشه بواشی کورکت راودیر
 بومرغی حاله اولد وار ق سزادیر
 که بودور ایشکنده خادم و خاص
 بوجع ایچره بو نکدور راه اخلاص
 دیدیلر ای بنفشه عزم قالدایت
 واروپ اول پیره بزدن عرض حالایت
 حضورنده اولور سک عرس شام
 سزکدریس بواشده عرض اقدام
 دهان اچوپ دیدی او جمع اخوان
 بلور سبز خانه خلوتده پیران
 بولولور مع الله دن غونه
 انکچوندر دوشلر بو کمنونه
 او بیت خانه نک مهمانیدر لر
 بولار اولدو عالمک سلطانیدر لر
 بودم اتمز برمله کری بازار
 اولور کم بن اولام بواشده ازار
 دیوپ کل اندیشده ایشکنه قودی بن
 اقتدی عین رنگین ایله باشین
 نیاز یله دیدی ای قطب الاقطاب
 قیونده منتظر در جمله احباب

لفاکله ایدر لر اوله لرشاد
 نیسمکده بولار راه ارشاد
 صچاسک عالمه بوی مطرا
 شیمکله طوله هپ باغ و صحر
 سکا منبر اوله باغ ایچره کلشخ
 لدنی علمنی او قویه اشیاخ
 ایشندی بو سوزی چون کان عرفا
 کرمون جوشه کلدی بحر احسان
 دیدی وحدتده کرچه کارا نسیم
 تخر دله بودم پیر جیوانم
 که وحدت عالمنده عمر یک دم
 هزاران سال کثرتند ز اقدام
 اولد طابیرین شوقی لفاسی
 بنی جذب ایتدی اولام مبتلاکی
 دمدم خنبره ایتدی صعودی
 بودم ارشاد ایچون ایتدی قعودی
 بوکشن جامقده جمله صوفی
 اولوب حاضر ایچره لرجام صافی
 بنفشه چون کتوردی انده مرده
 صفادن کلدیلر عربی وجده

بر سحر کلک خنبره شاخ صعود ایتدی و کیدر

چون ایتدی تضلیه بیلل سحرگاه
 جیقر کل خنبره شاخه بسناگاه
 کوروپ روبک قنوسی اولدی مبهوت
 بونا سونه خجالت ویردی لاهوت
 چو کل اجمادو اغزین نیجه ایام
 ول سو یلردی بونی شراغیام
 تنالراوقودی بیلل فراوان
 استوب یادی صباوش اولدی خندان
 دهانک اچدی ایتدی سینه سیلک
 کیروپ میدان شوقه اولدی چالاک
 معارف محزنتدن اچدی باب
 او فور هر برور قلدن بر کتاب
 چو مجلس ایچره صاچدی عطری تاز
 عبیری کسه المازدی پیازه

طویلند بوی آنکه مستانار ^{خونبار} قلان درویش کیر بر بوسه
 دکان پیدی عجب عطر سی عطار یا خرا ولد پلرا کا خربدار
 خجالتند قوازه رخ خوش بوی باین اشقه صالده عجنان مؤ
 کی مستانه وحدتدن اورردم صولر بوزین او بارانی شبنم
 کی سولر حقایقند مهمی کی اسماء بوزند که مصفا
 کی تفسیر ایدردی گاه تاویل شو نیکم ویرمدی انوار تنزیریل
 شود کلو کشف اسرار ایدردی فنا به اخر ایدردی انده ارشاد
 بوجمعین واری واری ایلن اذعان بوجعیت اولور تیزده پریشان
 مقرر در خزان هر بهارین صوکی لیل اولیر در هر بهارین
 غریب وار دیر او کونده طلوع او صول و ار دیر لایب فروغ
 چود و نیا فرع اخردیر بلاریب بوفری طاهر او ملش اصلید بر غیب
 بوراق فری بایش اصله مدام اول سعادت ایچره صوفی مستدام اول
 خراستند امین اول بوجهانک بلاسندن خلاص اول ابن وانک

سؤال سائل بکل

چون شرا غلطی کلانده نکاتی قونک حل اولیدر مشکلات
 و دیوینده قلام انده تشنه نضر عله یا پیشدم کل پیشینه
 دیدم ای کلش ایچره ابا و شهوار قولاق طوت بکالطف ایت مشکلم وار

بوی دریل فری قندک الدک با بوزنک غریب قندک الدک
 نه کانک عطر ایدردی بیان ایت بکالیدر او کافی خوش بیان ایت
 دیدی کانک صورار کین خاشقه وارکل بکاندن کلیویدر اکا صور کل
 تنزل ایلو پ پس شاخته فی الحال دیدم او کل بدای ایلده افضال
 کله سندن ایر شمش بوی جان بخش بومحلیب چون سکا کلدی سور پر خوش
 بفر دانه قاپوندن عیان ایت بکا اول بوی مخفیدن بیان ایت
 دیدی اوز که دن الدم بنده اف صورار کین وارا کاکا صور سنده ای
 ورپ اوز که دن ای سائل اولدم کدایم هر قبویه حائل اولدم
 نضر عله دیدم ای مرد معفی مرادم وارفکنده ویرکل ای
 کله بو سندن ایتمشدم سوائی سکا کوندر دیر بوحسب حالی
 سنک میدیراتی سن قندک الدک او بوی جان فراتی قندک الدک
 دیدی بن قند و قنده بو حالت بنی قوی بنده یوقدور بو کراست
 ولی کو کون کلیویدر بکا اول بوی بکاندن کلیویدر بو کوزل خوف
 ای سن اکا صور کیم اصل اشیا اودر مقصودن اندن قبل تماشا
 تنزل ایلو پ پس کوکو واردم بوزم خاکنه سوردم شبنه واردم
 دیدم او جمله نک اصل اصولی قیوکه کلدی بو عید فضولی
 قاپکده حاجتم وارا بتمه مردود کرم کاشن ایتنه ای مسدود
 که هر بر قاپوده ایتدم نرانه نمودرد ایتدیلردو شدم فسانه

نفرغله دیدم ای اب نسیان
کلن بوینی سندن کلدی دیرلر
بواشته طورین کلام فیوکه
بکا اول بوی لا هوتدن نشانه
دید ای طالب مسکین پر ازار
بو پوله زحمت او یلنجه نبار
بکا بو مطلبک ایردی هوادون
بکا اندن کلپو پدر اول امانت
چو ما بوس اولام اندن رحمت ابتدا
ایریشوپ مرجبا ایندم سخابه
دیدم ای بو هوامندن خبردار
سکا کونردیلر عرفنده ورکم
سکا قمنن ایرشدی بوی جانان
بی الدن اله اواره اقمه
دید ای طالب اسرار لا هوت
بونک سرمایه سی اواره لکدر
بونک انجای حیرانلقدیر انجق
بو بویک بندخی اواره سیم

سوالم فیوکه ایله احسان
او حالات کوله اول ویردی دیرلر
صورارین ای سندن حفر نو که
خبر سو یله شها اتمه بهانه
طلبه صادق ایسک اولمه ازار
ایر شمنلر یوری اولمه فکاره
ایریدر اکا وار قامله صفادون
اکا صور اول بلور اندن درایت
بو منزلدن اخره حجت ایندم
سوالم عرض قیلدم اول جنابه
فیوکه کلدی بودم طالب زار
سنی بلور دیدیلر که صورکم
بکا کانک خبر ویر ایله احسان
شفایت دردیجه بیچاره ایتمه
بو میهنده صورلر رسم ناسوت
بودر دین چارسی بیچاره لکدر
بونک مهمور ویرانلقدیر انجق
بودر دین بندخی بیچاره سیم

شکارم اینیوپ بوبایله کلام
بنی صامله کرمدن اوز که بیابنه
دید ای مدتی ای یولده عیان
چکا کحق بو یولده کی خطا دیر
جهان و جان اکمنز بونده هیهات
بو یولده دبدر اول اولمه سائل
مرادیک یومدین بو یولده مردان
یوری وار خاکه صور اول بوی محبوس
چوکوچدم اول فنادن خاک واردم
یوزم خاک اورپ ایندم نیازی
عطای حقه سنسین مظهر و خا
قا پوکه حاجتم وار خوش واقیل
کله بویندن امشدم سوالی
کرمدن سو یله اول بودن نشانه
دید ای طالب بوی حقیقت
سکا پسر درک بو یولده اوله سین
بکا بازاندن ایردی اول سعادت
کیچوب اندن یوزم بارانه طوندنم

فیوکه قشری اوله الباب کلام
که طاقت یوق چکر دوندو کیابه
سکا منت می وار اولد که تعبدان
بلور سک زحمی سکا عطا دیر
یولنجه کیت یورمه ایسه حاجت
حریر کعبه اولنجه واصل
او نور مدی بواشی صافمه اسل
بکا اندن کلپو دور شو یله مرغوب
دیجه خاک وک افلاک واردم
دیدم ای طالبانک دلنوازی
که ایملک لر ایلر سن باخلاص
ربیع حاجتم شاعم دوا قیل
سکا کونردیلر اخر بو حال
بیان ایله بنی صامله ییپانه
عجول اولمه بو یولده اتمه منت
اینین ایزله یولنجه کیت بوله سین
اکا صورکم اولدور اهل امانت
حضورنده طورین چوق لایه ایندم

سکا بلد یردو فرقت قدر وصلی   مانشا ایلدیک هپ فرع واصلی
 طبایع زیتندن اولدوک اکاه   بو بولده کی کوه اولدوک کی کاه
 کی نام بولوب اولدوک ترفی   جوامدله کی ایندک تالی
 کی اب ایله اولدوک شویکیتال   کی باد ایله هر بر صوبه مبال
 الوپ هر بر یسندن بر کیمالی   کیرو کلاک طیوب پس حبالی
 بزم چون دی بودوری بل اغیار   حقیقته مدار کوی دربار
 بو عجز اولدی سکا تربیت خاص   ابراقی غلک بولندو ره اخلاص
 دیمه بو عجز الام جفا دیر   سکا معنی یوزون دن بو وفادیر
 جوا استعداد ایله کلین قیویه   حقیقت کوزله حاضر اول طیویه
 حقایق معد نیدر وجه مطلق   بواشیاده کورونک اولدور الحق
 بنی قلدی بوزنک بویه مظهر   شو نیدیر انک بوشان انور
 بنی قیوب شوق کوزله صوفی   مظاعردن ایجه سین جام صافی
 جو عمت ایردی قالدیر دم نقافی   کوزوم اچلدو رفع ایندم عجاب
 حقیقت بویک الذی جان دماغی   ایشدو سرو حدت قلاغی
 وجودم شهرتیک فتح اولدو باب   کورورم بنده اول عالی جناب
 ولی عکس جمال اولمش اوظاهر   اکامرات ایتمش جمله مظاهر
 صدم مرات عین اولدو شهودم   او عینه دویمده عین وجودم
 کل ایله کل اولوب خاری برافدم   قوسین اتش وحدته یافدم

چوبولدم ابتدای انتحاف   اکامرات ایدندم ماسوای
 خبر طوبد کی ای صوفی طالب   نذر بو اورنده اعلی المطالب
 سلوک امر فایندم سکا تعلیم   حقایقندن برزارشادو تفهیم
 مریدک شیخک ادا بندن املا   ایدوب اندن برزجک قیلدم انشا
 بهانه ایلدم ازهار و وردی   بیان ایندم سکا احوال دردو
 کر کور طوبه سین بوندن رموزی   فزه سین غار قلبکرت کنوزی
 اوله ایشبو کتام سکا کلشن   صفاسی بی بهار فحوا سی روشن
 بهارینه خزان ایرمز مؤبد   صفا برنده اول بونده خلد
 ولی بودور وصیت سکا ای یار   فچن دیرسن بو کلشن ایچره ازهار
 اونمه شمس خیر ایله بادایت   او قوبر فاحه جانی شادایت
 بغشلا بوب اکا ایده سین احسان   برینه بینک ویره اولر رب عنان
 دبلد کی دیم تاریخ ایله اد   دبدی هتاف دیلمده کلشن آباد
 حساب ایدوب بو ثانی مصرعی   طوفوزک طح ایدوب بول انده عینی

عبد الکتاب

من الذی کتب
 فی الدنیا
 و الاخره
 علی ما یستلزمه
 العلم
 و الحقیقه
 و انما یراد
 من الذی کتب
 فی الدنیا
 و الاخره
 علی ما یستلزمه
 العلم
 و الحقیقه
 و انما یراد

چو خسته تو بر زلف سپهر کار و بخت
ای یوسف کجاست پیش در آینه لردن
ویردک آینه طبع غنچه نافه چینی
غنجیل قتی صقلنی و ایل ملک ای باد
ال ویرشکن و صنی فوت آینه بجای

بنجون کبرندک ای صوفی جنای کوی
کوزک آج یارب ق صوفی صفای خاطر
غم جگر اند شویله ضعیف اولد مکر بر بد
اولدن کم چو چونک بلا باراکا منده
محبست صغی بریر او گلده یغمه سانی
نجای راستی بوم خیال انکیر در طبعک

الدره مشکدر بوکه میلانی تو بخت
کم دشمنی خون قونی قزق قاره بویخت
ای با صبا واریوری خبر ایلد بویخت
کوز باشتی ملر چکدی ملر حکم ای بویخت
اغوی حبسین ایلدم انک بر صولینیه
ال می ایر اول سرور واریه بویخت

یتا جی تر کمر من بسکین او کج جان
کشدن یکه آچله یکا ولور ووزن جان
چقروم کوکه یا ششم کمنده واقفانه
صتره صلی بحرانه الور لور در درانه
اشق کبی عاشقده باس صدی کرمی
انک چون سوز کرک دایم او سوز در اندانه

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

کوه کل نم که کجنگلده اختلاج
قوب الدن کلکده زبیر ان شمع

دست خال خال کجایم غمناک زار و لا
مصلحت مکتب جانم از ره
خیال لک است افق بیچاره زار و لا
صافه بو جانم که نوین زار و لا
خلق عالم کو تری و دانه و شید زار و لا
سایبان به انصاف زار و لا
زین کجایم کو تری افق زار و لا
کونان در غم زار و لا

بکده اول کو تری زار و لا
جامه سبک سبک و کمال زار و لا
دانه خال خال دل مرغ
صدرا شمع و بو خیال زار و لا
سنگ قریب اول صافه
جی سبک دم شکست خال زار و لا
جمله آخر اول جان زار و لا
خیال زار و لا
اولین سبیدی با مکتب
استند و پایال زار و لا

کو کلام الک کجایم بود زار و لا
قول لبیک زار و لا
سند زار و لا
مای سبک سبک زار و لا
آشنا زار و لا
باد زار و لا
بنده که سبیدی زار و لا
اتک زار و لا
کجایم زار و لا

زلفی و جنبه غمناک زار و لا
طغافر زار و لا
مهر گل زار و لا
شمع زار و لا
الهی صودن زار و لا
خجسته زار و لا
نقش زار و لا

غم زار و لا
کند زار و لا
وزار و لا
کوردی زار و لا
او یک زار و لا
کوردی زار و لا
کوردی زار و لا

عاشق زار و لا
بیل زار و لا
اشک زار و لا
غم زار و لا
سبیدی زار و لا
کوردی زار و لا
کوردی زار و لا

